

3/5m

अथगागाभंडुकृत कायस्थपद्धति प्रारंभः

गा.का.
१.

हा ग्रंथ फार दुर्मिळ असून श्रीमंत राजश्री सदाशिवराव देवासी दादासाहेब दिवे मुंकाय कडोदे यांनी संपादन केला तो त्यांच्या आ-
लेवरून यथाप्रत उतरून छापून प्रसिद्ध केला आहे. यातील अनुक्रमणिका

प.प्र.
१

पत्र	प्रथम प्रकरणम्.	पत्र	द्वितीय प्रकरण	पत्र	द्वितीय प्रकरण	पत्र	द्वितीय प्रकरण
२	मंगलाचरणः १५३२	१	पुण्याहवाचन पद्धतिः .	१६	जातकर्म पद्धतिः .	१९	अन्नप्राशन पद्धतिः .
३	सर्वजात्युत्पत्तिः १५३२	४	नादीश्राद्ध पद्धतिः .	१६	षष्ठीपूजन पद्धतिः .	१९	अव्यपूति पद्धतिः .
१०	विभ्रगुप्तकायस्थोत्पत्तिः .	६	सर्व होम साधारणविधिः .	१६	दत्तक पुत्रविधिः .	२०	चौलकर्म पद्धतिः .
११	चांद्रसेनीयकायस्थोत्पत्तिः .	८	ग्रह मख पद्धतिः .	१७	सूतिका स्नान पद्धतिः .	२१	उपेनयन पद्धतिः .
११	संकरजकायस्थोत्पत्तिः .	१२	दुष्ट रजो दर्शन शांतिः .	१७	नामकरण पद्धतिः .	२३	उत्सर्जनोपायकर्म पद्धतिः .
१३	विभ्रगुप्त नाद्रसनीययोर्धर्मक- थनेग्रंथांतर निरूपणं .	१४	गर्भाधान पद्धतिः .	१७	दौळा रोहण प-	२५	समावर्तन पद्धतिः .
१६	वि. चांद्र सनीयानां स्पष्टधर्माः	१५	पुंसवन पद्धतिः .	१८	निष्क्रमण पद्धतिः .	२५	विवाह पद्धतिः .
		१५	सीमंतोन्नयन पद्धतिः .	१८	उपवेशन .	२९	अंत्येष्टि पद्धतिः .

श्रीगणेशायनमः श्रीसरस्वत्यैनमः श्रीगुरुभ्योनमः श्रीसीतारामचंद्राभ्यांनमः अथगागाभट्टीलिख्यते - हरिः
 ॐ नत्वाभीरकिशोरंचोरंविद्युद्ददंबुदप्रख्यं कायस्थधर्मदीपंगागाभट्टस्तनोतिलीलातः १ गागाभट्टपरारख्यस्यविश्वे
 धरमनीषिणः स्तमनोमानसेशर्मममनिर्मातुसन्मतिः २ तदुपोद्याततत्त्वेनजातीनीर्णयः क्रियतेतत्रचातुर्वर्ण्यप्रयोजकमाह
 महायाज्ञवल्क्यः सर्वणोभ्यः सर्वणासृजायंतेहिसजातयः अनिद्येषुविवाहेषुपुत्राः संतानवर्धनाः ४ सर्वणोभ्योब्राह्मणा
 दिभ्यः संवर्णोसृब्राह्मणादिषु विवाहेषुसत्सृजाताःपुत्राः संतानवर्धनाः सजातयः मातृपितृसमानंजातीयाभवंतीत्यर्थः अत्र
 वर्णत्वंब्राह्मणत्वादिजातिचतुष्कान्यतमत्वं जातिचतुष्कव्यापकजात्यंतरेवा चातुर्वर्ण्येदिभैवेत्यमाचरेदित्यादिप्रयोगात्
 तेनविप्रार्याब्राह्मण्यांवेत्तुब्राह्मणादुत्पन्नत्वंमिवब्राह्मणस्यप्रयोजकं एवंसत्रियाद्वपि, एवंचविप्रायामसर्वर्णायामुत्पत्तेर्मूर्धा
 वसिक्तादौसर्वर्णायामविप्रार्यामुत्पन्नकुंडगोलकेक्षेत्रजदौ असर्वर्णायामविप्रार्यांचोत्पन्नेप्रतिलोमजादौब्राह्मणत्वाद्यभावः
 कथं तर्हि सृष्ट्यादिब्राह्मणेविश्वामित्रेदेवरोत्पन्नेचब्राह्मणत्वंमितिचेत्तत्रउच्यते ब्राह्मणत्वजातिर्भेदचतुष्टयमिनाकचिदाश्वर
 मुखजन्यतावच्छेदिकासृष्ट्यादिब्राह्मणे कर्मजन्यतावदविच्छेदिकाविश्वामित्रे ऊढायांब्राह्मण्यांवोदुब्राह्मणजन्यतावच्छेदिका
 सर्वेषुब्राह्मणेषुदेवरोत्पन्नेतुशास्त्रबोध्यमिति योगेश्वरेतु देवरोत्पन्नेप्यूढायांवोदुत्पन्नत्वमेवब्राह्मण्यं तत्रापिदेवरःपुत्रका

स्यया घृताभ्यक्तं त्रस्तावदित्युक्ता यस्य स्त्रीधितकन्यायावाचास्त्येकतेपतिः तां सनेन प्रथमेन त्रिजो विंदेत् देवरः इति वाक्येन विधानेन विंदेतेति पूर्ववाक्योक्तघृताभ्यक्तत्वाविशिष्टवेदेन रूपविलक्षणविवाहस्योक्तत्वात् एवं च तत्रापि विलक्षणविवाहसत्वे न बोद्धव्यत्वं न च मव्याहृतं श्राद्धे कुंडगोलकनिषेधोऽप्येव द्विषय एव संगच्छते न च तत्र कुंडत्वा संभवः स्त्रीयेतैतस्य महारोगाद्युपलक्षणत्वात् कुंडत्वादिकं तु न जातिः येन ब्राह्मणत्वादिना संकरः स्यात् किं त्वमृतपतिक स्त्रीजारोत्पन्नत्वादिरूप उपाधिः अतादृशदेवरोत्पन्ने तु व्यभिचारजत्वेन न ब्राह्मण्यं भूत एव वा गदानोत्तरविवाहस्य युगांतरविषयत्वात् देवरोत्पन्नब्राह्मणो युगांतरविषय एवेति एतेन श्राद्धे कुंडगोलकनिषेधो भ्रमप्रत्युक्तिविषय इति वदन् विज्ञानेश्वरो न विकथनीयः एवं ज्ञात्युत्कर्षवतिकर्मोत्कर्षवति च ब्राह्मणे ब्राह्मणत्वं संदेहो बोध्यः जात्युत्कर्षो युगे ज्ञेयः पंचमे संसमेपि वा व्यत्यये कर्मणां साम्यं पूर्ववच्चाधरोत्तरमिति याज्ञवल्क्यात् एवं क्षत्रियत्वादिकं मपि बोध्यं न च स्त्रीष्वनंतरजातास्तद्विजैरुत्पादिता न संसृता न सदृशानेव तानाह मीतृदोषवः इति वाच्यं मातृधर्मप्राप्तिमात्रबोधने वचसस्तात्पर्यात् न चैवं पांडवे क्षत्रियत्वं न स्यात् न स्याच्च योनिजेषु वसिष्ठादिषु ब्राह्मण्यमिति वाच्यं इष्टापत्तः षट्कर्मप्रयोजकी भूता दृष्टविशेषवचनब्राह्मणादिपदप्रयोगसंभवान्न च वाच्यं ब्राह्मणान्न

विजोणीते पुत्रिकां पुत्रपरगोत्रजसहोदकानि नानुजावरहि प्रवंशान्परिहार्येति बौ धायन निषेधानुपपत्त्यायात्वे च कुंडगोल
कादिनिषेधानुपपत्तेरितितेषां नित्यानुवादत्वात् नोतरिक्षेन दिवीतिवत् एतच्च सर्वमभिसंधायामनुः सर्ववर्णेषु तुल्यासु
पलीष्वक्षतेयोनिषु आनुलोम्येन संभूता जात्या ज्ञेयास्त एव त इति देवलोपि ब्राह्मण्यां ब्राह्मणाज्जातः संस्कृतो ब्राह्मणो भवे
त् एवं क्षत्रियविदभूदाः श्रेयः स्वयं स्वयोनिजा इति इदमपि याज्ञवल्क्यमनुभ्यामुपसंहाराद्विप्रपरं अतएव संस्कृतप
दमुच्चार्य अतो मूर्धावसिक्तादौ कुंडगोलकादौ च ब्राह्मण्यं वर्णस्त्वं च नस्तीति निश्चितं अतएव तेषु न वं धर्मप्राप्तिः किंलाभमा
दि धर्मप्राप्तिः तथाच यमः असवर्णास्तस्मिन् विजैरुत्यादिनाश्वये परपत्नीषु सर्वासु कुंडास्ते गोलकाः स्मृताः अविद्यायाः सु
ताश्चैषां बंधुभ्यः पितृमातृत इति अतएव कृत्वा तपनं कुर्यादत्वा संकीर्णयोनिजामिति यमोक्तं प्रायश्चित्ताल्पत्वमप्युपप
न्नमिति दिक् असवर्णोत्पन्ना द्वादशभेदाः अनुलोमषट्कप्रतिलोमषट्कभेदात् तथाच मनुः विप्रान्मूर्धावसिक्तरतु क्षत्रिया
यां विशस्त्रियां जातिं वषट्कशूद्रायां निषादः पार्थवोपि च माहिष्योग्रौ प्रजायेते विदशूद्रा यनयोर्नृपात् शूद्रायां करणो वैश्यादिभ्य
स्वेषु विधिः स्मृत इति अनुलोमषट्कं ब्राह्मण्यां क्षत्रियात्सूतो वैश्याहैरेहिकः स्मृतः शूद्राज्जातस्तु चांडालः सर्वधर्मबहिष्कृ
तः क्षत्रियं मां गधं वैश्यां शूद्रास्तारमेव च शूद्रादायोगवं वैश्याज्जनया मांसधंसूत इति प्रतिलोमषट्कं अथ तेषां क

मृणिविष्णुभरुवास्तुशास्त्रं क्षात्रेभ्यो विप्रसंयोगाज्जातो मूर्धावुसिक्तकः राजन्यः क्षत्रधर्मेणाभ्यधिकः संप्रकीर्तितः एत
 स्यैवाग्निहोत्रस्य दर्शपो णमासज्योतिषो मादावध्यधिकारः उभौ वर्णावुभिरुग्रः उपोषेति लिङ्गात् अतएव त्वार्हदिराधि
 करणे भीवर्ते ब्रह्मसामेति सामान्यवचसो मूर्धावुसिक्तादिकर्तृकं प्रयोगविषयत्वं राणाककारेणोक्तं वैश्यस्त्री द्विजसंभूतो
 बध्नः स्यादनुलोमकः अन्येभ्यो वैश्यजातिभ्यः षट्कर्मस्वधिकः स्मृतः षट्कर्मातः पातिकर्मत्रय इत्यर्थः नरबाजिगजानां
 च विविक्तित्वात्स्यजीविका द्विजोत्रब्राह्मणः अयमंबध्नो यौडप्रसिद्धां बध्नात्मीनः शूद्रां शयनमारोप्य ब्राह्मणश्च कथंचन
 जनयेद्भामधर्मेण तस्यां पाराशवं सुतं महाशूद्र इति ख्यातः शूद्रेभ्यः किंचिदुत्तमः स्वर्गकारस्य तस्येह स्नानं धोत्रं पवित्रकं
 शौचं शूद्रस्य धर्मेण वर्तनं न स्य च स्मृतं शयनारोपणं विवोहः एतस्यैव संज्ञांतरं निषादः अस्य कर्मस्वधिकारः याज्ञेयास्त
 पंचजनामहोत्रं जुषध्वमिति ब्रह्मलिङ्गात् आदितिर्योरिति अस्य व्याख्याने पंचजनपदस्य च त्वारोवर्णी निषादः पंचम इत्यौपम
 न्यव इति यास्केन निषादस्य गणनात् एवं च यस्मिं शूद्रस्येति व्रतद्रव्यनियमोपि संगच्छते वैश्यायां क्षत्रिबाज्जातो माहि
 ष्यस्त्वनुलोमकः अष्टाधिकारनिरतश्चतुःषष्ट्यंगकोविदः व्रतबंधादिकास्तस्य क्रियास्युः सकला विशाः ज्योतिषं शाकुने
 शास्त्रं स्वरशास्त्रं च जीविका अष्टाधिकाराः स्रगंधवनिता वस्त्रांगीततां बूलभोजनं शय्याचकुसुमं चैव भोगाष्टकमुदाहृत

मिति भोगाद्यं भूतुः षष्ठ्यङ्गानि त्रुतुः षष्ठिकलास्ताश्च वेदाङ्गागमशास्त्रवित्त्वकवितावत्कृत्यतौर्यधिक्युतास्माद्भुत
वादसूपरचनाश्चित्रपणोवैद्यकं नामारत्नपुरादिलेखपुरुषरूपाध्यातुभाषालिपिप्रज्ञानाटककेलिदन्तितुंगप्रस्ताचसामु-
द्रिकं शब्दाभोजनबुद्धमर्दनविभूषाबंधसेवंगितज्ञानराजतरांसभारतकृतिः सौख्येषुभोगेषुधीः प्राणचारिविषाग्निना
रिषुरथाखेटाङ्गशीर्षेषुयद्गुणमुकृतिः पशुद्विपचमत्कारः शिकार्चादय इति अधिकाराः वृत्तय इत्यर्थः शूद्रायंक्षत्रियादुग्रः
क्रूरकर्माप्रजायते शास्त्रास्त्राभ्यासकुशलः संग्रामकुशलोभवेत् तथावृत्त्यासजीवेत्सच्छूद्रधर्मात्प्रजायते अयंचरजपूतश्च
तिभाषाप्रसिद्धः वैश्याधर्मेणशूद्रायंजातोवैतालिकाभिधः चारणोसावधिभवेन्त्यूनोवृषलधर्मात् राज्ञांचब्राह्मणाञ्च
गुणवर्णनतत्परः संगीतकामशास्त्रचञ्जीविकान्नस्यविश्रुता अयमेव करेणः नटवाइतिभाषाप्रसिद्धः अत्रचिन्तास्वित्क
कैरविनेत्यन्नामानानुलोमत्वं किंतु व्यभिचारोत्पन्नव्येनकुंडगोलकान्यतरत्वमिति इत्यनुलोमषट्ककर्माणि अनेनैवप्रकारे-
णोत्पन्नानांरूपाणामनुलोमज्ञानानामिमान्येष्वट्कनमानिकर्माणि यथा मूर्धावसिक्ताः अंबष्टाः निषाङ्काः पारसवाः माहि-
व्याः उग्राः करणा इति अथप्रतिलोमषट्ककर्माणिविष्णुभरवास्तुशास्त्रे ब्राह्मण्यांक्षत्रियात्सूतः प्रतिलोमेष्वट्कजायते क्षत्रियाणां
मूर्त्तौधर्मकर्तृपहृत्यशेषतः किञ्चिदक्षत्रियजतिभ्योन्यूनतातस्यविद्यते गजबेधनमम्भानांवाहनं कर्मसौरथैः वैश्यधर्मेषुसू-

तस्य नाधिकारः कचिद्रवेत् क्षत्रियाणां धर्मेषु ह प्रजापालनादिवृत्तिः न तु वेदाध्ययनादिः प्रतिसिद्धिमाधर्मधर्महीना इति स्मर-
णात् ब्राह्मण्यां जायते वैश्याद्योसौ वेदे हि काभिधः शुद्धांतरक्षणं कुर्याद्राज्ञा मनुष्यसंहितः सामान्यवद्विधा पोष्यतासांचोक्ता
च जीविका तस्योक्तशूद्रधर्माणां नाधिकारोऽस्ति कर्हिचित् पण्यांगनानां राज्ञां च कुर्यात्संगंतदिच्छया रूपो जीवान्स्मृतां स्तेषां
निशियः संगतो विदः स एव तासां प्राणेशो नान्यः को तो पितृत्यतिः चतुःषष्टिकलाः कामशास्त्रं तदुपजीवनं ब्राह्मण्यां शूद्रवीर्येण-
जातश्चांडालसंज्ञिकः सर्वेषामेव तत्स्पर्शात् स चैलस्नानमुच्यते स वसेत्तृणप्रादात् सर्वधर्मबहिष्कृतः ये वध्यास्ते न ते वध्या वि-
विधैर्यातनाशतैः तेषां वस्त्राद्यलंकारा जीविका तस्य च स्मृता क्षत्रियामागंधं वैश्याज्जनयामास वैस्मृतं सबंदी जन इत्युक्तो ब्रत-
बंधादिवर्जितः शूद्रेभ्योऽप्यधिकः किंचित्तस्य जीवनमुच्यते कथालंकारगद्यादिषट्भाषां स्तुविशारदः गद्यपद्यादिविभ्राणिवि-
रूढानिमंहीभुजां भाट इति भाषा प्रसिद्धः क्षत्रिणी शूद्रसंयोगात् क्षतारं जनयेत्स्मृतं निषाद इति विख्यातः सर्ववर्णबहिष्कृतः
तः शूद्राचारविहीनश्च पापधीनिरतः सदा वागुरापां शपाणिस्तृगबंधनकोविदः आरण्यपशुजातीनामंतकश्च वने चरः ओ-
धान्वितो मंसवृत्त्या तया जीवेत्सदैव हि घंटापापधिकां कुर्याद्रात्रौ विस्मयकारिणिम् द्विधा पापधीरस्योक्ता व्योमशूचरिणी
मिह विक्रयं मधुनः कृत्वा धनमिद्धे त्वं वृत्तये पारधी इति महाराष्ट्रभाषया करवळ इति मध्यदेशभाषया प्रसिद्धः वैश्य-

स्त्रीशूद्रसंयोगादायोवाचकसंज्ञकः, सशूद्राद्वीयतेधर्मेपापायतत्कर्मकृतः सत्कुर्यात्कुटुम्बमाभूमिचूर्णेनास्येहजीवनं इति
 प्रतिलोमचट्टककर्मणिअनेनैवप्रकारः. णोत्पन्नानांप्रतिलोमजानांस्त्रीणामिमान्येवनामानिकर्मणिच अथासूतावैदेही
 चांडाकी मागधी क्षेता अयोगवी विंशंभरवास्तुशास्त्रेः विप्रःसंस्कारहीनश्चब्राह्मण्यतामभिगच्छति ब्राह्मण्यांतस्ययः पु-
 त्रोभृजुकंठः सहिस्मृतः ब्राह्मण्याभृजुकंठाच्च सतस्त्वावर्तकोभवेत् ब्राह्मण्यावर्तकाभ्यांयः पुत्रः सकट धानकः ब्राह्मण्यां
 कटधानेनसुतोसौपुष्पशेखरः भृजुकंठादयः प्रोक्ताचत्वारः पूर्वतः क्रमात् तेषांकर्मणिबुद्धेहंजीवनायविशेषतः वर्णैर्ह-
 रिहरैतैश्चगीतगाथाप्रबंधकैः चरितैर्देशभाषाभिर्गानैस्तज्जीविकास्मृताः २० लोकाचाराः स्मृतास्तेषांशूद्रधर्मीनहिकचि-
 त् एतेचनानुलोमजातप्रतिलोमजाः अपितुब्राह्मणाएव मद्यपीपक्षितब्राह्मणवत् दुर्ब्राह्मणव्यभिचारजाइतिप्रदा-
 यः विप्रः स्त्रीकृत्यसंन्यासमारूढपतितोभवेत् ब्राह्मणांकारयेद्रंडांयंतस्याननयेत्सतं सदोक्तः कर्मचांडाद्योतत्स्पर्शान्
 पातकंमहतं वीपीकूपतडागानांप्रवाहानांचसर्वशः रक्त्वनंजीवितार्थायतस्यप्रोक्तंविशेषतः कौंडूरीइतिभाषाप्रसि-
 द्धः तथा शूद्रायाक्षत्रिणीसूतेब्राह्मणक्षत्रियमैथुनात् पुत्रः सजलइत्युक्तः शूद्रधर्मविधायकः सकुर्याद्राजपुत्रांश्चशास्त्रा-
 न्कुशलान्भनं तेभ्योल्ब्यासवृत्त्यर्थंस्वधर्ममनुपालयेत् क्षत्रिणीमह्यसंयोगज्जातोमह्यभिधः पर-
 लब्धासावरणसस्य

इबलदर्पेणशर्विता राज्ञां कौतुकमुत्पाद्यनियुत्थेन धनार्जनं कुर्यात्स्ववृत्तिनिपुणः शूद्रधर्ममिशेषतः क्षत्रिणीमलुसंयो-
गाच्छिलींघ्रइतिजायते सहीनः शूद्रधर्मेष्वेवाजीविकास्यागमर्हन् नापितमेदोमर्दनीतिभाषाप्रसिद्धः शिलींघ्रः क्षत्रि-
णीगच्छन्जनयेत् नटसंज्ञकः हीनोसौशूद्रधर्मेष्वेवानाटकानिसमभ्यसेत् कोल्हारिकः सएवेत्तोबहुरूपाणिविश्रुतः अ-
त्रापिदुष्टक्षत्रियत्वमेवनत्वलोमजाइत्यादि शूद्रकर्मसमुत्पन्नोब्राह्मणेननसंस्कृतः अपरोनापितः प्रोक्तः शूद्रधर्मीर्धिकोपि-
तं अभीरपत्यामाभीरमिति तं विधिरब्रवीत् तेषां संघो वसेद्दोषे बहुशय्यजलाकुल अर्जितंगो महिष्यादिपोषयेत्तृण-
वारिणा दुग्धं दधिघृतं तक्रं विक्रीणीते धनं जय शूद्रैष्वेन्यूनताधर्मे तस्य सर्वस्य विश्रुता अत्रमाहिष्यायां वैश्यस्त्रियां क्षत्रि-
यजातत्वेनानुलोमत्वात् तस्याब्राह्मणादुत्पन्नत्वेनाभीरोप्यनुलोमः शूद्राक्षत्रिययोजातावनितोयाभिधानिका ब्राह्मणा-
जनयेत्पुत्रमावृत्तं कुम्भकारकं सशूद्रादीयते धर्मे घटयेन्मृन्मयान् घटान् अयमप्यनुलोमः वैश्यस्त्रीर्हिंजसंभूताक-
न्यांब्रह्माभिधानिका सात्वंब्रह्माहिजाश्लिष्टाजनयेत्तनयं रहः सकांसारइतिख्यातः सततं कालिकां यजेत् कांस्यपात्राणि
चित्राणिरचयेज्जीवनाय च शूद्रधर्मेण सर्वत्र स्थितिरस्य विधीयते द्विजाश्लिष्टाब्राह्मणाश्लिष्टेत्यर्थः अयं कांसारोप्यनुलो-

मः द्विजशूद्रासंयोगान्निषादीवधिताभवेत् निषादीद्विजतः सूतेतनयान्मौष्टिकाभिधान् तदोलावाहकाराज्ञां विशोषा
द्रुतगामिभिः आरात्वावाहकास्तेस्युःकावडीवाहकामताः विक्रयश्चैधनानांच तेषाधर्मेनकश्चन अयंमप्यनुलोमः ब्राह्मण्यां
वैश्यजनितावैदेहीतिनिगद्यते सासंगताब्राह्मणेनधुत्रयंजनयेत्सकतं सस्याच्छुत्रधरोराज्ञांलोकेवाहीतिकथ्यते समस्तेषु
चवर्णेषुकुर्यात्पानीयविक्रिमां हस्यैवंजीविकाप्रोक्ताशूद्रधर्मानहिक्वचित् वैदेह्याःप्रतिलोमत्वादयंप्रतिलोमजइतिके
चित् तस्याःप्रतिलोमत्वेपिब्राह्मणजन्यत्वादनुलोमइत्यन्ये वैश्यस्त्रीशूद्रसंयोगाज्जातायोगविक्रमभिधा अयोगवीब्राह्म
णाभ्यां धिवणस्यसमुद्रघः सचर्मणश्चपर्याणयद्याशोभंप्रकल्पयेत् अश्वानांपारस्वः सौपिकर्तुश्चित्तास्तथार्हद्वि न
द्रव्यंजीविकातस्यविहितालोकविंश्रुता अयंमोचीतिप्रसिद्धः शूद्राक्षत्रिययोःपारसवीसंज्ञातुजायते सासूतेक्षत्रिया
त्पुत्रं विंश्रुतांताम्रकुट्टनं संसर्गसहकासारैःकुर्यात्सितुविशेषतः घटनंताम्रपात्राणांतत्पर्यावर्त्तजीघनं योमागधीक्षत्रि
वयोजातश्चो-लूकसंज्ञकः सलोहकर्मस्यविश्रुतं तेषांतुगुणसंयोगराज्ञांशस्त्रविधायकः अयमनुलोमः वैश्यवीर्येण
शूद्रायांजातासाकरणीस्पृता करणीवैश्यसंयोगाज्जातोवत्ससंज्ञकः हीनःसशूद्रधर्मेभ्यः शाडुलंगेभ्यश्चपालयेत् अय
मनुलोमः प्राहिष्येणकरण्यांतुरथकारःप्रजायते नैवोपनयनंतस्यशूद्रधर्मादंहिः क्वचित् वर्मनंशिल्पवत्प्रात्रंलोकेशिल्प

स्तशस्त्रवित् अयमनुलोमः एतस्यैव रथकाराधानेधिकार इति मंत्रलिङ्गात् सामानाधिकरण्येन सौधन्वनारव्य-
 क्रतुविशेषस्यैवाधिकार इत्याहुः माहिष्यवनितासूनु वै देह्यं प्रसूयते सकायस्थ इति प्रोक्तः तस्मिन् कर्मविधीयते लि-
 पीनादेशज्जतानालेखनं स समाचरेत् गणकत्वं विचित्रं च बीजपाठी विभेदतः कृत्या तथा वर्तनं स्यात्कायस्थस्य विशेषतः
 अधमश्च द्रजातीभ्यः पंचसंस्कारवानसौ अयं प्रतिलोमः पंचसंस्काराजातकर्मतथानामवपनं कर्णवेधनं उद्वाहंश्चैव विज्ञे-
 याः कायस्थे पंचसंस्काराः इति छागले बोक्ताः पद्यपुराणेरेणुकामहात्म्ये तु कायस्थान्स्त्रिभिधाः चित्रगुप्ताः श्वोद्रसेनीया
 संकरजाश्च तच्च चित्रगुप्तः सागरमंथनकाले कालीशरीरोत्पन्नः तस्य च दाक्षायिण्या विचित्रगुप्तः सतो जज्ञे तस्या-
 पि मनुकन्यायां धर्मगुप्तो नाम पुत्रः सोपि गंधर्वकन्ययारुद्रगुप्तनामानं तस्य च पुत्रं चतुष्यमासीत् तैश्च माथुरगौडनागर-
 नैगमाः इति प्रसिद्धाः जायदग्न्यकर्तृकक्षत्रियवधकाले चंद्रसेनस्य राज्ञो भार्यायाः सगरभार्याः दालभ्याश्च मंगतायाः
 गर्भवधार्यं मामन्नस्य जामदग्न्यस्य दालभ्यमुनिप्रार्थितस्य शापेन क्षत्रियत्वमुत्सृज्य कायस्थत्वं प्राप्तस्य संततिः सा च द-
 क्षिणदेशे प्रभुनामकत्वेन प्रसिद्धा संकरजाता स्तूक्ता एवाविशिष्यते चेदमुपरिष्ठात् वैश्यक्षत्रिययोर्जातो माहिष्य इति
 गोपतो माहिष्यो हि निषादस्त्रीसंघमाज्जनयेत्स्फुटं माळाकारमसौ लोके माळाकारः प्रकीर्तितः कुसंमानिसंशाकानि

वर्धयेत्थनलब्धयेः सहीनः शूद्रधर्मेभ्यः संस्कारे गुप्तके प्रभुः ब्राह्मण्यां जायते वैश्याद्योसौ वै देहिकाभिधः सोमं षाज्जन-
येत्पुत्रवैदेहादेन संज्ञितः सशूद्रधर्मरहितोभ्यसनाद्यं सलाघवं जीविकातस्य कथिताहारिमेखललेखनं अयं प्रतिलो-
मः वैश्याक्षत्रियसंयोगान्माहिष्याज्जायतेः कृता क्षत्रिणी वैश्यसंयोगाज्जातोसौ मागधाभिधः माहिष्यामागधाश्चैव शु-
र्ध्वमार्दकं संज्ञिकं जनयेत्प्रयंसोपिशूद्रधर्मे विनाकृतः गीतं वतुर्विधं वाद्यमभ्यसेज्जीवनाय च अयं प्रतिलोमो मृदंगवा-
द्यकारः शूद्रादयोगवीजिता वैश्यकन्याः समुद्रवाः अयोगवीसा सैरंधं कायस्थाज्जनयेत्कृतं सहीनः शूद्रजातीभ्यः सेवां कुर्या-
द्द्विजातिषु पादयोः क्षालनं तेषां धमिलानां प्रसाधनं अभ्यंगं मर्दनं चैव चंदनेनानुलेपनं मृगनाभेः श्वेदयोगं शृंगार रचनं
नव जीविकातस्य संप्रोक्ता स्त्री च सैरंध्रिकी स्पृन्ना प्रसाधने पिचतुरा सैरंध्रीति प्रकीर्तिता अनुलोमे पुजन्यत्वादयमनुलोमः
विप्राश्चूद्रां समुत्पन्नो नरः पारसवाभिधः स एव स्यान्निषादोत्र लोके व्यापारविभुतः उग्राङ्गुर्द्व्योसमुत्पन्ना क्षत्रिया देवला-
भिधा सोमनिषादसंयोगाच्च अधिकं जनयेत्कृतं सशूद्रधर्मरहितो द्विजानां खलहारकः देशादेशांतरंगच्छेच्छीघ्रचरण-
वेगतः अयमनुलोम एव इति मध्ये देशभाषाप्रसिद्धः क्षत्रिणी शूद्रसंयोगात्क्षत्रारं जनयेत्कृतं उग्रोऽङ्गुर्द्व्योसमुत्पन्नः क्ष-
त्रिया देवकेवलात् क्षत्रुरुग्राच जनयेत्क्षेमकं तनयं क्षितौ सहीनः शूद्रधर्मेभ्यो द्वारस्थास्य जीवनं अयं प्रतिलोमो दरवाण-

इतिभाषाप्रसिद्धः ब्राह्मण्यांवैश्यजनिताज्जातावैदेहिकामता । विप्रद्वैश्यांगनाजातेर्वैश्य इत्यभिधीयते सावैदेही सचांब
 पृस्तेयोजातः कुशीलकः नृत्यकर्त्ता संगीतज्ञो देशादेशांतरं व्रजेत् सास्यवार्त्तात्रकथिताचारणस्य स्वयं भुवा अयमनुलोमः
 शैवाः पाश्र्वापताश्चैव योगधर्मपरायणाः आरूढपतितास्तेभ्यः शूद्राः पण्यांगनारताः तेभ्यस्ताभ्यश्च संभूतो भस्माकर इति
 रितः सजटाभस्मधारी च शिवलिंगं प्रपूजयेत् तौ बूलमक्षताद्रव्यं गावः क्षेत्राणि शाकिनी शिवाय प्राणिभिर्देत्तमन्यत्कि
 मपि भक्तितः चंडीशं तदितिख्यातं तेन तस्येह जीवनं आरूढपतिताः शूद्राः शूद्रोपीत्यर्थः अयमनुलोमो गुरव इति म
 हाराष्ट्रभाषाप्रसिद्धः शूद्रादायोगवीजातावैश्यायामिति विश्रुता ब्राह्मण्यांवैश्यजनिताः सक्वैदिहिकः स्मृतः आयोगवी
 सावैदेहान्मैत्रेयं जनयेत्कृतं स्यादुषः समये निखंधं तावादनं तत्परः प्रबोधं नागराणां च कुर्यान्मंगलगायकः ललितां भैर-
 वी गायन् धनं सातस्य जीविका अयं प्रतिलोमः टाकणकार इति महाराष्ट्रभाषाप्रसिद्धः ब्राह्मण्यां क्षत्रियात्सूतः संजात
 इति कीर्तितः ब्राह्मण्यामपि वैदेही वैश्याज्जातेति कीर्तिता वैदेही सूतसंयोगात्कृतं सूते कृतः कृतः लेह्यादीनां चतुर्णां
 च पाकं कुर्याच्च आविधि आतानाम तु योगेन मांसस्त्रावकं भेदतः रसैः स्वादुस्ललवणतिक्तोषण्यकपायकैः वातपित्तकफा
 दीनां क्षयोपचयकारकैः शूद्रधर्मानधिकृतः सूपशास्त्रविशारदः पार्वती नलभीमानां मतेषु परिनिश्चितः अयं प्रतिलोमः

सूपकारः क्षत्रिणीवैश्यसंयोगाज्जाता मागधिकानुसा वैश्यशूद्रासमायोगाद्भवेदायोगवामिधः मागघायोगवाभ्यांचपु
कुशइतिजायते सवर्णबाह्योधर्मेषुसम्यक् संगीतकोविदः कांतानांनृत्यशालासुनित्यंलास्यंचशिक्षयेत् अयमनुलोमः
का अयंप्रतिलोमः शिकिलीकारइतिमध्यदेशभाषाप्रसिद्धः क्षत्रिणीतनयावैश्याज्जनयामासनंदिनीं सानंदिनीद्विजा
त्सूतेतनयं पंगुसंज्ञकं संपंगुःकुंभकारस्यमहिषीयदिकामयेत् तस्यांचजनयेत्पुत्रं सप्तवेच्छाम्ललाभिधः सहीनःशूद्रधर्म
प्यःपर्णवल्लीविधायकः नांबूलवल्लीसंभूतद्रव्यं तस्येहजीवनं अयमनुलोमस्तांबूलीइतिमध्यदेशभाषाप्रसिद्धः ब्राह्म
ण्यांवैश्यजनितोयोसौसौदेहकाभिधः तस्यशूद्रांगनासूनुजनिस्त्वंधार्मिधाभिधः कुर्यादन्नानिचत्वारिवि क्रयार्थंसस
ततं अन्नविक्रयतो लब्धतत्पुनर्मस्यजीवनं अयंप्रतिलोमोभट्टिहारइतिभाषाप्रसिद्धः कटधानः समंगुनांकामतोयदिग
छति तयोर्योजाफतेपुत्रः सत्रच्छायलिसंज्ञिकः सहीनःशूद्रजातिभ्यः उगलो नम कृच्चसः उगलेष्वोधनंजातंतस्यत
जीवनंस्पृतं अयंप्रतिलोमोगडरीयाइतिमध्यदेशभाषायांप्रसिद्धः मंकुसैरंध्रयोज्जातः शय्यापोलकुसंज्ञकः तंचापि
सुवर्तराजाशय्याकर्मणि योजयेत् अयंप्रतिलोमः कर्मचांडालधनिता पुष्पशेखरसंज्ञिता जनमेघं सूनसोपिरव्यातो मंड

लक्ष्मिभिः युगलं शुनकानां संधर्तुं योज्यो महीभुजा. आखेटकपणेष्वश्वशुनां जीवनमुच्यते अयंप्रतिलोमः बंदिनीभूद्र
 संयोगाज्जातः संदोलकाभिदः चतुर्थमविहीनस्य मंजिष्ठारंगकारकः तेन रंगेण वासांसि चित्राणि रचयेत्सदा स एव सूति-
 काख्यातः कर्त्तरी सूतिका र्जकः अयमनुलोम रंगारी सिंहाल इति मध्यदेशभाषा प्रसिद्धः निषादकन्यकाभूद्रसंगाद्यं जनये
 त्सकृतं सक्रोधकः ककुट इति प्रोक्तो हि संज्ञकः टंकशाळासु सर्वास्सनाणकानां विधायकः जीवनायाष्टधातूनामंस्थजैः समतां
 व्रजेत् अयंप्रतिलोमः उग्रवैदेहिका योगाज्जातो मंडूष संज्ञकः राजको वर्णतो हीनः प्रथमाश्व्यां जेषु च वस्त्रनिर्णेजनं कुर्या
 दात्मकृत्यर्थमेव सः अयमनुलोमः उग्रपारसवाभ्यां योजातो मोष्कलिकोभिधः वह्नेदसौ तैलयंत्रमुत्तमस्त्वन्यजातितः जीवि
 कास्य समुद्दिष्टा शुद्धतैलस्य विक्रयः तिलहिंसापत्रैरवाकर्णनासाय संभवः आतोमौ धुलिको नित्यं निर्वास्यो नगराद्दहिः
 अयमनुलोमः रथकारस्य वनितासायोगवसमागताः सूतेयं तनयं सोपि सूत्रधार इतीरितः जायाजीवश्च शैलूषो नात्यशा
 स्त्रविशारदः जलमंडलकादीनि सूत्राणि रचयेत्सदा लोकविस्मयकारी णिव सेत्स नगराद्दहिः गारुडी इति भाषा प्रसिद्धः
 कुकुटस्येह जनिता कुम्भकारेण संगतां तस्याः सूनुः संविख्यातः कुरुविंद इति स्फुटं कौशेयानि सवस्त्राणि रचयेदात्मवृत्त
 ये तुल्यो सावंत्यजातीनां स्वधर्ममनुपालयेत् अयंप्रतिलोमो जालहा इति भाषा प्रसिद्धः संगतावेन वनितावर्त्तके नयदारहः

तस्याशांवरकाभिख्यः पुत्रो सौलकसंमतः सहीनस्त्वन्यजातिभ्यः शुचिवासे विधायकः अयं साली इति भाषाप्रसिद्धः अ-
भीरकु कुटाभ्यां योजातः सौवीर संज्ञकः सकुर्यात्तसरीणां च वसनान्यात्मवृत्तये तद्वैपरीत्याद्योजातो निक्कीकर्त्ता सकथ्यते कौश-
टा इति बंगालदेशभाषाप्रसिद्धः मार्गो नापित योजार्तो योऽसौ सांखित्य संज्ञकः हीनः समुत्थकां सानां कुर्यात्पनमंजसा जल्लका
स्तचभृंगाणिरक्ताकृष्टौ प्रयोजयेत् मार्गो मार्दलिकातेरिव इति भाषाप्रसिद्धः जातो मैत्रेयशक्रेण जां धिका यो नुयः सतः अ-
सिद्धः निषादनारी संयोगात् यौष्टिको जनयेत्सुतं सपशुलकसंज्ञो हि प्रसिद्धः औरभ्रंछागली सूते मृजुकंठो द्वि चंतुसः कुर्यान्नव-
पदांश्चित्रान्मेषाणां चैव पोषणं अयेधणगर इति भाषाप्रसिद्धः आवर्त्तवनितां सूतक्षेमकादत्र पुत्रकं समहांगुरिति ख्यात उष्ट्रवा-
हनतत्परः क्षेमको द्वारपालकः आवर्त्तवनितां सूते समदोमिकसंज्ञकं सक्षारोदकमानीय बध्वा केदार खंडके तज्जातं लवणं
तस्य जीवने भुवि विभुतं कारावारिपदानारी वैदेहाज्जनयेत्सुतं समेदसंज्ञः कथितस्तुल्योत्पैः फलजीविकां वातं दुवेषः सचरे द-
रण्ये वृक्षसंयुते कारावारी कोलरुबी अयोगपारसवयोज्जातः कैवर्त्तकाभिदः सहीनस्त्वन्यजातिभ्यो जालं स्वीकृत्य सर्वतः मत्स्यांज-
लवरी श्वात्यां विक्तीतेत्यात्मवृत्तये नाव्यं चर्म प्रवहणं नद्यं वर्षां स्वर्वाहयेत् नदीमुत्तारयेत्सोक्तं स्यैव यद्नैततः जातो विषा-

दंभीर्येणशुघ्राशुल्कलसंज्ञकः अंत्यजामांश्चसहशोधर्मेषुविविधेषुच आरण्यपशुघोषेणवृत्तिरस्यात्मपोषणं श्येनपापर्दिका
तस्यकथिताकविसंमता कोलीइतिभाषाप्रसिद्धः निषादधिदणीजातःप्राणीकारीचराभिधःसहीनस्त्वंत्यजातिभ्योजीवि
कातस्यचोच्यंते उपानदंगन्त्राणानिकुर्यात्तेषांचविक्रयः मोचर्मणामहिष्याश्चचर्मणातस्यजीवनं धिग्वणीमोचिका अयंचा
भारइतिभाषाप्रसिद्धः आभीरीवेनसंयोगस्तौष्कलंजनयेत्कृतं असावधर्मइत्युक्तः सर्वधर्मबहिष्कृतः सैरास्तकृत्वा
विक्रीयकुर्यात्सधनवर्धनं कलधारइतिप्रसिद्धः कैवर्त्तजाधिकाभ्यांनुजातोर्मसुष्टसंज्ञकः सस्फोटयेच्चरवटकान्कृत्वानू
र्णविशेषतः तत्धनंजीवनायालंसोपिकुर्यान्निरन्तरं नस्पर्शनंचकर्त्तव्यं कदाचिदपिमानवैः चूर्णीकारुः धिग्वणीकुंभकाराभ्यां
जातोसौचित्रकारकः संचित्राणिचित्राणिलेखयेद्दात्मवृत्तये चित्रकारः कुरुविंदांगजासूतेधीधरोकिंशुकाभिधः असा
वंत्यजइत्येवंवंशपात्राणिजीविका बुरडइतिभाषाप्रसिद्धः वैदेहीतनयासूतेनिषादादाहितुंडिकं महासर्पानुकंडेषुक्षि
त्वाविषवरान्बहून्तैः खेलनंजीविकास्यसेवकस्येवभूभृतां गारुडीइतिप्रसिद्धः शौनिककर्मचांडालात्सूतेदारावधूसु
तं सकुर्यादजमेषाणांवधंतन्मांसविक्रयी तद्धनंजीवनंतस्यसहीनस्त्वंत्यजातितः खाटिकइतिप्रसिद्धः व्याधाहितुंडि
काभ्यांयोजातोधोधीकसंज्ञकः सकुर्यान्मूषकादीनांहननंभूमिवासिनां जनेभ्योयाचयेद्विज्ञतेनतद्वर्त्तनंस्मृतं मेदस्यवंश-

जनिता तथा संगता सासूते यवनं पुत्रं तुरुष्कः संप्रकीर्तितः तस्माद्दरिष्ठश्चांडालो दयावान्सोति निष्ठुरः यवनः चांडालः पुल्कसी संग्राथणकं जनयेत्कृतं गोगर्दभशुनां कुर्याद्भामानिः सरणं बहिः साजीविकास्य कथिता सर्वतो लोकविश्रुता महार इति प्रसिद्धाः निषादवनितासूते चांडालाड्डो बसंज्ञिकं असावेत्यावसायीति शमशाननिलये वसेत् तत्र रक्षां प्रकुर्वीति प्रेतानां वस्त्रजीवनः डोब इति महाराष्ट्रभाषा प्रसिद्धाः आंध्रस्य वनितासंगा चांडालो जनयेत्कृतं पूवसंज्ञं सहाडी तिलोके सर्वत्र विश्रुतः अंधोष्ट्रगर्धभानां च मृतानां कालयोगतः कुर्यान्निर्हरणं सोपि मांसभक्षणजीवनः मेदजा युवतीसंगा चांडालो जनयेत्कृतं समांगस्य पचो लोके स्पृश्यः साहसकारकः जीविका तस्य कथिता आर्द्रगोचर्म रज्जुभिः एवं चांडालपर्याता ब्राह्मणाद्याः प्रकीर्तिताः प्रातिलोम्येन च तं श्वास्फुटाः संक्रजातयः उशनेः स्मृतौ तु नामांतराण्युक्तानि तत्र निषादपारसवत नाम मात्र कृतं भेदो न जातीवृत्ति कृत इत्यवधेयं गोणवादि हनोक्तं मनुः रजकं श्वर्म कश्चैव नटो बुरुड एव च कैवर्त मेदभिस्तु श्वसतैते अंत्यजाः स्मृता इति कायस्थाचारदीपिकायां जातिविवेकनिरूपणं जागाक्षदेन विदुषानत्वा श्रीराममादहीत् जातिर्विचित्र्य संस्कारः कायस्थानां निरूप्यते तथान्वपाद्ये सृष्टिखंडे सृष्ट्यादौ सदसत्कर्मज्ञस्यै प्राणिनां विधिः क्षणध्यायस्थितस्तस्य शरीराभिर्गतो बहिः दिव्यरूपः पुमान् हस्ते मणीपात्रं च लेखनी दंथानां श्वित्ररूपेण रक्षितो देवतैर्हृदि चित्र

गुप्त इति स्त्रियातो धर्म राजसमीपतः ब्रह्मणा सहितैर्देवैः क्षणं ध्यात्वा नियोजितः प्राणिनां सदसत्कर्मलेखनाय सबुद्धिमान् भो
जनादौ बलिस्तस्य भागोऽपि परिकल्पितः ब्रह्मकायोद्भवो यस्मात्कायस्थ इति गीयते दक्षप्रजापतेः कन्यां दाक्षायण्यभिधानतः
उपयेमेततः पुत्रो जातस्तस्य महात्मनः विचित्रगुप्तनामा सो बुद्धिचातुर्यवीर्यवान् ततस्तेन मनोः कन्यायथाविधि विवाहिता
स्वक्षाभिधानस्तस्य धर्मगुप्तो बभूव ह धर्मगुप्ताच्च गोधार्यारुद्रगुप्तौ भवत्सुतः तस्मादप्सरसो जातं पुत्राणां तु चतुष्टयम्
माथुरो गौड संज्ञश्च नागरो नैगमस्तथा तेषां नामानि चत्वारि चतुर्णां च यथाक्रमं कायस्थश्चैव शाकश्वकौलिकश्च महेश्वरः एते
षां काश्यपंगोत्रं तेषां धर्ममथश्च स्नानं द्विकालमेतेषां त्रिकालं संधिवंदनं अष्टम्यां च चतुर्दश्यां च डीवृत्तपरायणाः भौमवार
व्रताश्चैव नवरात्रव्रतास्तस्य तर्पणं पंचयज्ञानां विधानं च यथाक्रमं एवं चित्रगुप्तकायस्थोत्पत्तिं तत्तर्धर्माश्चोक्ता चांद्रसेनीयकाय-
स्थोत्पत्तिं भार्गवकथाप्रसंगेन उच्यते यथास्कांदेरेणुका माहात्म्ये एवं हत्वार्जुनं रामः संधाय निशितान् शरान् अन्वधावत्स
तान् हंतुं सर्वानेवास्तरान् नृपान् केचिद्भूमनमाश्रित्य केचित्पातालमाविशन् जटाकृतात्मनः केचिद्भालवेषमधारयन् परिव्राज
कवेषेण केचित्पाखं हि नो नृपाः केचिद्भूमभयाक्रांता बभूवुर्ब्रह्मचारिणः केचित्पाथरसंज्ञास्तु निजधर्मपराङ्मुखाः केचित्क्षप
णकाः केचिद्योगिनो ब्रह्मवादिनः बभूवुस्तेथ संन्यासाः सर्वरामभयान् नृपाः अस्मोद्धूलि तसर्वा गावत्कलाजिनवासिनः

बभूवुस्तापसाः केचिद्द्वनमाश्रित्यतद्रयात् तेवैष्णवजनाः केचिद्बभूवुनटनर्तकाः केचिद्वैतालिकाः शूरा राजानस्तद्रयादिनाः
सगर्भाचन्द्रसेनस्यभार्यादाल्भ्याश्चमंगता ततो रामः समायातो दाल्भ्याश्चममनुत्तमं पूजितो मुनिनारामो ह्यर्घपाद्यासनादि
भिः स्कंद उवाच अथ माध्याह्न समयेस्तस्मै भोजनमादरात् ततो दाल्भ्यामुनिः श्रेष्ठो भार्गवाय महात्मने भोजनावसरे तत्र
गृहीत्वा पोशनं करे रामस्तु याचयामास हृदि स्थं स्वमनोरथं तस्मै प्रादादृषिः कामं भार्गवाय महात्मने याचयामास रामाद्वै कामं
दाल्भ्यो महा मुनिः ततो ह्ये परमप्रीतो भोजनं च कर्तुमुदा भोजनांते महाभागौ आसने उपविश्य च तां ब्रूयानंतरं दाल्भ्यो प्रप
च्छ भार्गवप्रति यत्त्वया प्रार्थितं स्वतत्वं शंसि नु मर्हसि राम उवाच तवाश्रमं महाभाग सगर्भास्त्री समागताः चंद्रसेनस्य राजर्षेणां देहि त्वं महामुने ततो दाल्भ्यः प्रब्रूया
च ददामि तव कंच्छितं यन्मया प्रार्थितं देव तन्मे दातुं त्वमर्हसि ततः स्त्रियं समाहूय चंद्रसेनस्य वै मुनेः प्रीता सा च पलापांगी
कंपमाना समागत रामाय प्रददौ तत्र ततः प्रीतमन्नाजभूत् राम उवाच यत्त्वया प्रार्थितं विप्र भोजनावसरे शूरा तन्मेशं समहा
भाग ददामि तव कंच्छितं दाल्भ्य उवाच प्रार्थितं यन्मया पूर्वं रामदेव जगद्गुरो स्त्री गर्भस्थममुं बालं तन्मे दातुं त्वमर्हसि त
तो रामो ब्रवीद् दाल्भ्यं यथार्थमिह मागतः क्षत्रियां जकरश्वाहं तत्त्वं याचितवानसि प्रार्थितं च त्वया विप्रकायस्थ गर्भमुत्तमं त
स्मां कायस्थ इत्याख्या भविष्यति शिशोः शुभाजायमानो तदा बालः क्षत्रधर्मा भविष्यति दुष्टाद्वैक्षाधर्मांस्तु वारितुं च त्वमर्हसि

ततो दालभ्यः प्रत्युवाच भार्गवं प्रतिहर्षितः मा कुरुष्वान्न संदेहो दुर्बुद्धिर्न भविष्यति एवमामो महाबाहुर्हित्वा तंगर्भमुत्तमं नि
जगामाश्रमात्तस्मात्क्षत्रियांतकरः प्रभुः स्कंद उवाच कायस्थ एवैत्यन्तः क्षत्रिण्यां क्षत्रियात्ततः रामाक्षया स दालभ्ये न क्षत्रध-
र्माद्बहिष्कृतः दत्तः कायस्थधर्मोऽस्मै चित्रगुप्तस्य यः स्मृतः प्रासकायस्थनामत्वात्ते रवां वृत्तिरुक्तभूषतां तस्य भार्या कृता चित्र-
गुप्तकायस्थवंशजा तद्देशजाश्च कायस्था दालभ्यगोत्रास्ततो भवन् दालभ्योपदेशतस्ते वै धर्मिष्ठाः सत्यवादिनः सदाचाररता
नित्यं रता हरिहरार्चने देवविप्रपितृणां वै अतिथीनां च पूजका यज्ञदानतपःशीला व्रततीर्थरताः सदा इति स्कांदोक्तचंद्रसेनी
यकायस्थोत्पत्तिः अथ संकरकायस्थानां जातिनिरूपणं माहिष्यवनितासूनुं वै देहाद्यं प्रसूयते सकायस्थ इति प्रोक्ततस्य कर्म-
विधीयते लिपीनां देशजातानां लेखनं सममाचरेत् गणकत्वं विचित्रत्वं बीजपाठी प्रभेदतः अधर्मः शूद्रजातिभ्यः पंचसंस्का-
रवानसौ चानुर्वर्ण्यस्य सेवा हि लिपिलेखनसाधनं व्यवसायः शिल्पकर्मतज्जीवनमुदाहृतं शिरवां यज्ञोपवीतं च वस्त्रमारक्त-
मभ्रसा स्पर्शनं देवतानां च कायस्थः परिवर्जयेदिति कायस्थाचारदीपिकायां त्रिविधकायस्थजातिनिरूपणं अथ तेषां वि-
शेषधर्मा संस्काराश्च निर्णीयन्ते पराशरः कपिलाक्षीरपानेन ब्राह्मणी गमनेन च वेदाक्षरविचारेण कायस्थः पतितो भवेत्
विचारस्त्रिविधः पठनं श्रवणं मर्थविभावनं च तत्र वेदश्रवणनिषेधेन श्रवणे पठने च नाधिकारः स च पारिजाते अथास्थवे

दुमुपशृण्वतः पुंजतुल्याकर्णपूरणमिति उदाहरणे जीवच्छेदोधारणेशरीरभेदइतिच उदाहरणउच्चारणे तन्निषेधादेवा
थविचारनिषेधः तस्यपदवाक्यश्रवणमूलकत्वात् अतश्च मीमांसाध्ययनेनाधिकारः तस्यवेदवाक्यार्थविचारात्मकत्वात् ए
वं व्याकरणाद्यंगार्थयनेपि केचित्तु इति हासपुराणादिश्रवणेपि नाधिकारः इति हासपुराणाभ्यां वेदः समुपबृंहयेदिति स्मृ
त्वा तस्य वेदार्थोपबृंहणार्थत्वात् तस्मादिदं वेदविचाराध्येतव्यमलपत इति वाक्यात् पुराणं पंचमो वेद इति वेदत्वस्मृतेश्चेत्या
हुः तेन एव तस्य ज्ञानाभावेन कर्मधिकारानुपपत्तेः अतः पुराणश्रवणमात्रजन्यार्थज्ञाने तस्य सर्वकर्मस्वधिकारः स्त्री-
शूद्रद्विजबंधूनां त्रयीनश्रुतिगोचरा तेन भारतमारव्यातं मुनिनां कृपया कृतमिति भारतात् द्विजबंधवो नुलोमाः ये च धा
र्मपरा राजन् वेदद्विज वरायणाः तेषां मध्ये हरिरमेकथनीयं प्रयत्नतः इति नास्तीत्येनानुलोमजादीनामपि तच्छ्रवणविधा
नाच्च यत्तु नाध्येतव्यमिदं शास्त्रं वृषलस्य च संविधाविति कौर्म न वेदविन्यः कथनीयमेतत्पुराणरत्नं पुरशासनस्येति वा
यवीर्यवतप्रविलोमपरं शूद्रप्राधान्येन श्रवणनिषेधयरंवाश्रावयेच्च पुराणानि कृत्वा ब्राह्मणमग्रत इति स्मृत्यनुरोधात् अतः
स्मृतिपुराणश्रवणे तस्याधिकारः तज्जन्यज्ञानेनैव तस्य तद्विधिकर्मत्वेधिकारइत्याहुः मदनपारिजातादयोप्येवं अन्येतु
नैतस्य पुराणबोधितसर्वकर्मस्वधिकारः मानाभावात् किंतु स्वोद्देशेन विहितकर्मस्वधिकारः तज्ज्ञानं रक्षकाराध्यय

मवत्तदध्ययनाक्षेपकं अतस्तद्विधायकवेदस्मृतयश्च येतेष्वेवाधिकार इत्याहुः न च धर्मेशवस्तु धर्माज्ञाः सति धर्ममनुसू-
ताः मंत्रवर्जनदुष्यन्तिप्रशंसोप्राप्नुवन्ति चेति वचनादेतस्य सर्वश्रौतस्मार्त्तकर्मोपपत्तौ मंत्रवर्ज्यमधिकार इति वाच्यं तस्य व-
चसामंत्रवर्जनानुष्ठिता इति नार्थः किंतु मंत्रवर्जसमान् धर्ममित्यमंत्रकोत्पन्नकर्मसंस्कारातोपवास देवतार्चनगुरुब्राह्मणनम-
स्कारादिष्वधिकारविधायकत्वात् न चैवं तु न्यापुरुषदानादौ समुत्पन्ने कथं तस्याधिकार इति वाच्यं अधिकारी भवेत्सर्वः
पूर्वधर्मेण वैदिक इति वचनेन प्रतिप्रसवात् एवं पौष्टिकेष्वपि मंत्रवर्जमधिकारः मंत्रवर्जनदुष्यन्ति कुर्वाणाः पौष्टिकीं क्रिया-
मिति मेधातीथो वचनमित्याहुः श्रीदत्तकल्पत्तरूपउरनेदाअप्येतदाहुः ब्राह्मे न दर्मानुद्धरेच्चैव न पिबेत्कापिलंपयः नो-
द्धरेत्पणवं मंत्रं पुरोडाशं न भक्षयेत् एते निषेधाश्च प्रतिग्रहेष्टिनयेन विधिप्राप्तानामेव तत्र दर्भोद्धरणस्य निषेधः प्रोक्ष-
णं विहितस्य दर्भोद्धरणस्य द्वितीयः प्रायश्चित्तादौ विहितपंचगव्यां तर्गत कापिलंपयसः तृतीयः काम्यप्रणवं जप-
स्य चतुर्थः पुरोडाशपदोपलक्षितसर्वश्रौतकर्मणां काम्यनित्यविधिप्राप्तानां ते औषधार्थकापिलंपयः प्राशनं न दोष इति
केचित् अन्यधर्मविशेषे नोभयविषयत्वमाहुः जाबालिः पंचगव्यंच कुर्वीत स्नात्वा पीत्वा शुचिर्भवेत् आरंभे सर्वकृद्गु-
णां समासौ च विशेषतः आज्येनैव च शालाग्रीजुहुयाद्ब्रह्महती पृथक् श्रद्धं कुर्याद्भूतं कुर्याद्भूता ते तु गोहिरण्यादिदक्षिणा

अत्र व्यासवाक्ये ब्रतचतुष्टयपरिसंख्यानादिब्रतदेशां तास्मानं विवाह इति नचैवमुपनयने सति द्विजत्वापत्तिः तदेगी
करेचाद्यास्त्रयो द्विजा इति निदेशानुसंपत्तिशतवाच्यं, सूर्धावसिक्तादौ तवेवममाप्युत्तरसत्वात् नचैवं तस्योपनयनं सत्येव
वेदाध्ययनापत्तिः अन्यथोपनयनाभावेन शूद्रस्य वेदाध्ययनाभावोक्तिर्नसंगम इति वाच्यं अष्टवर्षादिवाक्ये बिल्यन्यस्य वसं
तादिवाक्योत्पन्नस्य चोपनयनस्य तमध्यापयतीति वाक्येन वेदाध्ययनांगतया ब्राह्मणत्वादिविशिष्टोपनयनाभावेनाध्ययना
भावोक्ती तेषां तात्पर्यत्वात् वेदाध्ययनांगोपनयनाभावेऽपि शौचाचारश्रीक्षारूपस्मृत्यध्ययनानांगोपनयनसत्येबाधकाभावाच्च
उपनीयगुरुः शिष्यं महाव्याहृतिपूर्वकं वेदमध्यापयेदेनं शौचाचारांश्च श्रीक्षयेति याज्ञवल्क्यो नोपनयनस्य स्मृत्यध्ययनांगता
बोधनस्य स्पष्टत्वात् तेन वेदाध्ययनांगोपनयनप्रसंगसिद्धेः स्मृत्यध्ययनस्य नोपनयनप्रयोजकत्वमिति निरस्तं उक्तवाक्ये
संयोगपृथक्त्वेन तु व्यबहुभयोगत्वावगते रुभयत्र उक्तता याः सत्वात् श्रुत्या ब्राह्मणाद्यंगत्वेनावगतस्योपनयनस्य त
द्विजत्वसिध्यर्थत्वावगतेऽपि उपनीयाध्यापयेदुपनीयशौचाचारश्रीक्षयेदिति स्मृतौ भावमाविशिष्टभावमाविध्यावग
तेरुभयांगत्वबोधादवेष्टित्सर्वकामप्रयोग यद्वा प्रयोगत्रयनिश्चयागाभावेऽपि आचारोपदेशार्थोपनयनमावश्यकं त
थाचशिष्टाचारोप्यनुरुध्य ते एवं चोपनयनस्य द्विजत्वसिद्धिरूपा ब्राह्मणादिसंस्कारिवेदाध्ययनं शौचाचारश्रीक्षाचेति-

प्रयोजनत्रयं सिध्यति तत्र हि जत्वोत्पत्तौ ब्राह्मणत्वादेरपि हेतुत्वात् मूर्धावसिक्कादौ प्रयोजनद्वयं चांद्रसेनीयं कायस्थत्वाच्चा
रवशादाचारशिक्षारूपमेकमेव प्रयोजनमुपनयनस्येति न चैवं शूद्रस्याप्याचारोपदेशार्थं तत्स्यादिति वाच्यं न शूद्रे पातके
किंचिन्न च संस्कारमर्हति नास्याधिकारो धर्मस्ति न धर्मात्प्रतिषेधनमिति मनुच वसा विवाहमात्रसंस्कारं शूद्रोऽपि लभतां स
देति विवाहातिरिक्तं संस्कारपरि संख्यापकेन यमवचसा चोपनयननिषेधात् तत्र च समीपेन यनमात्रस्य प्राधान्येन तदं
गभूतोपदेश्यत्वाभिव्यंजकवस्त्राजिनयनौपवीतदंडमेखलापरिधानादि कमंत्रवद्भवत्येव दीक्षितदंडदानवत् ए
वं तदभिव्यंजकभिक्षाया च न मापेन च कायस्थानां प्रतिलोम्येनात्रापि तद्रभावः शंकनीयः साहिष्यवनितास्तूते वैदेहाद्यं प्र
सूयते सकयस्थ इति प्रोक्तस्तस्य कर्मविधीयते लिपीनां देशजातानां लेखने स समाचरेत् गणकत्वं विचित्रं च बीजपाठी वि
भेदतः दृश्यातया वर्तनं स्यात्कायस्थत्वाविशेषतः अधमः शूद्रजातीयः पंचसंस्कारवानसौ जातकर्माद्वाशनं च वपनं कर्णवेध
नं विवाहं पंचमस्तस्य नात्यः संस्कार इष्यत इति कायस्थस्य प्रतिलोमेऽपि चांद्रसेनीयानां शुद्धक्षत्रियजयत्वेन प्रतिलोम
त्वाभावाच्च अतः शारंगधरव्यासवाक्ययोरयमेव विषयः वस्तुतस्तु मात्रकायस्थत्वं कायस्थपदस्य प्रतिलोमज एव
रूढत्वात् पद्मपुराणां तरंगत्रयेणुकामहात्म्यात्केचित्पुत्रयोगवशेनात्र योगत्वाच्च न चैवं क्षत्रियत्वेन मंत्रवदुपनयनं

स्त्राणाहोमो न दत्तव्यः पंचगव्यं तथैव च अत्र स्त्रीणां पंचगव्यनिषेधात् स्त्रीभूद्रयोः स्वधर्मत्वाच्चूद्राणामपि निषेधः प्राप्नोति तथापि
 होमवर्जं पंचगव्यं अन्येषां न हि जन्मनां मिति महार्णववचनाच्चूद्रविकृत्यः अनुलोमानां तु विष्णुपुराणे स्वाहाकारो नमस्कारो मंत्रस्त
 स्य विधीयते यतः होममंत्रस्वधास्वाहावषट्कारादिकं विनोति अतोत्र विकृत्यः याज्ञवल्क्यः नमस्कारेण मंत्रेण पंचयज्ञान्
 वहापयेत् अत्र नमस्कारमंत्रं इंद्राय नम इत्यादिरिति केचित् नमः स्वाहायै स्वधायै नित्यमेव नमो नम इति अन्ये इति गागाभट्टक
 तकायस्थधर्मदीपे बाळाजी प्रभुंकारिते सामान्यधर्मनिरूपणे ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ अथैतस्य संस्काराः तत्र
 प्रतिलोमकार्यस्थस्य पंचसंस्काराः जातकर्मनामान्नप्राशनकर्णवेधविवाहाः प्रतिवाचनिकाः चित्रगुप्तचांद्रसे नीय गर्भाधाना
 दिचौलांताः अष्टौ उपनयनादिश्मशानां तस्मिन् अष्टौ इति भवन्तीति स्मृतिशिष्टचारानुरोधेन पुंसवनसीमंतजातकर्मनामकरण
 नि क्रमणान्नप्राशनचौलांतानष्टौ गणयित्वा तेषां बीजगर्भसंमुद्रवै नो निबर्हणं फलमुक्तं तदुत्तरमुपनयनं वेदघृतचतुष्टयं स्नानं
 विवाहस्मशानंचेष्टौ संस्कारानुक्ता तेषां च फलं वैदाध्ययनशौचाचारशिक्षादिरूपं दृष्टमदृष्टरूपं च फलमुक्तं एतत्सर्वं वक्ष्य
 माणं मनसि निधाय ब्रह्मक्षत्रियविद्वत्सूद्रावर्णास्त्वाद्यास्त्रयोहिजः निषेकाद्याः श्मशानां तास्तेषां वै मंत्रतः क्रिया इति वचनादन्ये
 षाममंत्रका एताः क्रिया भवन्तीति श्रूयते गर्भाधानं पुंसवनं सीमंतो जातकर्मच नाम क्रियानि क्रमोन्नप्राशनं वपनक्रिया

कर्णवेधोव्रतोद्देशो वेदारंभक्रियाविधिः केशांतस्नानमुद्वाहो विवाहानिपरिग्रहाः त्रैताग्निसंग्रहश्चेति संस्काराः षोडशस्मृ-
ताः इति द्विजातिसंस्कारान् गणयित्वानवेताः कर्णवेधोतोः प्रवर्ज्यक्रियाः त्रिकचित्रगुप्तचांद्रसेनीयकायस्थयोः वेदोक्तमंत्रस-
हिताः क्रियास्तस्मिन्मत्कृतकायस्थप्रदीपयज्ञाः अत्रतु कपिलाक्षीरपानेनेत्यादिकायस्थानां वेदाधिकारनिषेधपराणि वा-
क्यानि यान्युक्तानि तानितु संकरजकायस्थपराणीति बोध्यं चित्रगुप्तकायस्थचांद्रसेनीयकायस्थसंकरजकायस्थ इति कायस्थ-
पदस्य जातित्रयैः पिसत्वात् कायस्थपदेन भ्रमात् धर्मसंकरो भवत्यतः आदौ अस्मिन् ग्रंथे संकरजकायस्थानां धर्मकर्माण्यु-
च्यन्ते अथ कायस्थप्रदीपयज्ञे चित्रगुप्तचांद्रसेनीयचकायस्थयोर्धर्मान्वक्ष्यामि विवाहो मंत्रवत्तस्याभूद्रस्यामंत्र-
कादशेति व्यासोक्तिः सखूद्रस्य गर्भाधानादिकर्णवेधांतानवविवाहश्चेति दश असंखूद्रस्य विवाहमात्रसंस्कारः भूद्रस्तल-
भतांसदेति हारीता द्विवाहमात्रं अन्येषां तु द्विजाणां षोडशैव स्युरन्येषां द्वादशैव हि पंचैव मिश्रजातानां संस्काराः कुलधर्म-
तः वेदव्रतोपनिषदमहानास्ती महाव्रतं हित्वा द्वादशसंस्काराः मदस्तरूपनारायणोतु हिरण्यगर्भदानप्रकरणे गर्भा-
धानजातकर्मनामकरणनिष्क्रमणान्मशाशनविवाहः षट्पंचमहायज्ञाश्चेत्येकादशसंस्कारान् चतुः अत्र मतत्रयेश्मशान-
कर्मन संस्कारः किंतु शरीरप्रपत्तिमात्रं अनग्निमत उक्तांतेः सागैः संस्कारकर्मणीत्यत्र संस्कारपदं लाक्षणिकं इति ज्ञेयं

वेदाध्ययनं चास्तीति वाच्यं नदानं क्षत्रियकुलं क्षत्रियत्वममीनशदिति श्रीभागवतबोधितक्षत्रियत्वनाशेन तदसंभवा
त् तथैव शिष्टाचाराच्च अतस्तेषां द्वादशसंस्कारवत्तूपनयनं भवतीति स्थितं समावर्तनस्य स्नानरूपतया स्नानस्य च वेद
स्नानकव्रत स्नातकोभयस्नातकाधिकारत्वेन कार्यस्थस्य वेदव्रताभावात् समावर्तनं नास्तीति केचित् अन्ये तु समावर्त
नस्य आश्रमांतरे प्राप्त्यर्थं गुरुकुलादागमनरूपतया विदव्रताभावेऽपि समावर्तनबाधकाभावः अतः समावर्तनं भवतीत्याहुः
अत्र स्वाध्यायेनैव विप्राणां पौरोहित्येन भूभुजां अमंत्रकं तुष्टूद्राणामन्येवाजसनेयिव इति स्मृतेर्वाजसनेयिशाखया संस्कारा
न्निह कानुष्ठाने इति मदने अस्य हेमाद्र्यादिआहूयदीयते शक्त्यलं कृता यज्ञस्थत्रलिजैर्देव आदायार्पणं गोह्वयं इत्युक्त्वा च
रताधर्मसहायादीयनेर्थिनः सकांयः पांक्थे तज्जः पट्पट् वंश्यात्सहात्मना आसुरोद्रविणोदनाद्रांधर्वौ समयान्मिथः राक्षसो
पैशाचाधर्म्याः राक्षसो धर्म्याः दैवो नास्त्येषां लिज्याभावात् ब्राह्मादयो मध्यमाः नदाहमनुः पडानुपूर्यात् विप्रस्य क्षत्रस्य
चतुरावरान् विदूषूद्रयोस्तु ताने बविद्यादुर्म्यान्सक्षसान् तानासुरगांधर्वपैशाचान् कथ्यतेऽव ब्राह्मो देवो विप्रस्यैव अन्येत्र
प्राणानुल्या इत्युक्तं हेमाद्रौ पैठीनसिः राक्षसो वैश्यस्य पैशाचः शूद्रस्य सर्वे वा सर्वेषां प्रचेताः पैशाचो संस्कृतप्रसूतानां प्रतिलो

भजानांचेति वसिष्ठः नोदकेन नवावाचाकन्यायाः पतिरुच्यते पाणिग्रहणसंस्कारासन्नित्वं सममेपदे गांधर्वास्तरपेशाचावि
वाहाभावेन्यस्मैदानमुक्तं बलादपहृताकन्यामंत्रैर्यदिनसंस्कृता अन्यस्मैविधिवद्देयायथाकन्यातथैवसा इदं राक्षसपेशाचपरं
तयोरेवबलादपहृतत्वात् तत्रपाणिग्रहणं सवर्णविषयं पाणिग्राह्याः सवर्णास्त्वित्यविशेषेण याज्ञवल्क्याक्तेः उदकपूर्वकन्यादान
स्यविकल्पः उक्तं तु पाणिग्रहणं सर्ववर्णेषु सर्वशः जलपूर्वं तु विप्राणामन्येषामपिकमयेतिकौमुद्यां ब्राह्मणात् अन्ये त्वेतेन ब्राह्मणोपि भव
ति अलंकृतकन्यामुदकपूर्वादद्यात् एष ब्राह्मणो विवाह इत्याचलायनेन ब्राह्मणे विवाह एव जलपूर्वतोक्तेरित्याहुः तत्र विशेषः उदगयन
आपूर्यमाणपक्षे पुण्याहे कुमार्याः पाणिग्रहणीयान्त्रिषु त्रिषु त्तरादिषु स्वातोमृगशिरसिरोहिण्यां च तिस्रो ब्राह्मणस्य वर्णानुपूर्व्येण
हेराजन्यस्य वैश्यस्य सर्वेषां शूद्राणामप्येके मंत्रवर्जमिति सूत्रं कुमार्याः अनन्यपूर्वाया इत्यर्थः तेनोदाया उद्वाहनिषेधो धीसिद्धः
याज्ञवल्क्यः अत्रन्यपूर्विकांकांतामसपिंडाय वीर्यासां अरोगिणीं भ्रातृमतीमसमानार्धगोत्रजां उद्वाहेदित्यन्वयः कांतासंदरीय
स्यामनश्चक्षुषोर्बिबिधस्तस्यामृद्धिरिति गोतमोक्तेः असेपिंडांसापिंड्यरहितां सापिंड्यैकपिंडदानक्रियासंबन्धिजन्यत्वजनकत्वा
न्यतरत्वं लेपभाजश्चतुर्थ्याद्याः पिंडभागिनां पिंडदः समस्तेषां सापिंड्यं सामपुरुषमिति मात्स्यात् अत्रपितृपदं माता महस्याप्युपलक्षणं
तथा माता महादित्र्योर्ध्वभूता अपिलेपभाजो भवन्ति एवंच पिंडदातुः पितृमातासहकुलयोः पिंडदेवता भूतपुरुषसंततिः सपिंडाभा

वंति नचैवं मातुलं पितृव्यभ्रातृपत्नीपुसापिंड्यं न स्यादिति वाच्यं इष्टापत्तः तत्संतति तथैव सापिंड्यांगीकारे बाधकाभावात् अनेकत्व
पदेन तत्सं हाराद्दानदोषः नचैवमपि पिंडदातृदौहित्र्याभ्रमेन लेपभाजा उद्वाहप्रसंगः इष्टापत्तेः एवं च योयत्पिंडदानक्रियासंबं
धिसंतानः सतेन सापिंड इति फलितं अत्र नियममाह याज्ञवल्क्यः पंचमान्सप्तमादूर्ध्वमातृतः पितृतस्तथेति पितरमवधिंकृत्वा
सप्तमादूर्ध्वमातरमवधिंकृत्वा पंचमादूर्ध्वमित्यर्थः वध्यावरस्यवातातः कूटस्थाद्यदिसप्तमः पंचमीतयोर्मातातत्सापिंड्यं निवर्त्तत
इति वचनात् कूटस्थो मूलपुरुषोयमारभ्यगणना एवमुक्तप्रकारेण पितृबंधुषु सप्तमादूर्ध्वमेव विवाह्यत्वं पंचमान्मातृबंधुतः संतानो
भिद्यते यस्मात्पूर्वत्रादुभयत्र च तन्मादासंगणेद्दीमात् परं यावच्च कन्यका मिति निबंधाच्च साव्वेत्थं उद्बोदुः पितरोपितुश्च पितरोत्तं
ज्जन्मकृदपतीर्हं तस्य चतुष्क्रमष्टमभवत्ततोऽप्यस्य क्रमात्षोडश वंशारंभकंदंपती प्रमिति रित्या सप्तकक्षं रदा एकैकान्वयकन्यकाः
पितृकुलेत्वासप्तकक्षं त्रुवे यद्यप्येकस्य बहवः सृतास्युक्तदपीहतु संबंधसाम्यादेकैव गणितेऽवधार्यतां यानित्येतद्विरुद्धानि व
चनानि तानि सर्वाणि निषेधपराण्यनुवादः सापलमातृकुले त्रिपुरुषं सापिंड्यं यद्येकजाता बहवः पृथक्क्षत्राः पृथक्जनाः एक
पिंडाः पृथक्शौचाः पिंडरूपावर्त्तवाचकः कायस्थ एष उत्पन्नक्षत्रिण्याक्षत्रियात्ततः रामाज्ञया सदात्म्येन क्षात्रधर्माद्विष्कृतः
दत्तकायस्थधर्मोसौ चित्रगुप्तस्य यस्मृतः ग्राहकायस्थवंशजातदंशमीश्वकायस्थादाल्पम्यगोभ्रातृतो भवन् दाल्प्योपदेशात्तस्मै

वैधर्मिष्ठाः सत्यवादिनः सदाचाररतानित्यंरता हरिहरार्चने देवविप्रपितृणां वैअतिथीमांश्च पूजकाः यज्ञदानतपः शीलाव्रततीर्थ-
रताः सदा गर्भाधानं पुंसवनं सिमंतोन्नयनं नामकं निष्क्रमणं मन्त्रप्राशनं चौलकं मौंजीबंधनदानाय मेहाव्रतमतः परं उप-
निषद्गतगोदाने समावर्तनं नामकं विवाहसुत्रकामाय संस्काराः षोडशस्मृताः यत्किंचिद्वैधिकं जाप्यं नवग्रहं मखादिकं नानाशांतिश्च
विधिवदृत्तिभिरेव कारयेत् षण्णां च कर्मणां मध्ये त्रीणिकर्माणि जीविकेति अथैषां स्पष्टधर्माः अस्य क्षत्रियबीजत्वात् पुरो-
हितगोत्रं पुरोहितो दालयः तद्गोत्रं तद्दंशस्थानां मपि दालयगोत्रं तथा येषां ये पुरोहिता उदिता स्तेषां पुरोहितगोत्राणि भवन्तीत्याहुः ना-
नागोत्राः च तद्दंशाः कायस्थाप्सु विसंतिवै तथा शस्त्रास्त्रराहित्यात् क्षत्रियधर्माणि भवन्ति शस्त्रास्त्रधारणं चैव प्रजानां परिपालनं
एतानि सुख्यकर्माणि तद्दंशस्थोऽपि सर्वदेति स्मृति संग्रहोक्तैः धर्मिष्ठाः सत्यवादिनः सदाचारसंपन्नाः नित्यं हरिहरार्चनं देवविप्रपितृ-
णामतिथीनां च पूजनं तपोनानजपादिकं दानं नित्यदानादि व्रतं एकादश्यादिः तीर्थं तीर्थवासः गमनं च गर्भाधानं १ पुंसवनं २
सिमंतोन्नयनं ३ जातकर्म ४ नामकर्म ५ निष्क्रमणं ६ अन्नप्राशनं ७ चूडाकरणं ८ उपनयनं ९ वेदारंभः १० महाना-
मव्रतं ११ महाव्रतं १२ उपनिषद्गतं १३ गोदानव्रतं १४ समावर्तनं १५ विवाह १६ यजनं अग्निहोत्रादिकर्म अध्यय-
नं ब्राह्मणमुखाद्ध्ययनं स्नानं त्रिकालस्नानं सायं प्रातर्मध्याह्नं च ब्रह्मयज्ञः तर्पणं देवर्षि मनुष्यपितृ तर्पणं पंचमहायज्ञाः

यथाविधिभोजनं नवग्रहादिजपनानां शांतयश्च ब्राह्मण द्वारा सर्वकारयेत् चंद्रसेनभार्येत्यन्वयः सदात्म्यं मुनिना चित्रगुप्तवंशस्थकन्यया
 विवाहितस्तस्मै चित्रगुप्तधर्मालेखनदृष्टादिरपि दत्तस्तस्मात्तदुत्पन्नाये चंद्रसेनीयकायस्थास्ते चित्रगुप्तकायस्थसमानधर्माणो भवन्ति सं
 बंधतत्वेनानाविधास्तकायस्था ब्रह्मकायोद्वादयः चित्रगुप्ताश्चंद्रसेनास्तेषां धर्मः समो भवेदिति ते त्रिष्विति वचनात् पुरुषा एकजाताः एकजा
 तीयाः पृथक् जनानां भिन्नजातीया वा पृथक् क्षेत्राः पितृस्त्री वन्यत्राः एकपिंडा एकपुरुषजनितास्ते पृथक् शौचा अपितृतेषां विवाहे त्रि पुरुषसापिं
 ड्यमिति वचनार्थः त्रिपु संष्वचैवं पितृपत्यः सर्वा मातर तद्भातरो मातुलास्तद्गिन्यो मातृष्वसारस्तद्दहितरो भगिन्यस्तदपत्या निभागिनेया
 नीति एवं च सापत्नमातुलं दोहित्री पौत्र पर्यंतं सापिंड्य ऊर्ध्वं सत्यमांस्तितृबंधुभ्यो विजनश्चेति गौतमौक्तैः अत्राग्रे विजनश्चेति जनकग्रह
 णात् पूर्वे पितृपदं प्रतिगृहीतुं परमभिधीयते नक्तस्य जनककुले सापिंड्यमेव नास्ति गोत्ररिक्ते जन्मपतुर्न भजेदंति मः सुतः गोत्ररित्यानुगः पिंडो
 व्यपैति ददतस्वधेति वचनादिति वाच्यं स्वधाददत्त इति परिसंख्यानादाशौचे सापिंड्यं निषेधेपि विवाहे तं निषेधाभावात् अतः सापिंड्य
 कृताशौचे प्राप्तं भावेपि विवाहनिषेधप्राप्तिरस्त्येवं अतोत्रसप्तपुरुषं सापिंड्यं परंतु प्रतिगृहीतुं भार्यायाः पितृपत्नीत्वेन सापत्नमातृवत्कु
 ले त्रिपुरुषं सापिंड्यं अतएव तत्पितुर्वमाता महत्वं सपत्नमातृजनकवत् मातुलादिकं त्वस्येवं अतो दत्तकस्यामादिभ्रातृषु प्रतिगृहीतुं पार्ष
 णं स्वमातामहपार्षणं चेति केचित् अन्येतु तत्र पितृवत्मातुरपि प्रतिगृहीत्वा पितृवंमातृत्वमपितुल्यं एवं च तत्पितुर्माता महत्त्वमित्या

हुः यत्पराकेण त्रीन्मातृतः पंचपितृतः पुरुषानपि च दूहेदिति पैठिजसिवाकं सुदाहृत्य दंदत्तकस्य पालककुले सापिंड्यमित्युक्तं
न तुच्छं पूर्वगौतमविरोधात् मदनपरिजातस्तु इदं दत्तकानुप्रवेशविषयं तथा हि कस्यचित्पुत्रीकेन चिदत्तकत्वेन गृहीता तत्पुत्रे साप-
लमातां महवत्पालकमातामहकुलेऽपि त्रिपुरुषे सापिंड्यमिह तदपितुच्छं तत्र पालकस्य पितृतया गौतमं वा व्योक्तं सातपुरुषसापिंड्ये वा-
धकाभावात् एतस्यावडि निषेधपरतयाप्युपपत्तेः अत उक्तमेव सापिंड्यप्रत्येतव्यमिति यवीयसीं कालतः प्रमाणतश्च अरोगिणीं अचि-
किंत्स रोगरहितां भ्रातृमतीं इदं च पुत्रीकरणायौग्यता संपत्तये असमानार्थगोत्रजां मिति न कायस्थपरं सर्वेषां दालभ्य गोत्रतया तदसं-
भवात् वस्तुतो नैतेषां दालभ्य गोत्रं दालभ्यस्य पालकतया तल्लोत्रप्रभृत्यपत्यत्वाभावात् दालभ्यगोत्रव्यवहारस्य तद्रक्षितत्वेन गोणत्वात्
अत एतेषां विवाहे गोत्रपरिक्षेपनास्ति यद्वैतेषां पुरोहितगोत्रेण विवाहं न च पुरोहितं वृणीत इति विधेराजानं प्रत्येव वृते नैतेषां पुरोहितः सं-
भवतीति वाच्यं पुरोहितां वैधेण वाक्षत्रियवैश्ययोश्चैत्यमिति कात्यायनसूत्रव्याख्याने ब्राह्मणादीनां सर्वेषां पुरोहितसाधनात् वस्तु-
तश्चांद्रसेनीयकायस्थानां शूद्रक्षत्रियत्वेन पुरोहितसत्त्वेन किंचिद्वाधकमिति पुरोहितगोत्रेण विवाहगोत्रप्रवरनिर्णयश्चात्मत्पूरितसंस्क-
रदिनकरोद्योताववगंतव्यः इति कायस्थधर्मदीपसंस्कारनिरूपणं ॥ ॥ अथैतदंगभूतगणपतिपूजनग्रहशांतिपुण्याहवाचनमातृकापू-
जननादिश्चाहविधिः याज्ञवल्क्यः एवं विनायकं पूज्य गृहांश्चैव विधानतः कर्मणां सिद्धिमाप्नोति श्रेयश्चाप्नोत्यनुत्तमं एवं पूर्वोक्तं विनायक-

शांतिविधिनेत्यर्थः तदशक्तौ पूजामात्रे श्रेयश्चेति संयोगपृथक्त्वेन पुरुषार्थत्वमपि व्यासः संपूज्यगंधमाल्याद्यैर्ब्राह्मणान् स्वस्ति
वाचयेत् काम्ये कर्मणि मांगल्ये संग्रामे भूतदर्शने अवनिहृतजानुमंडल इत्यादि गृह्यपरिशिष्टोक्तपुण्याहादिवाचयेदित्यर्थः अत्रापि
तत्र जयां जुहुयांदिमितं गत्व बोधः अत्र विशेषमाह यम् सैकारो ब्राह्मणो कुर्यान्निरोकारं महीपताविति अत्र महीपतिग्रहणं वैश्यानुमाप
तक्षणार्थं तेनैतत्कायस्थानाग्रणीनिरोकारं कात्यायनः कर्मादिषु च सर्वेषु मातरः सगणाधिपः पूजनीयाः प्रयत्नेन पूजिताः पूजयंति ताः
आदिदारंभः सवाप्रवृत्तप्रवर्त्तनं तेन कर्मावृत्तौ तस्य नावृत्तिः विवाहोपनयनादीनु संस्कार्यभेदात्कर्मभेद एवेति तत्रावृत्तिः पूजयंतिकर्मज
न्यफलं प्रयच्छंतीत्यर्थः अत्रापि पूर्ववदेव कर्मांगत्वे तेन मातृपूजायां नादीभ्यां गत्वेन तदभावे मातृपूज्यभावः परास्तः शततातपेन नादीभ्या
धस्य सर्व कर्मांगत्वमुक्तं नानित्यात्पितृन् श्राद्धे कर्म वैदिकमाचरेदिति अत्रात्मविशिष्टाभावबोधाद्वावना विवाहां गत्व बोधः वैदिकग्र
हणं मदनरत्नधृतब्रह्मांडपुराणोक्तकर्माणोक्तकर्मांगलक्षणार्थं नानि कर्माण्यथाभ्युदयिके मांगल्ये चातिशोभने जन्मन्यथोपनयने चै
लेस्मान्नेत्रवेष्टुवा पितृनां दीमुखं नाम तर्पयेद्दिधिपूर्वकं जाबालिरपि यज्ञोद्वाहप्रतिष्ठासमेखलाबंधमोक्षयोः पुत्रजन्मवृषोत्सर्गनादीभ्या
त्वं समाचरेत् दृषोत्सर्गः काम्यः विष्णुपुराणेपि कन्यापुत्रविवाहे पुत्रवेशेन ववेशमनः नाम कर्मणि बालानां चूडाकर्मादिकेतथा सीमंतो
न्नयने चैव पुत्रादिमुखदर्शने जातकर्मणीत्यर्थः अग्न्याग्निषेकादादिपत्तेः स्थिराक्रंतौ वस्तौ आद्ये वृत्तिर्मातृकर्मंगवृद्धिसंज्ञितं

गा. दा.
१८.

अत्र कर्माणि प्राप्ते तदा वृत्त्यापवादमाह कात्यायनः अर्पितकृतानि कर्माणि क्रियन्ते कर्मकारिभिः मतिप्रयोगेनेतास्युर्मातरं श्राद्धमेव च ता
नि च कर्माणि आधाने होमयोश्चैव वैश्वदेवे तथैव च पत्निकर्मणि दर्शौ च पौर्णमास्यां तथैव च एकमेव भवेत् श्राद्धमेतेषु न पृथक् पृथक् केषु च
द्वारेभ्योऽपि न हृत्विश्राद्धं नाष्टकास्तु भवेच्छ्राद्धं न श्राद्धे श्राद्धं मिष्यते तमांस्यर्हो जातकर्मश्रोत्रिणागतकर्मसु प्रसवाद्दर्शवेदनायां विहिते
सौम्यंतिकर्मणीत्यर्थः द्वादशवर्षोत्तरागतमीत्तुन कर्मणि इत्येके जातकर्मणि तिष्ठेदोगविवयं स्वकान्ना निष्पातिकर्माणि सह क्रीयन्ते ते
षु नां दीश्राद्धं सकृत् गणेशः क्रियमाणानां मातृणां पूजनं सकृत् सकृदेव भवेच्छ्राद्धं मादौ न पृथगादिष्विति शांतातयोक्तेः उशानाः स्व-
पितृभ्यः पिता दद्यात्सूत संस्कारकर्मसु पिंड तो द्वाहनात्तेषां तस्याभावे तु न ल्कमात् तेषां संस्कार्याणां तस्य पितुः क्रमात् संस्कार्ये पि-
तृकर्मादित्यर्थः अत्र पूर्वधर्मनुवादः अभ्यकर्तृकत्वे संस्कार्ये पितृभ्यां दानं विधीयते तेन जीवत्पितृकस्य पितुः स्वस्य वाकर्तृत्वे ये
भ्य एव पिता दद्यादिति वाक्या त्रिर्णयः प्रपंचितदिनवैरोद्योते संस्कारकांड इति स्वस्तिवाचनादिविधिः ॥ ॥ ॥ ॥

इति गागाभट्टकृतं कायस्थपद्धतीप्रथमप्रकरणसमाप्तः

प. प्र.
१

१८

अथ गागाभट्टकृतकायस्थपद्धतीद्वितीयप्रकरणप्रारंभः

गा. कां
१

श्रीगणेशायनमः अथ पुण्याहवाचनप्रयोगः कर्मसंकल्पोत्तरं गणेशपूजनपूर्वकं स्वस्ति पुण्याहवाचनं मातृकापूज-
नं नादिश्राद्धं च करिष्ये इति संकल्प्य हे हे रं बत्वमेत्येहि ह्यं विकार्यं बकात्मजं ऋद्धि सिद्धि युतं त्र्यक्ष सर्वलोकपितः प्रभो
नागास्य नागहारत्वं गणनाथ चतुर्भुज भूषितः स्वायुधैर्द्विजैः पाशांकुशपरश्वधैः आवाहयामि पूजार्थं रक्षार्थं च मम प्रभो ।
इहागच्छ गृहाण त्वं पूजां रक्ष च मे क्रतु इत्यवांस्यासनपाद्यार्घ्याचमनीयस्नानवस्त्रं यज्ञोपवीतगंधपुष्पधूपदीपनैवेद्यफ-
लतांबूलदक्षिणाषोडशोपचारैः संपूज्य पुष्पफलयुतमर्घ्यमादाय रक्षरक्षगंगाध्यक्षममत्रैलोक्यरक्षकं भक्तानाम-
भयं कर्ता त्राता भव भवार्णवात् द्वैमातुरकृपासिंधोषाप्मातुराग्रजप्रभो वरदत्वं वरं देहि वाञ्छितं वाञ्छितार्थदं गृहाणा
र्घ्यमिदं देव सर्वदेवं नमस्कृतः अनेन फलदानेन फलदो भव मे प्रभो इत्यर्घ्यं दत्वा प्रार्थयेत् विघ्नेश्वराय वरदाय सराधिपा-
य लंबोदराय सकलाय जगत्स्थिताय नागाननाय सितसर्पविभूषिताय गौरीरक्ताय गणनाथ नमोनमस्ते भक्तार्तिनाश-
नपराय गणेश्वराय दारिद्र्यदुःखशमनाय करेश्वराय विद्याधराय विक्रताय च वामनाय भक्तप्रसन्नवरदाय नमोनमस्ते
नमस्ते ब्रह्मरूपाय विष्णुरूपाय ते नमः नमस्ते रुद्ररूपाय करिरूपाय ते नमः वक्रतुंड महाकाय सूर्यकोटिसमप्रभेति प्रा-
र्थयत् ततः पुण्याहवाचनं कुर्यात् यथा स्वपुरतः प्रस्थपरिमितस्य शक्त्या नूनस्य बाधान्यराशेरुपरि दक्षिणोत्तरयोः रुच-

प. प्र.
२

१

र्णरजतताम्रसृग्मन्यान्यतमं पात्रं मत्तोहरमलंकृतं शङ्खजलपुण्यपूरितं कृत्वा दक्षिणोत्तरतोभूमिं स्पृशेत् जगन्त्रयप्रभृता
त्वं सर्वेषां कामदा सदा कर्मो गेषु सदा श्रेष्ठे भूमे देवि नमोस्तुते इति भूमिं स्पृश्य ओषध्या यज्ञियाः पुण्या जीवानामादिकार
णं तस्मादासां प्रविरणात्संतु कामाः सदा मम धाम्यं शशिं कृत्वा कनककमनीयश्च लक्ष्म्या यो विधृतः पुरा देवानाममृ
ताधारं तमिह स्थापयाम्यहम् कलशं स्थापयित्वा गङ्गे च यमुने चैव गोदावरिसरस्वति नर्मदे सिंधुकावेरि जले स्मिन्सं-
न्निधो भवे इति पात्रे जलं क्षिपेत् चंद्रनागरुकर्पूरकस्तूरीप्रभृतीनि च रुगंधिपुण्यद्रव्याणि गंधार्थं प्रक्षिपाम्यहम् इति
गंधं काण्डे काण्डे धिरो हंति अजरा चामृता सदा तस्यात्यस्याः प्रदानेन भूया समंजरः सदा दूर्वाः अन्धत्थच्युतचंपादि पद्भुवानि
र्मितः सूरैः क्षिपामि कलशे नित्यं तेन मे स्तुतिं शिवं सदा ॥ पंचपल्लवाः पवित्राः पुण्यवल्मीकात्संभवादाहृतान् हृदात् मृत्तिकाः पंचपुण्याश्च सर्वकर्मशुभाक्काः
मृत्तिकाः वज्रवैद्युत्स्यमाणिस्यंगीलकं पुष्पागकं रत्नातानि पंचरत्नानि कुंभे स्मिन् प्रक्षिपाम्यहम् पंचरत्नानि शरण्यं सर्वलोकां लज्जा
योरक्षणां परं रत्नवेषधारिवस्त्रत्वमतः शांतिप्रयच्छमे पूर्णपात्रे पाशहस्तचक्रं पयसां पतिमीश्वरं आवाहयामि यज्ञे
स्मिन् पूजेयं प्रतिगृह्यतां इति वरुणमावात्यसंपूज्य कलशस्य मुखे विष्णुः कंठेरुद्रः समाश्रितः मूले तत्र स्थितो ब्रह्मा म
ध्यमां तृगणाः स्मृताः कुक्षौ तु सागराः सर्वे सप्त द्वीपा वसंधरा गायत्री चैव सावित्री शान्तिः पुष्टिकरी तथा आयांतु मम

शांत्यर्थेदुस्त्रिंक्षयकारकाः कलेशोऽक्षतानि क्षिपेत् मातापितृभ्यां नमः इष्टदेवताभ्यो नम इति नत्वा अवनि कृतजानुमं
 डलः कमलमुकुलसदृशमंजलीं शिरस्याधाय दक्षिणेन पाणिना सुवर्णकलशं धारयित्वा आशिषः प्रार्थयेते एताः सत्या आ
 शिषः सन्तु दीर्घानागानद्योगिरयस्त्रीणि विष्णुपदानि च तेनायुः प्रमाणेन पुण्याहं दीर्घमायुरस्तु अपांमध्ये स्थितो ब्रह्मा अ
 पांमध्ये प्रजापतिः अपांमध्ये स्थिता देवा शिवा आपो भवन्तु नः शिवा आपः सन्तु लक्ष्मीर्वसतिपुण्येषु लक्ष्मीर्वसतिपुष्क
 रे लक्ष्मीर्वसेत्सदा सौमे सौमनस्यं सदा स्तु नः सौमनस्यमस्तु अक्षतंचास्तु दीर्घमायुः शांतिः पुष्टिः स्तुष्टिश्चास्तु अ
 क्षताः पांतु आयुष्यमस्तु पुष्पाणि पांतु सौम्यियमस्तु तांबूलानि पांतु वैश्वर्यमस्तु दक्षिणाः सन्तु बहुधेयंचास्तु चतुरो वि
 प्रान्गंधादिभिः संपूज्य यं कृत्वा सर्ववेदयज्ञक्रियाकरणं कर्मरंभाः शुभाः शोभनाः प्रवर्तन्ते तमहनत्वा भवद्भिरनुज्ञातः
 पुण्यं पुण्याहं वाचयिष्ये वाच्यतामिति ब्रूयुः मध्विघ्नमाहमेपापं मासंतु परिपांथिनः सौम्या भवन्तु सुखिनः सर्वलोकाः
 सुखवावहाः इति कर्त्तव्यं देतु विप्रास्तथास्त्वित्युक्तं करोतु स्वस्तिते ब्रह्मा स्वस्ति चापि द्विजातयः तुभ्यं राजर्षयः सर्वे
 स्वस्तिकुर्वन्तु नित्यशः स्वस्त्वस्तु द्विपदेभ्यश्च चतुष्पादेभ्य एव च स्वस्त्यस्ते कपदेभ्यश्च सर्वेभ्यः स्वस्तिते सदा असि
 तो देवलश्चैव स्वस्तिकुर्वन्तु ते सदा धाता विधाता लोकेशो दिशश्चैव दिगीश्वराः स्वस्तिते ह्यप्रयच्छंतु कार्तिकेयश्च षण्मु

स्वः विवस्वान् भगवान् शक्तिः करोतु तव सर्वशः दिग्गजाः श्वेव चत्वारः क्षितिश्च गगनं ग्रहाः अंधस्तात् धरणीं यो सो ना
 गोधारं यते सदा शेषश्च पन्नगः श्वेष्ठः स्वस्तितुभ्यं प्रयच्छतु पुष्टिरस्तु तुष्टिरस्तु वृद्धिरस्तु अविघ्नः आयुष्यम्
 आरोग्यं शिवं कर्मास्तु कर्मसंमृद्धिः पुत्रसंमृद्धिः धनधान्यसंमृद्धिः इष्टसंपदस्तु अरिष्टनिरसनं यत्पापं तत्प्र
 तिहंतं मस्तु यच्छ्रेयस्तदस्तु उत्तरेकर्मण्यविघ्नमस्तु उत्तरोत्तरमहरहरभिवृद्धिरस्तु उत्तरोत्तराः क्रियाः शक्ताः शोभनाः संप
 द्यंतां इष्टकामाः संप्रयंतां तिथिकर्णमुहूर्तनक्षत्रसंपदस्तु तिथिकर्णमुहूर्तनक्षत्रगृहलग्नाधिदेवताः प्रीयंतां तिथिक
 र्णमुहूर्तनक्षत्रप्रीयतां अग्निपुरोगां विश्वेदेवाः प्रीयतां इन्द्रपुरोगां मरुद्गणाः प्रीयं ब्रह्मपुरोगां सर्वदेवाः प्रीयं वसि
 ष्ठपुरोगां ऋषिगणाः प्री० अरुंधतीपुरोगां एकपत्न्यः ब्रह्मचब्राह्मणाश्च श्रीसरस्वत्यौ श्रद्धामेधे भगवती का
 त्यायनी भगवती माहेश्वरी भगवती पुष्टिकरी भगवती तुष्टिकरी भगवती पुभगवती ऋत्विक् भगवन्तो विघ्नवि
 नायकौ प्रीयेतां भगवान् स्वामी महासेनः सपत्नीकः ससुतः सपार्षद्ः सर्वस्थानगता प्रीयंतां हरिहरं हिरण्यगर्भाः प्री०
 सर्वाग्रामदेवताः प्री० सर्वाः कुलदेवताः प्री० सर्वा इष्टदेवताः प्री० हताः ब्रह्मद्विषः हताः परिपंथिनः हता अस्य कर्म
 णो विघ्नकर्तारः शत्रवः पराभव्यान्तु शाम्यन्तु घोराणि श्याम्यन्तु पापानि शम्यन्तीत्यः शक्तानि वर्धतां शिवा आपः

॥ का.
३

संतु. शिवां क्रतवः संतु शिवा अग्नयः संतु शिवा आहुतयः संतु शिवा ओषधयः संतु शिवा वनस्पतयः संतु शिवा अ-
तिथयः संतु अहोरात्रं शिवे स्यातां शक्रागारकं बुधं बृहस्पतिं शनैश्चरराहुकेतुसोमसहितादित्यपुरोगाः सर्वग्रहाः प्री-
यंतां भगवान् आरायणः प्री० भगवान् पर्जन्यः प्री० भगवान् स्वामी महासेनः प्रीयतां पुण्याहं कालानं वाचयिष्ये वाच्य-
तां ब्राह्मं पुण्यं महर्ष्यं च सृष्ट्युत्पादनकारकं वेदवृत्तोद्भवं नित्यं तत्पुण्याहं भवन्तु नः दीयंते यज्ञदानानि पूज्यंते च द्विजा-
नयः दृश्यंते तत्र मागं त्यं तत्पुण्याहं सदास्तु मे मत्स्यं सहकुटुंबिने महाजं नान्ममस्तु कर्वाणाय शीर्वचनमपेक्ष्यमाणायास्य
कर्मणः पुण्याहं भवन्तो ब्रुवन्तु स्वस्ति पुण्याहमिति ब्रूयुः एवंत्रिः स्वस्तिर्यात्विनाशारख्या पुण्या कल्याणसिद्धिदा
विनायकः प्रीयतां नित्यं तां स्वस्तिं भो ब्रुवन्तु नः मत्स्यमित्यादि अस्य कर्मणः मम ग्रहे स्वस्तिं भवन्तो ब्रुवन्तु आयुष्मते स्वस्ति
सागरस्य तु यावृद्धिर्महालक्ष्म्यादिभिः कृता संपूर्णा चैव चंद्रेण तां सृद्धिं भो ब्रुवन्तु नः मत्स्यमित्यादि अस्य कर्मणो म-
म ग्रहे कल्याणं भवन्तो ब्रुवन्तु कल्याणमिति विप्राः एवंत्रिः अस्तु श्रीरिति विप्राः वर्षशतं पूर्णमस्तु वंशाभिर्बुद्धिरस्तु प्र-
जापतिः प्रीयंतां इति॥ ततः उत्तरकलशं दक्षिणहस्ते दक्षिणकलशं वामहस्ते गृहीत्वा धाराद्वयं पातयन् वदेत् शक्रादय-
स्तु देवताश्च प्रीयंतां इति वदेत् ततः स्ववामभागे पत्नीमभिषेकार्थमुपवेशयेत् आशीर्वादोभिषेके च पत्नी चोत्तरतो वि-

प. प्र.
२

३

शोदिति प्रयोगपरिजातात् ततस्तामिरद्भिः पल्लवदूर्वाभिर्दुग्धसुराविप्रा अभिषिंचेयुस्तिष्ठंतः तत्रमंत्राः स्फुरास्त्वा-
 मभिषिंचंतु ब्रह्मविष्णुमहेश्वराः वासुदेवोजगन्नाथस्तथासंकर्षणोविष्णुः प्रद्युम्नश्चानिरुद्धश्चभवंतुविजयायते (औ-
 रवंडलोग्निर्भगवान्तथासंकर्षणोविष्णुः प्रद्युम्नश्चानिरुद्धश्चभवंतुविजयायते) आरवंडलोभिर्भगवानन्यमोवैनिर्ऋति-
 स्तथा । वरुणः पवनश्चैव धन्वाध्यक्षस्तथाशिवः ब्रह्मणासहिताः सर्वे दिक्कालाः पांतुते सदा कीर्तिर्लक्ष्मीर्धृतिर्मेधापु-
 ष्टिः श्रद्धाक्रियामतिः बुद्धिर्लज्जावपुः शांतिः कांतिस्तुष्टिश्चमातरः एतास्त्वामभिषिंचंतु देवपूतः समागताः आदि-
 त्यश्चंद्रमाभौमोबुधजीवसितार्कजः ग्रहास्त्वामभिषिंचंतुराहुः केतुश्चतर्पिताः देवदानवगंधर्वायक्षराक्षसपन्नगाः
 ऋषयोमनवो गावो देवमातर एव च देवपूतः द्रुमानागमदैत्याश्चाप्सरसांगणाः अस्त्राणिसर्वशस्त्राणिराजानां वाह-
 नानि च औषधानि च रत्नानि कालश्चावयवाश्च य सरितः सागराः शैलास्तीर्थानि जलदानदाः एते त्वामभिषिंचंतु स-
 र्वकामार्थसिद्ध्ये अमृताभिषेकोस्तु ततः पिबोपरिवर्त्तन्निधाय तदुपरितंदुलपूजां कृत्वा उदकं संस्थामातुरावाह-
 येत् तत्रमंत्राः हिमाद्रितनयां देवीं वरदां भैरवप्रियां लंबोदरस्य जननीं गोसीमावाहयाम्यहम् विश्वस्मिन् भूरिवदनां
 जरानिर्जरं सेविताम् बुधप्रबोधिनीं सौम्यां मेधाभावाहयाम्यहम् जगत्सृष्टिकरीं धात्रीं देवीं प्रणवमातृकां वेदगर्भा-

ज्ञानमयीं सावित्रीं स्थापयाम्यहं सर्वास्त्रधारिणीं देवीं शक्तिरवङ्गदाधरां आवाहये देवसेनां तारकासरमर्दिनीं ह
विर्गृहीत्वा सततं देवेभ्यो या प्रयच्छति तां दिव्यरूपां परमां स्वाहामावाहयाम्यहम् अग्निष्वात्तपितृभ्यो वै कव्यार्थया-
प्रतिष्ठिता पितृन्संतोष्यये देवीं स्वधामा रक्षन्ति सततं यस्माज्जगत्स्थावरजंगमं अचित्यशक्तिरूपास्तामातुरा-
सरासरनरैर्नित्यं पूज्यं ते या सरवावहा भक्तिभावेन या लोके मातृ- सरस्वहर्षकरीं धात्रीं भक्तानामभयं करी हर्षो-
त्फुल्लास्य कमलादृष्टिमा- षोषयंती जगत्सर्वं स्वदेहप्रभवेर्वरैः शाकैरन्ध्रैः फलैर्मूलेः पुष्टि- पत्तने नगरे ग्रामे विपि-
ने पर्वते गृहे नानाजाति कुलेशानीं देवीं षण्मुखाम् कर्मलोचनां तारकासरसंधात्रीं कौमारीं स्थापयाम्यहम् नीलांगी-
गरुडारूढां पीतवस्त्रविराजितां आबद्धमुकुटां देवीं वैष्णवीं स्थाप- ऐरावतसमारूढां कुलिशायुधराजितां सहस्रन-
यनां देवीं माहेद्रीं स्थापयाम्यहं रक्तबीजवधोदक्तां महाबलपराक्रमां चंडमुंडप्रमथिनीं चामुंडां स्थापयाम्यहम् मातृ-
णां पुरतोऽस्तुष्टः सवारवेलति चालवत् सर्वदुष्टहरः क्षेत्रपालतं- एवमावाह्यताः सर्वा पूजयित्वा विशेषतः नैवेद्या-
दिबलीदत्वा दीपान्प्रज्वाल्य सर्वतः ततो नां दीपान् हं कुर्यात् तद्यथा द्वारिकृतगोमयमंडलं विप्रह्वयं प्राङ्मुखं पाद-
योः स्वागतं चामिन्का उपविश्य स्वयमुदङ्मुखः पादौ प्रक्षाल्य आद्यकर्तव्यकर्मनिमित्तकाभ्युदयिकश्राव्यं चैश्वदेवि

के भवन्तौ मयानिमंत्रितौ इति जानुपांतेन विप्रदक्षिणपाणिं स्पृशन् निमंत्रविपितनिमंत्रितौ स्वः प्रतिवचनं सत्यवत्संज्ञ-
 का विश्वे देवाः इदं वः पाद्यमेषोर्घ्यमिदमाचमनं तथैव विप्रद्वयजानुनी स्पृशन् अमुकगोत्राणां नादीमुखानां पितृमातामहीनां
 नामधेयानां कर्तव्यवृद्धिश्चाद्दे मयानिमंत्रितौ भवन्तौ इत्यामंत्र्य अमुकगोत्रानां दीमुखः मातृपितामहीप्रपितामहः इदं वः
 पाद्यमेषोर्घ्यमिदमाचमनं तथैव विप्रद्वयमुकगोत्राणां नादीमुखः मातृपितामहप्रपितामहानां अमुकनाम्नां कर्तव्यवृद्धि-
 श्चाद्दे भवन्तौ मयानिमंत्रिता वित्यामंत्र्य अमुकगोत्रानां दीमुखः पितृपितामहप्रपितामहाः इदं वः पाद्यं एषोर्घ्यं इदमा-
 सनं तथैव विप्रद्वयमुपवेश्यामुकगोत्राणां नादीमुखः मातामहप्रमातामहानां अमुकनाम्नां कर्तव्याभ्युदायिकं चाद्दे भवन्तौ
 मयानिमंत्रिता वित्यामंत्र्य अमुकगोत्राः नादीमुखः मातामहप्रमातामहवृद्धप्रमात्ममहाः इदं वः पाद्यं इषोर्घ्यं इदमाचमनं अ-
 कोधनैः शौचमरैः सततं ब्रह्मचारिभिः भवितव्यं भवद्विश्वमया च आह्वकारिणाः इति ब्राह्मणान् वृत्तमंत्रणानंतः प्रवेश्य उ-
 चितासने उपवेश्य ततः प्रत्यासनं दीपं दद्यात् स्वयं मुपविश्य विष्णुं स्मृत्वा अद्यामुकगोत्राणां नादीं मुखमातामहादीनां दे-
 वतानां उपक्रांतं आह्वारव्यं कर्म करिष्ये आध्यात्ममौग्यां ध्यात्वा ध्यात्वा देवंगदाधरं वस्वादींश्च पितृन् ध्यात्वा ततः आह्वं प्रव-
 र्त्तते इत्युक्त्वा यवोदकं न आहोपस्कारान् प्रोक्ष्य प्रागृग्रकुशद्वयमादाय सत्यवत्संज्ञकानां विश्वेषां देवानां इदमासनं स-

स्वासनं आस्थतां धर्मोसि नां दीमुखश्चादेविश्वेदेवस्थानेक्षणः ॥ अथ तां तन्वा प्राप्नोतु भवान् प्राप्नवानीत्यंतं कृत्वैवं मातु
 पितामहादीनां नां दीमुखमासनं एवं पितृमातामहं प्रमातामहानां एवं मातामहं वृद्धप्रमातामहानां सपत्नीकानां इदमासनं
 इत्यादिप्राप्नुवानीत्यंतं कृत्वा सत्यवस्तु संज्ञका विश्वेदेवा एष गंध इमानि पुष्पाणि एव मेष धूप दीप इदमाच्छादनं इयं वृ
 द्धिरिति गंधादिदत्त्वा एवं मातृपितामहादीनां सपत्नीकानां विप्रान् गंधपुष्पधूपदीपाच्छादनादिभिः संपूज्य आमन्त्र्य पूरि
 तानि पत्ताशादिभिः पत्रनिर्मिता विपत्राण्यासाद्व्य सत्यवस्तु संज्ञका विश्वेदेवा नां दीमुखाः यः युग्मब्राह्मणभोजनपर्या-
 त्यमाममुत्सृजेत् नमस्तेयं च वृद्धिरिति आमन्त्र्य द्वयं दद्यात् दूर्वायाः अग्रे रैरवात्रयं कृत्वा देवताभ्यः पितृभ्यश्च म-
 हायोगीभ्य एव च नमः स्वाहा धैस्वधा ये नित्यमेव नमोनम इति त्रिः पठित्वा गंधपुष्पयुतं यवोदकं नां दीमुखमातरः
 श्रुंधंतामिति दत्त्वैवं पितामहो दिभ्यो यवान् दत्त्वा दूर्वाभिः प्रच्छाद्य दध्यक्षत बदरघृतमधु मिश्रं पिंडं गृहीत्वा मातर्नां दीमु
 ख एष ते पिंडो नम इयं च वृद्धिः मातापितामह्यादिभ्यो दत्त्वा दूर्वा मूलेषु हस्तं निमृज्य स्वासं न्निचम्य पर्याति इयं च वृद्धिः वृत्त्य
 पर्वचत्विंशेष्ववने जनजलं दत्त्वा हरिं स्मृत्वा वासांस्यादाय पिंडेषु समर्प्य पिंडान् गंधादिभिः संपूज्य पिंडोपरि धारां दत्त्वा पिंडानु
 त्थाप्य विकिरं दद्यात् ततः सप्रोक्षितमस्तु इति भूमिं प्रोक्ष्य विप्रहस्ते शिवा आपः संत्विति जलं सोमनस्यमस्त्विति पु

ष्यं अस्तं चारिष्टं च स्त्विति च वान्दत्वा मात्रादिसंबन्धिनो विश्वे देवाः प्रीयंतामिति अमुकगोत्रा मातरो मुकनाम्नो नां दी-
 मुरं व्योन्वपानादिभिः प्रीयंतामित्यादि प्रकारेण मातृपितृब्राह्मणहस्ते जलं दत्वा अघोराः पितरः संतु इति पिंडो परिधारां
 कृत्वा गोत्रं नो वर्धतां दातारो नो भिवर्धतां श्रद्धा च नो मां व्यगमत् बहु धेयं च नो रतु माचया विष्मकं च नेत्याशिषः प्रार्थ-
 येत् कृतं नां दी श्राद्धे सांगतामं सित्थ्यर्थं द्राक्षा मलकनिम्बिभूतं द्रव्यं दक्षिणां संप्रददे इत्युक्ता इति विस्मर्जयेत् अथ
 पिंडकनां दी श्राद्धस्य सांक्रांत्यिकप्रयोगः कर्ता यवान्पूर्वा श्राद्धाय सत्यवस्स संज्ञिका विश्वे देवा नां दी मुरवा इदं वः पाद्यं स्वधानमइ-
 यं च वृद्धिः मातृपितामही प्रपितामत्य नां दी मुरवा इदं वः पाद्यं स्वधानमइयं च वृद्धिः मातामहमातुः पितामहमातुः प्रपिता-
 महापत्नी सहितानां दी मुरवा इदं वः पाद्यमिदं च वृद्धिः सत्यवस्स संज्ञिका विश्वे देवा नां दी मुरवाः वः एतदासनगंधाद्युपचार-
 कल्पनं स्याहा नमइयं च वृद्धिः मातृपितामही प्रपितामत्यः नां दी मुरवाः वः एतदासनगंधा पितृपितामहप्रपितामह
 प्रपितामहाः नां दी मुरवाः वः एतदासन उप मातामहमातुः पितामहमातुः प्रपितामहाः पत्नी सहिताः नां दी मुरवाः वः एत-
 दासनगंधाद्युपचारकल्पनं स्वनमइयं च वृद्धिः सत्यवस्स संज्ञिका विश्वे देवा नां दी मुरवाः वः युग्मब्राह्मणभोजनपर्याप्तमा मां न
 स्नाहानमइयं च वृद्धिः मातृपितामहि प्रपितामत्य नां दी मुरवा युग्मब्राह्मणभोजनपर्याप्तमा मां न स्वः नमइयं च वृद्धिः पितृपि

तामहमातुः प्रपितामहाः नांदीमुखः वः युग्मब्राह्मणः ० मातामहमातुः पितामहमातुः प्रपितामहाः नांदीमुखः वः युग्मब्राह्मणः ० द्वाष्टामलकंतत्रिंश्रयीभूतद्रव्यं वा नांदीमुखश्चंद्रसांगतासिध्यर्थं दक्षिणात्वेन स्वाहानम इयं च वृद्धिः मातापितामही चैव तथैव प्रपितामही पितामातामहश्चैव तथैव प्रपितामहः मातामहस्तपिता च वृद्धमातामहादयः एते भवन्तु संप्रीताः प्रयच्छन्तु च मंगलं अनेन नांदीश्चाद्धेन नांदीमुखदेवताः प्रीयतां मंगलवादित्रादिकं कारयेत् इति गागां भट्टकृते कायस्थधर्मदीपे पुण्याहवाचनादिप्रयोगः अथ सर्वहोमसाधारणविधिः चतुर्विंशत्यंगुलमशक्तां वंष्टादशांगुलं वा मृदचतुरस्रं स्थंडिलं परिकल्प्य गोमयेनो लिप्य तत्पश्चिमभागे यज्ञियकाष्ठेन प्रादेशरेखा मुदगायतां कृत्वा दक्षिणोत्तरतः प्रागायतं रेखा इयं कृत्वा मध्ये रेखा त्रयं परिकल्पयेत् मध्ये यज्ञियकाष्ठसंस्थाप्य शोक्ष्य प्राच्यादि शित्यजेत् ततोऽग्निरहित्यग्निमावात्य वैश्वानरनमस्तेस्तु हुताशस्वाहया सह देवानां प्रीणनार्थाय तिष्ठा च स्थंडिले ममेत्यग्निं प्रतिष्ठापयेत् अग्निश्च वेतहेमाद्रा उक्तः स्त्रीबालशूद्रमूर्खैस्ते ह्येतव्यं प्रत्यहं तथा सपथे वा वसथे वापि न तु कुंडे कदाचन स्त्रियो बालश्च द्विजानां मन्येषां च एवं द्विजस्त्रीणां गृत्वाग्नि सत्वेऽपि तत्कलकव्रतोद्यापनादि होमो न गृह्ये किं तु लो किक एव मूर्खावेदाध्ययनानविधिकारिणः सप्तात आगतः सभ्यश्चोत्रिया गारादीनीत्यर्थः ततः प्रज्वाल्य सप्तहरस्तश्चतुः

शृंगः समजिह्वोऽंदिशीर्षकः त्रिषादप्रसन्नवदनः सरगामीनः शुचिः स्मृतः स्वाहांतुदक्षिणेपार्श्वे देवीं वामे स्वधांतथा-
 विभ्रं दक्षिणहस्तेस्तु शक्तिमन्त्रं च संकेवं तोमरं व्यजनं वामे घृतपात्रं च धारयेत् आत्माभिमुखमासीनमेवं रूपो हुताशनः
 इति ध्यात्वा समिद्वयमांदायास्मिन् कर्मणि देवतापरिग्रहार्थं मन्वाधानं करिष्ये इति संकल्प्य अस्मिन्नन्वाहिते ग्नौ जात-
 वेदसमग्निमध्येन प्रजापतिं प्रजापतिं चाधारदेवते आज्येन अग्नीषोमौ च स्तुषी आज्येन ततः प्रधानदेवताद्वयं च कीर्त्यं शो-
 षेण स्विष्टकृतमिध्मासं नं हनेन रुद्रं अयाममग्निं देवान्विष्णुमग्निं वायुं सूर्यं प्रजापतिं च एताः प्रायश्चित्तदेवताः आज्येन ज्ञाताज्ञा-
 तदोषपरिहारार्थं त्रिवारमग्निं मरुतश्चाज्येन यक्ष्ये प्रजापतये स्वाहेति समिद्वयहुत्वे ध्मा बहिर्षी चारसाद्य पवित्रं कृत्वा-
 प्रोक्षणीं संस्कृत्योत्पूय पात्राण्युत्तानानि कृत्वा त्रिः प्रोक्ष्य प्रणीतापात्रे निधायोदकं मांसि च्य- गंधपुष्पादिनास्य ब्रह्माणं कृ-
 त्वा तूष्णीमुपविष्टे ब्रह्मणि ब्रह्मं नयः प्रणोष्यामीति दृष्ट्वा प्रणयेत्यस्य नुज्ञातः प्रणीतापात्रं स्थंडिलोत्तरभ्रमे स्थापयेत्
 ततः आज्यपात्रे पवित्रं गर्भे आज्यं कृत्वा स्थंडिलदं गारां तु नरतो निधाय तत्र आज्यपात्रं निधाय प्रज्वालितैः कुशैः स्त्रिः
 पर्युग्निं कृत्वा उत्प्लूकं प्रास्यापस्पृष्ट्वा आज्यसूतीं यंगारां स्थंडिले प्राप्य पवित्राभ्यां माज्यमुत्पूय पवित्रे प्रोषाग्नौ प्रास्य पश्चा-
 दग्ने बहिः प्रागधं मास्तीर्य तत्राज्यपात्रं संस्थाप्य सकुशं सुबं गृहीत्वा कुशमैः स्तुवन्मृगविलसं मुज्य आभ्यात्मं स्तुवन्मृग-

चत्वं समृज्यं कुशमूलैर्दंडं समृज्य प्रोक्षणीभिः स्तुवं प्रोक्ष्यं प्रताप्य आज्या दुत्तरतस्थां पयेत् ततः समार्गकुशानग्नौ-
 प्रक्षिपति ततोऽग्नये नम इति अग्निं संपूज्य इध्मांभिः घायंलंकृत्य जातवेदसमिधेन स्वात्मानं च समेधय प्रजया पशुभि-
 श्चाग्नेत्वं मस्मान्वर्धयस्व नः स्वाहेति इध्मां हुत्वा जातवेदस इदं नमम प्रजापतये स्वाहेति त्याघारं हुत्वा अग्नये स्वाहा
 सोमाय स्वाहेत्युत्तरतो दक्षिणतश्च जुहोति ततः प्रधानं हुत्वा अग्नये स्विष्टकृत स्वाहेति शोषं हुत्वा रुद्राय पशुपतये-
 इध्मां संहनमग्नौ प्रक्षिप्यापः स्पृष्ट्वा ज्यं जुहोति अग्नये आयसे स्वाहा देवेभ्यः स्वाहा विष्णवे स्वाहा अग्नये स्वाहा
 वायवे स्वाहा सूर्याय स्वाहा प्रजापतये स्वाहेति हुत्वा प्रणीतापात्रं बर्हिषि स्थापयित्वा जलेनाभूर्य प्राच्यां देवामार्जयंतं
 प्रतिदिशमुत्क्षिप्य ततः अड्यो नमः समुद्रेक्षिषामीति पत्यंजलो पूर्णपात्रं निनीय बर्हिषि क्षिपेत् ततः विभूतिं धृ-
 त्वाग्निं संपूज्य विसृज्य नम इति चरुहोमे पात्रसादनकाले चरुस्थाली प्रोक्षणी स्तुक् स्तुव प्रणीता ज्यपात्रे इध्मा बर्हिषि-
 शूर्पकृष्णाजिनो लूरवलमुसला निस्थापयेत् प्रणीता प्रणयनांते शूर्पे पवित्रे निधायाग्ने निर्वपामीति तस्यैतस्यै देव-
 ताये चतुर्वारं प्रोक्षयेत् ततः कृष्णाजिनमास्तीर्य तत्रो लूरवलं संस्थाप्य तत्र तंडुलान् कृत्वा मुसलेन विरवहत्य शूर्पे निक्षि-
 प्य परापूर्य तंडुलान् प्रक्षिप्य प्रक्षान्य स्थाप्यां चरुं श्रपयेत् तत्र आज्यं संस्कारादि स्तुवं समृज्य स्तुवं संमार्जयेत् आज्यो

उत्तरत आसाद्य चरुं मभि धार्यो दग्नु द्वा स्यांतराग्नि माज्यं च नीत्वा । आज्या दक्षिणतो बर्हिषि स्थापयित्वा पुनरभि धारयेत् इ
 धां हवं नाद्याज्य भागांते स्त्रुच्यु पस्तीयं च रोर्म ध्यात् पूर्वा धां च्चा वदाय स्या लोहविराभि धार्य स्त्रुचि स्थित मरुत मभि धारयेत् त
 तो वाम पाणि तद्दि निधाय दक्षिण पाणि नास्त्रुच मादाय अग्नये स्वाहेति तस्यै तस्यै देवतायै जुहुयात् ततः स्विष्ट कृदर्थं स्त्रु-
 च्यु पस्तीर्षं चरोरुत्तरार्द्धं सकृद्वि दाय द्विरभि धारयेत् नात्र हवि प्रत्यभि धारणां ततः स्विष्ट कृतं हुत्वा रज्जु प्रासनात् पूर्व वत्सामा
 न्य इति गग्गा भट्ट कृते कायस्थ धर्म दीपे सर्व होम स्या धारण प्रयोगः । अथ नवग्रह प्रयोगः कर्तृ देश कालोऽस्मृत्वा ममं
 दुष्ट स्थान स्थित नवग्रह सूचित सकृत् लारिष्ट निरसन द्वारा ग्रहाणा मानु कृत्यार्थं नवग्रह मखं करिष्ये इति संकल्प्य तदंग-
 गणे श पूजनं पुण्या हवाचनं मातृका पूजनं च कृत्वा ततो आचार्य नः । कुंड मंडपं स्थंडिलं कार्यं अस्मिन्नवग्रह मखे असुख
 प्रवरा म्बिता सुकृ मोत्रोत्पन्नं आचार्य त्यामहं वृणो । आचार्य स्तुतयथा स्वर्गेश कादीनां बृहस्पतिः तथा त्वं मम यज्ञोऽस्मिन् आचा-
 र्यो भवस्तु ततः ब्रह्मं करणं कुर्यात् यथा चंतुर्मुखो ब्रह्मा स्वर्ग लोक पितामहः तथा त्वं मम यज्ञोऽस्मिन् ब्रह्मा भवद्विजोत्त-
 मः ततः सदस्यं वृणीत ततः कृत्स्नि वरणं मंत्राः अस्य यागं स्य निष्पत्ये भवतः प्रार्थिता मया सुप्रसन्नः प्रकुर्वंतु शांति
 कं विधि पूर्वकं ततो आचार्यादीनां वस्त्रालंकारादि पूजनं कुर्यात् ततो यजमानः सपत्नीकः सात्तार्यः पूर्ण कलशं हरत्ते धृत्वा

तूर्यघोषादिनामंडपप्रदक्षिणांकुर्यात् मंडपदक्षिणतः स्वायतनेयजमानः उपविशेत् ततो आचार्यः देशकालौ संकीर्त्य-
 अस्मिन्वग्रहमखे आचार्यत्वेन वृत्तोहं आचार्यकर्मकरिष्ये इति संकल्प्य चतुर्दिक्षु सर्षपान् विकिरेत् तत्र मंत्रः यदन्नं
 स्थितं भूतं स्थानमाश्रित्य सर्वतः स्थानं त्यक्त्वा नतः सर्वे यत्र स्थितं तत्र गच्छतु आपक्रामंतु भूतानि पिशाचाः सर्वतो दिशं सर्वेषाम-
 विरोधेन ब्रह्मकर्मसमारभेत् ततः पंचरात्रेण भूमिं प्रोक्षयेत् ततश्चतुर्विंशत्यंगुलं मृदा चतुरस्रं स्थंडिलं परिकल्प्य गोम-
 येनोपलिप्य तत्पश्चिमभागे यज्ञियकाष्ठेन प्रादेशमात्रां उदगायतां रेखां कृत्वा दक्षिणोत्तरतः प्रागायतं रेखाद्वयं कृत्वा म-
 ध्ये रेखात्रयं परिकल्पयेत् मध्ये यज्ञियकाष्ठं संस्थाप्य प्रोक्ष्य प्राच्यां दिशि त्यजेत् ततो अये एहीत्यावाह्य वैश्वानरनमस्ते
 स्तुहुताश्चाहया सह देवानां प्रीणनार्थाय एतद्वत् स्थंडिले ममे त्यग्निं प्रतिष्ठाप्य अन्नमहानसात् अग्निं ग्राह्यः अग्निं-
 ध्यानं कुर्यात् अथाग्निरूपं वक्ष्यामि सर्वा भोष्टु फलप्रदं एकद्वयं द्विवक्त्रं च द्विनासिकं षडक्षरं त्रिमेखलं त्रिपादं च स-
 तजिह्वाभिराकृतम् मेषारूढं चतुःशृंगं जटामुकुरमंडितं तौमरेज्जनं वामे घृतपात्रं विशेषतः हविर्भुक् सलिलं दृष्ट्वा
 भीतः प्रत्यङ्मुखो भवेत् सुदीप्तं स्पर्णवपुषं तु गंपिङ्गललोचनं तवरूपमिदं देवध्यायेत् सर्वार्थसिद्ध्ये स्थंडिले शान-
 भागे एकहस्तौ द्विहस्तां त्रिहस्तां वा चतुरस्रां समावेदिकृत्वा गोमयेनानुलिप्य तत्र सर्वतो भद्रदेवता आवाह्य पूजयेत् तत्र रे-

स्वाः प्राच्यमुदीच्यश्चतस्तः समाः कृत्वा नवकोष्ठेषु पद्यानिकृत्वा श्वेततंडुलैः प्रतिमास्तु नवग्रहपीठदेवतास्थापयेत् प्रतिमाश्च सूर्यस्य
क्षम्यीं स्पष्टीं चंद्रस्य रक्तचंदनमयीं मंगलस्य सौवर्णीं बुधस्य बृहस्पतेरपि सौवर्णीं राजतीं शक्रस्य लोहमयीं शनैश्चरस्य सो
सीं राहोः केतोः सर्वेषां सौवर्णीं चित्तमध्यकोष्ठे वर्तुले द्वादशांगुले तंदुलादिना कृते मंडले श्वेततंडुलेः पूर्वाभिमुखं सूर्यं प-
द्यासनः पद्मकरो द्विबाहुः सप्तद्युतिः सप्ततुरंगवाहनः दिवाकरो लोकगुरुः किरीटीमयि प्रसादं विदधातु देव इति मंत्रेण स्थाप-
येत् ततः अग्नेयकोष्ठे चतुस्त्रयोसोमं श्वेतांबरश्चेतविभूषणश्च श्वेतद्युतिर्दंडधरो द्विबाहुः चंद्रो मृतात्मा वरदः किरीटीश्चे-
यांसि मह्यं प्रददातु देवः इत्यावाह्यः दक्षिणकोष्ठे त्रिकोणो सोमः रक्तांबरश्चतुर्वपुः किरीटीचतुर्भुजो मेषगमोगदाश्रुत धरास्तः
शक्तिधरश्च शूलीसदा समे स्याद्दरदः प्रशांत इति । मंत्रेणावाह्यः ततः ईशाचकोष्ठे बाणाकारे बुधः पीतांबरः पीतवपुः किरीटीचतुर्भु-
जो दंडधरश्च धरी यर्मासिधुक सोमस्तः सदा मे सिंहधिरूढो वरदो बुधश्चेति मंत्रेणावाह्यः उत्तरकोष्ठे दीर्घचतुरस्त्रे गुरुः पीतांबरः
रः पीतवपुः किरीटीचतुर्मुखो देवगुरुः प्रशांतः दधाति दंडं चकमंडलं च तथा क्षसूत्रं वरदोक्तमह्यं इति मंत्रेणावाह्यः पूर्वकोष्ठे शक्रं
श्वेतांबरः श्वेतवपुः किरीटीचतुर्मुखो दैत्यगुरुः प्रशांतः दधाति दंडं चकमंडलं च जपं च बिम्बद्वरदोक्तमह्यं इति मंत्रेणावाह्यः प-
श्चिमकोष्ठे धनुषाकारे शनिं नीलद्युतिः शूलधरः किरीटीगृध्रस्थितो बाणकरो धनुष्मान् चतुर्भुजः सूर्यसुतः प्रशांतो वरप्रदो मे सुख-

समंदगांभी इति मंत्रेणावाह्य नैर्ऋत्यकोषेऽश्वीकरीराहुं नीलांबरो नीलवंपुः किरीटीकशालवक्रः करवालशरली श्वतुर्भुजः
 श्वर्मधरश्चराहुः सिंहासनस्थो वरदोक्तमह्यं इत्यावाह्य वायव्यकोषे ध्वजाकारे केतुं धूम्रो हिवाहुर्वरदो गंधाशुद्धा सनस्थो वि-
 कृताननश्च किरीटके दूरविस्तृषितांगः सदास्तमे केतुगणप्रशांतः इत्यावाह्य अधिदेवतास्थापयेत् तत्र सूर्यदक्षिणपार्श्वे
 रुद्राय नम इति मंत्रेण आवाह्य एवं सर्वत्र नाम मंत्रेणावाहयेत् सोमदक्षिणपार्श्वे गौरीं सोमदक्षिणपार्श्वे स्कंदं बुधद-
 क्षिणपार्श्वे नारायणं गुरुदक्षिणपार्श्वे ब्रह्माणं शक्रदक्षिणपार्श्वे इंद्रं शनिदक्षिणपार्श्वे यमं राहुदक्षिणपार्श्वे कालं केतुद-
 क्षिणपार्श्वे विष्णुगुप्तं ततः प्रत्यधिदेवताः सूर्यवामपार्श्वे अग्निं सोमवामपार्श्वे अपः सोमवामपार्श्वे भूमिं बुधवामपार्श्वे विष्णुं
 गुरुवामपार्श्वे इंद्रं शक्रवामपार्श्वे इंद्राणीं शनिवामपार्श्वे प्रजापतिं राहुवामपार्श्वे सर्पान् केतुवामपार्श्वे ब्रह्माणं ततोरवे रु-
 त्तरेतः विनायकं दुर्गावायुमाकाशमश्विनौ उत्तरेक्षेत्रपालं वास्तोष्पतिं ततः पूर्वादि क्रमेण इंद्रं अग्निं यमं निर्रतिं वरुणं वायुं
 कुबेरं ईशानं पूर्ववन्नाम मंत्रेण स्थापयेत् ततोरवेः पूर्वशेषमावाहयामि सोमस्याग्नेवास्तु किमावाहयामि सोमाग्नेतस्तु
 किमावाहयामि बुधोत्तरे कर्कोटकमा गुरुवे यममावा शक्रोत्तरे महापद्ममा शनिपश्चिमे शंखमावाह राहो पु-
 रः कंबलमा केतोः पुरः कुलिकमा ततः पूर्वं अश्विन्यादिसप्तनक्षत्राण्यावा विष्कंभादिसप्तयोगान् आ बवबालवकर

णेआ० सप्तदीपान्आ० ऋग्वेदमा० दक्षिणोपुष्पादिसप्तनक्षत्राण्यावा० धृत्यादिसप्तयोगान्आ० कौलवतैतिलकरणे
 आ० सप्तपात्तलान्आ० यजुर्वेदमंवा० पश्चिमैस्वात्यादिसप्तनक्षत्राण्या० वज्रादिसप्तयोगान्आ० गंरवणिज्यकरणेआ०
 सप्तसागरान्आवाहयामि विष्टिकरणमावा० भूराद्यान्सप्तलोकानावा० अथर्ववेदमावा० वायव्ये ध्रुवायनमः ध्रुवमावा
 अरुंधतीमावा० ततोयथावकाशं गंगादिसप्तसरितःआ० सप्तकुलाचलान्आ० अष्टौवसून्आ० एकादशरुद्रान्आ० द्वादशादि
 तान्आवा० एकोनपंचविंशान्मरुतःआ० षड्रतून्आ० द्वेअयनेआ० पंचदशतिथीन्आ० द्वादशमासान्आ० षष्टिदशसंवत्स
 रान्आ० सप्तर्षीन्आवा० नागान्विद्याधरान्आ० यक्षान्अप्सरसःआ० रक्षास्थावा० भूतान्यावा० भूतमनुष्यान्प्रावाह० आवाहन
 श्लोकैरेवग्रहान्ध्यात्वा षोडशोपचारैः संपूज्य सूर्यायरक्तवस्त्रंगंधपुष्पगुडोदबनैवेद्यं सोमायश्वेतवस्त्रंगंधपुष्पघृतपायसनै
 वेद्यं सोमायरक्तवस्त्रमृगंधपुष्पसंयावनैवेद्यं बुधायपिंगलवस्त्रंगंधपुष्पक्षीरपाष्टिक्रनैवेद्यं गुरवेपिंगलवस्त्रंगंधपुष्पदध्वा
 दनंनैवेद्यं शुक्रायश्वेतवस्त्रंगंधपुष्पघृतौदनंनैवेद्यं शनयंकृष्णवस्त्रंगंधपुष्पकृसरंनैवे० राहवेकृष्णवस्त्रंगंधपुष्पअजामांसनै
 वेद्यं केतवेधूम्रवस्त्रंगंधपुष्पक्षीरोदनंनैवेद्यं नवग्रहैशान्यौकलशंसंस्थाप्य तत्रवरुणमावाह्यवरुणंप्रार्थयेत् कलशस्यमुखेवि
 ष्णुःकंठेरुद्रःसमाश्रिता मूलेतत्रास्थितोब्रह्मा मध्येमानुगणास्मृताः कुक्षौतुसागराःसर्वेसप्तदीपावसंधरा ऋग्वेदोथयजुर्वे

गा. क.
१०

दत्तामवेदो ह्यथर्वणाः अंगैश्च सहितः सर्वे कलशं तु समाश्रिताः अत्र गायत्री सावित्री शान्तिः पुष्टिकरी तथा आयांतु मम शांत्यर्थं
दुरितक्षयकारकाः सर्वे समुद्राः सरितस्तथानिजलदानदाः आयांतु मम शां. देवदानवसंवादे मथ्यमाने महोदधौ उत्पन्नो सितदा
कुम्भविधृतो विष्णुनापुरा लब्धो ये सर्वे तीर्थानि देवाः सर्वे त्वयि स्थिताः त्वयि तिष्ठन्ति भूतानि त्वयि प्राणाः प्रतिष्ठिताः शिवः स्वयं त्वमे
वासि विष्णुस्त्वं च प्रजापतिः आदित्यावसन्नोरुद्रा विश्वे देवाः सपैतृकाः त्वयि तिष्ठन्ति सर्वे पितृणां कामफलप्रदाः त्वत्प्रसादादि
मंयज्ञं कर्तुमीहे जलोद्भव सान्निध्यं कुरु देवेश प्रसन्नो भव सर्वदा ततो न्याधानं अन्वाहिताग्नौ जातवेदसमग्निमिध्मेन प्रजापतिं
प्रजापतिं चाधारदेवते आज्येन अग्नीषोमौ च क्षुषी आज्येन अन्नप्रधानं सूर्यसोमं अंगारकं बुधं गुरुं शक्रं शनिं राहुं केतुं क्रमेण
अर्कपलाशं रवदि रापां मार्गप्रिप्पलावदुंबरशमीदूर्वाकुशसमिद्धिः चरुतिलाज्याहुतिभिः अष्टसहस्रं अष्टशताष्टविंशति
संख्याकाभिः तथा आर्धदेवताप्रत्यधिदेवताः विनायकादिपञ्चदेवताः अष्टौ लोकपालान्वास्तोष्यति क्षेत्रपालं अष्टाविं
शति अष्टचतुरन्यतरसंख्याकाभिः शमीदूर्वाज्यतिलाहुतिभिः तथानवग्रहपीठदेवताः एकैकया ज्याहुत्यायक्ष्ये शेषेण
स्विष्टकृतमिध्मसं नहने नरुद्रं अयासमग्निं देवो विष्णुमग्निं वायुं सूर्यं प्रजापतिं एताः प्रायश्चित्तदेवताः आज्येन ज्ञाता ज्ञा
तदोषपरिहारार्थं त्रिवारमग्निं मरुतश्चाज्येन यक्ष्ये प्रजापतये स्वाहेति समिद्धयं हुत्वा इध्मा बर्हिषी संनह्य परिस्तीर्य पर्युक्ष्य

प. ५.
२

१०

प्रोक्षणीं स्क्रवं प्रणीतां माज्यपात्रं इध्मा बर्हिषी चासाद्य पवित्रे कृत्वा प्रोक्षणीं समुत्पूय पात्राण्युत्तानानि कृत्वा त्रिः प्रोक्ष्य प्रणीतापा-
 त्रे पवित्रे निधाय उदकमासिच्य गंधपुष्पादिप्रास्य ब्रह्माणं वृत्वा तूष्णीं मुपविष्टे ब्रह्माणं ब्रह्मणपः प्रणेष्यामीति पृस्वा प्रणयेत्यभ्यनु-
 ज्ञानः प्रणीतापात्रं स्थंडिलोत्तरभागे स्थापयेत् ततः आज्यपात्रे पवित्रगर्भं आज्यं कृत्वा स्थंडिलादंगारानुत्तरतो निधाय तत्र आज्यपा-
 त्रं निधाय प्रज्वालितैः कुशीः त्रिः पर्यग्निकृत्वा उल्मूकं प्रास्य अपस्पृष्ट्वा आज्यमुत्तार्य अंगारान् स्थंडिले प्रास्य पवित्राभ्यामाज्यसुषुक् पवित्रे प्रोक्ष्य अ-
 ग्नौ प्रास्य पश्चादग्ने बर्हिः प्रागग्रमास्तीर्य तत्राज्यपात्रं स्थाप्य सकुशं स्क्रवं गृहीत्वा कुशागैः स्क्रवस्य विलं संमृज्य अभ्यात्मे स्क्रवस्य पृष्ठं सं-
 मृज्य कुशामूलैः दंडं संमृज्य प्रोक्षणीं धिरद्भिः स्क्रवं प्रोक्ष्य प्रताप्य आज्यादुत्तरतः स्क्रोपयेत् समार्जन् कुशानं ग्यो प्रक्षिपेत् ततो अग्नये
 नम इत्यग्निं संपूज्य इध्मा मभिघार्थं संपूज्य आतवेदसमिध्मे न स्वात्मानं च ममेधय प्रजया पशुभिश्चाग्ने त्वमस्मान् वर्धय स्वनः स्वाहा
 जातवेदस इदं नमः प्रजापतये स्वाहेति आघासै हुत्वा अग्नये स्वाहा सोमाय स्वाहेति उत्तरतो दक्षिणतश्च जुहोति तत इदमुपकल्पि-
 तं समिध्मरुतिलाज्यद्रव्यं आदित्यादि नवग्रहदेवताभ्यः नमम इति यजमानस्त्यजेत् ततोऽभ्रत्विजैः पूर्वोक्तं नवग्रहमंत्रैर्नाममंत्रै-
 र्वातस्मं स्याक समिध्मरुतिलाज्याहुतिभिर्जुहुयुः अधिदेवतादीनां नाममंत्रैरेव तत्तद्रव्याणि जुहुयुः होमांते अग्निं नवग्रहपीठ-
 देवतांश्च संपूज्य ततः अग्नये स्विष्टे कृते स्वाहेति शेषद्रव्येभ्य हुत्वा रुद्राय पशुप्रतये नम इति इध्मसं नहन अग्नौ प्रक्षिप्य अप-

स्पृष्ट्वा अज्यं जुहोति अग्नये अयासे स्वाहा देवेभ्यः स्वाहा विष्णवे स्वाहा अग्नये वायवे सूर्याय प्रजापतयेति हत्वा प्रणीतापा-
त्रं बर्हिषि स्थापयित्वा जलेनापूर्य प्राच्यां देवामार्जयन्तां दक्षिणास्यां पितरः मार्जयन्तां प्रतीच्यां यहाः मार्जयन्तां उदीच्यामाप ओषधयो मार्जय-
न्तां इति श्रुतिदिशं लक्ष्य ततः अङ्गो नमः समुद्रे क्षिपामीति पत्यंजलौ पूर्णपात्रं निनीय बर्हिषि क्षिपेत् ततो विभूतिं धृत्वा अग्निं न वग्रहपीठ-
देवतांश्च संपूज्य बलिदानं कुर्यात् अग्निः पशितः पूर्वादिदिक्षु सदीपं माषभक्तबलिं नाम मंत्रैर्दद्यात् तच्चेत्त्र्यं इंद्राय सांगाय सपरि-
वाराय सायुधाय सशक्तिकाय अमुं सदीपं माषभक्तबलिं समर्पयामि भो इंद्र दिशं रक्ष बलिं भक्ष अमुं बलिं ग्रहाण मम सकुटुंबस्य आ-
युः कर्त्ता क्षेम कर्त्ता शतमकर्त्ता शान्तिकर्त्ता पुष्टिकर्त्ता तुष्टिकर्त्ता भव अग्नये यमाग्र निर्वृतये वरुणाय वायवे सोमाय ईशानाय बलिं
दद्यात् ततः पूर्वोक्तमंत्रेण वा सूर्याय सांगाय सपरिवारायेत्यादि आधिदेवता प्रत्यधिदेवता सहिताय अमुं सदीपं माषभक्तबलिं
समर्पयामि भो सूर्य अमुं बलिं ग्रहाण मम शां भवेति बलिं दत्वा एवं सोमाय अंगारकाय बुधाय बृहस्पतये शक्राय शनैश्च रा-
य राहवे केतवे तत्तन्मंत्रेण नाममंत्रेण वा बलिं दद्यात् एकस्मिन्पात्रे पुरुषाहारपरिमितं माषभक्तबलिं सदीपं सफलं सतां बूलं सदक्षि-
णाकं स्थापयित्वा क्षेत्रपालाय सांगाय सपरिवाराय सायुधाय सशक्तिकाय शाकिनी डाकिनी भूतप्रेत पिशाचादिपरिवारयुताय अमुं
सदीपं सफलं सतां बूलं सदक्षिणाकं माषभक्तबलिं समर्पयामि भो क्षेत्रपाल अमुं बलिं ग्रहाण मम सकुटुंबं भवेति ततः शान्तिरस्ति

ति इत्यादिना नलं क्षिपेत् ततः आचम्य पूर्णाहुतिं कुर्यात् रुक्मिणा दशगृहीतं चतुर्गृहीतं वा हत्वा नारिकेलं फलं संवस्त्रं सहि
रण्यं पंचरत्नं सहितं स्थापयित्वा यजमानः सहकुटुंबः साचार्योऽग्नेः पश्चिमतस्तिष्ठन् वैश्वानरोऽग्निर्वसवोऽथ रुद्राः आदित्यसंज्ञा-
श्च शतक्रतुश्च ससम्मानधिरथाय एते तृप्यंतु रक्षंतु च मामजस्रं स्वाहेति मंत्रेण हुत्वा अग्नये वैश्वानराय वसुरुद्रादित्येभ्यः शतक्र-
तवे समतुभ्यश्च नममेतित्यक्त्वा वंसोर्धारां हुत्वा अथाचार्यः स्रक्तिक्रयजमानं सपत्नीकं नूतनवस्त्रपरिहितं वाद्यमंगलघोषपूर्वकं
अभिषिषेत् सरास्वतां मभिषिंचं त्वित्यादि मंत्रैः स्वस्तिवाचनं उक्तः अभिषिंचेत् ततः शक्रांबरधरः शक्रमाल्यानुलेपनः श्रेयः
संपादनं कुर्यात् आचार्यो यजमानहस्ते गंधाक्षता पुष्पफलमुदकं कुर्वन् शान्तिं रस्त्वित्यादि पठन् पूर्वमया भवन्नियोगेन यत्कृतं
माचार्यकर्म तदुत्पन्नं यच्चैयस्तत्तुभ्यमहं संप्रददे इतित्यक्त्वा एवमेव ऋत्विजः कर्षुः ततः यजमानानं वगृह्णानां निदद्यात् कृत-
स्य नवं ग्रहमखस्य सांगता संसिध्यर्थं सूर्याय कौपिलाधेनुं तानि श्रियद्रव्यं वा दद्यात् तत्र मंत्राः कपिले सर्वदेवानां पूजनीया सिरो-
हिणी सर्वदेवमयी यस्मात्ततः शान्तिं प्रयच्छमे सोमाय शंसं पुण्यस्त्वशंखपुण्यानां मंगलानां च मंगलं विष्णुना विधृतो नित्यमतः
शान्तिं प्रयच्छमे भौमाय रक्तमन इहं धर्मस्त्वं वृषरूपेण जगदानंदकारकं अष्टमूर्तिरधिष्ठानमतः शान्तिं प्रयच्छमे बुधाय सुवर्णं
हिरण्यगार्भं गर्भं गुरवे पीतवस्त्रयुगं पीतवस्त्रयुगं यस्मात् वासुदेवस्य बल्लभं प्रदानात्तस्य मे विष्णुमतः शान्तिं प्रयच्छमे

शक्राय श्वेताश्वं विष्णुस्त्वमश्वरूपेण यस्मादमृतसंभवः चंद्रार्कवाहनौ नित्यं मतः शांतिप्रयच्छमे शनये कृष्णांगां यत्वं पृथिवीसंर्वार्थधेनुः केशवसन्निभा सर्वपापहरा नित्यं मतः शांतिप्रयच्छमे राहवे लोहं यस्मादायसकर्माणि तव धीनानी सर्वदा लांगलाद्यायुधादीनि तस्माच्छांतिप्रयच्छमे केतवे ब्रह्मणानिर्मितं छागयस्मात्त्वं च व्यवस्थितः यानं विभावसो नित्यं मतः शांतिः ततः आचार्यादीन् संपूज्य आत्वार्याय गां हिरण्यं च ब्रह्मणे वृषं कृत्विंभ्यो दक्षिणां अन्येष्वश्वेष्वयसीं संकल्प्य प्रणीता विमोक्षादिविभूतिधारणं तं कृत्वा यथाः प्रणीता पात्रं बर्हिषि स्थापयित्वा जलेनापूर्य प्राच्यां देवाः मार्जयंतं दक्षिणं पितरः प्रतीच्यां ग्रहाः उदीच्यां ऋषयः औषधयः इति प्रतिदिशं उत्क्षिप्य ततः अग्ने नमः समुद्रे क्षिपामिति पत्न्यं जलौ पूर्णपात्रं निर्नाय बर्हिषि क्षिपेत् ततो विभूतिधारणं कृत्वा अग्निं विसर्जयेत् गच्छ गच्छ सुरश्रेष्ठ स्वस्थानं परमेश्वर यत्र ब्रह्मादयो देवास्तत्र गच्छुता शान इति विसृज्य नवग्रहदेवतादिविसृजेत् यांतु देवगणाः सर्वे पूजामादाय पार्थिवीं इष्टकामप्रसिद्ध्यर्थं पुनरागमनाय च यज्ञोपकरणाचार्याय दद्यात् ततो ब्राह्मणभोजनं संकल्प्य स्वस्तिवाचनं तन् इति गागा भट्टकृते बालाजी प्रभुवर्यकारिते कायस्थधर्मदीपे नवग्रहमस्वप्रयोगः ७ ॥ अथ दुष्टरजोदर्शनशांतिप्रयोगः कर्त्ता देशकालौ स्मृत्वा मम पत्न्याः प्रथमरजोदर्शने दुष्टनक्षत्रसूचितसकलारिष्टनिरसमार्थं शौनकोक्तां शांतिकरिष्ये इति संकल्प्य नदे गंगणपतिपूजनं पुण्याहवाचनं मातृकापूजनं नादीनां

त्थंकृत्वा ततो आचार्यादीन्वृत्वा 'आचार्यो देशकालो संकीर्त्य आचार्यत्वेन वृत्तो हम् आचार्यकर्मकरिष्ये' इति संकल्प्य यदत्र सं-
 स्थितं भूतं स्थानमाश्रित्य सर्वतः स्थानं त्यक्त्वा ततः सर्वे यत्र स्थितं तत्र गच्छतु अपक्रामंतु भूतानि पिशाचाः सर्वतो दिशं सर्वेषामवि-
 रोधेन ब्रह्मकर्म समाप्स्येत् ततो पंचगव्येन भूमिं प्रोक्षयेत् देवा आयांतु यातु धाना अपयांतु विष्णो देवयजनं रक्षस्वेति प्रार्थयेत्
 ततः श्वतुर्विंशत्यंगुलस्थं डिलं मृदा पेरिकल्प्य गोमयेनोपलिप्य स्थंडिलस्य पुरतः कलशत्रयं स्थापयेत् तंदुलसाशित्रयंकृत्वा
 तदुपरिकलशत्रयं स्थापयेत् पूर्णपात्राणि तत्पश्चिमभागे यज्ञिकाक्षेन प्रादेशमात्रां उदगायतां रेखांकृत्वा दक्षिणोत्तरतः प्रा-
 गायतं रेखा द्वयं परिकल्प्य मध्ये रेखात्रयं परिकल्पयेत् मध्ये यज्ञिकाक्षं संस्थाप्य प्रोक्ष्य प्राच्यां दिशं त्यजेत् ततो अग्नौ हि इ-
 त्यावाह्य वैष्णवरनमस्तेस्तु हुताशस्वाहयान्सह देवानां प्रीणनार्थाय तिष्ठान् स्थंडिले ममेत्यग्निं प्रतिष्ठाप्य ध्यायेत् अथाग्नि-
 रूपं वंस्यामि सर्वा भीष्टफलप्रदम् द्विवक्त्रमेकदं दयं द्विनासं च पटुक्षिणम् त्रिमंखलं त्रिपादं च सप्तजिह्वां भिरावृतं मेषारूढं च
 तुः शृंगं जटा मुकुटमंडितम् दक्षिणोच्चतुर्हस्तं वामभागे त्रिहस्तकं शक्तिरत्नं ध्रुवं चैव स्कृक् स्कृक् चैव दक्षिणे करे । तोमरं च यजनं वा
 मेघं तपात्रं विशेषतः हविर्भुक् सत्तिलं दृष्ट्वा भीतः प्रत्यङ्मुखो भवेत् सूदीप्तं स्वर्णं वपुर्षे तु गेपिङ्गललोचनं त्वरूपमिदं देव ध्याये-
 सवार्थसिद्धये इति ध्यात्वा समिद्धयमादाय अस्मिन्दुष्टरजोदंशन शान्त्यारब्धे कर्मणि देवतापरिग्रहार्थमन्वाधानं करिष्ये इ-

गा. का.
१३

तिमंकल्प्य अस्मिन्नन्वाहितेग्नावित्यादिचक्षुषी आज्येनेत्यंतमुक्त्वा अत्रप्रधानं ग्रहावसामिद्विरष्टाष्टसंख्याकाग्निरधिदेवता-
याः एकैकयाहुत्याभुवनेश्वरी इंद्राणी इंद्रं च अष्टाविंशत्संख्याकाग्निः दूर्वातिलमिश्रगोधूममाहुतिभिः अष्टविंशतिसंख्याकाग्नि-
र्यस्ये प्रजापतिमाज्येनशेषेणस्विष्टकृतमित्यादिसंशोयस्ये इत्यंतमुक्त्वा प्रजापतये स्वाहेति समिद्वयं हुत्वा इध्ना बहिर्षी सं-
नत्यपरिसमुत्थपरिस्तीर्यपर्युक्ष्य प्रोक्षणीं स्त्रुवं प्राणिता माज्यपात्रं इध्ना बहिर्षी चासां च पवित्रे निधाय तदुदकमासिच्यगं
धूपुष्पादिप्रास्य ब्राह्मणं चूणीत चूष्णीमुग्रविष्टे ब्राह्मणि ब्रह्मन्नपः प्रणेष्यामि इति पृष्ट्वा प्रणयेत्यभ्यनुज्ञातः प्रणीतापात्रं
स्थंडिलोत्तरभागे स्थापयेत् ततः आज्यपात्रे पवित्रगर्भे आज्यं कृत्वा स्थंडिलादंगारानुत्तरतो निधाय तत्र आज्यपात्रं निधाय
प्रज्वलिते कुशैः त्रिः पर्यग्निकृत्वा उत्सुकं प्रास्य आपः सृष्ट्वा आज्यमुत्तार्य अंगारान् स्थंडिले निधाय पवित्राभ्यां माज्यं मुत्पूय
पवित्रे प्रोक्ष्य अग्नौ प्रास्य पश्चादग्नेर्बहिः प्रागग्रमास्तीर्य तत्राज्यपात्रं संस्थाप्य सकुशं स्त्रुवं गृहीत्वा कुशाग्निः स्कवस्य विलं
समृज्य अग्न्यात्मंश्चुवस्य पृष्ठं समृज्य कुशमूलैर्दंडं समृज्य प्रोक्षणीभिरद्विः क्रवं प्रोक्ष्य प्रताप्य आज्यादुत्तरतः बहिर्षिस्थापये-
त् ततः संमार्जनां कुशान् अग्नौ प्रक्षिपेत् ततो अग्नये नम इत्यग्निं संपूज्य इध्ममभिघार्य संपूज्य जातवेदसमिधेन स्वात्मा
नंच समेधय प्रजया पशुभिश्चाग्नेत्वं मस्मान् वर्धयस्वनः स्वाहा इति इध्मं हुत्वा जातवेदस इदं नमम प्रजापतये स्वाहेति आघा

प. वे.
२

१३

रोहुत्वा अग्नये स्वाहा सोमाय स्वाहा इति इधं हुत्वा जातवेदस इदं नममः प्रजापतये स्वाहेति आपां रोहुत्वा अग्नये स्वाहा
 सोमाय स्वाहा ततः उत्तरमोदक्षिणेतश्च जुहोति ततः इदं उपकल्पितं तत्तद्देवताये नममेति यजमानस्त्यजेत् ततोऽक्रुतिजः स्वा
 हा तैर्नमो तैर्नमि मंत्रैर्जुहुयुः समिद्धिः सूर्याय स्वाहा २८ सोमाय २८ भोमाय स्वाहा २८ बुधाय स्वाहा २८ बृहस्पतये २८ शु
 क्राय २८ शनैश्चराय २८ राहवे २८ केतवे २८ अधिदेवता प्रत्यधिदेवता गणपत्यादिलोकपालांताः हुत्वा दूर्वाग्निः
 सुवने श्वर्ये २८ इंद्राण्ये २८ इंद्राय २८ शेषेण स्विष्टकृते स्वाहा इधं संनहनेन रुद्राय स्वाहा अया समग्नये देवेभ्यः वि
 ष्णावे स्वाहा अग्नये वायवे सूर्याय प्रजापतये स्वाहा आज्येन अग्नये विमरुद्भ्यः ततः दिक्पां लेभ्योऽमुवे श्वर्यादिभ्यो
 सदीपान् माषभक्त बलिं दद्यात् इंद्राय सांगाय सपि रिवाराय सायुधाय सशक्ति काय अमुं सदीपं माषभक्त बलिं समर्पयामि
 भो इंद्र दिशंस्स बलिं षस्स अमुं बलिं गृहाण मम सकुटुंबस्य आयुः कर्त्ता शक्र भक्तर्त्ता शांति कर्त्ता पुष्टि कर्त्ता तुष्टि कर्त्ता भव रावं अग्न
 ये यमाय निरुते वरुणाय वायवे सोमाय ईशानाय सूर्याय सोमाय भोमाय बुधाय बृहस्पतये शक्राय
 शनैश्चराय राहवे केतवे सुक्ने श्वर्ये इंद्राण्ये इंद्राय सदीपं माषभक्त बलिं दद्यात् क्षेत्रपालाय च बलिमेवं दद्यात्
 कलशोदकेः सपत्नीकं यजमानं क्रुतिजं स्निष्टं अभिषिंचेयुः सरांस्त्वामभिषिंचंति त्यादि पूर्ववत् अभिषिंचेत् ततोऽस्मात्

गा. क्र.
१४

यजमानः आचार्यायगांसदस्यायदक्षिणां बृहस्पणे वृषं ऋत्विग्यः परितोषिकीं दक्षिणां दत्त्वा आवाहितदेवताः संपूज्य
अग्निं विसृज्य गच्छगच्छ० यांतु देवगणाः स० ब्राह्मणभोजनसंकल्पं कुर्यात् कर्म ईश्वरार्पणं च कुर्यात् ७ ७
इति श्रुतिगागा भट्टकृते बाळाजीवर्यकारिते कायस्थधर्मदीपे दुष्टरजोदर्शन शांतिप्रयोगः समाप्तः ७ अथ गर्भाधानप्रयोगः
कर्ता देशकालौ स्मृत्वा अस्यां मम भार्यायां जनिष्यमाणसर्वगर्भाणां बीजगर्भसमुद्भवैर्नो निबर्हणद्वारांश्चैव परमेश्वरप्रीत्यर्थं ग
र्भाधानं करिष्ये इत्युक्त्वा तदंगत्वेन गणपतिपूजनं पुण्याहवाचनं मातृकापूजनं नां दीश्याद्धुम् आचार्यवरणं च कुर्यात् आ
चार्यः देशकालौ संकीर्त्य आचार्यत्वेन वृत्तो हं आचार्यकर्म करिष्ये इति संकल्प्य तदंगस्थंडिलगन्धिप्रतिष्ठापनादिकुर्या
त् समिद्धयमादाय पुनर्देशकालौ स्मृत्वा य करिष्यमाणे गर्भाधानहोमे देवतापरिग्रहार्थमन्वाधानं करिष्ये अस्मिन् न्वा
हिते ग्नां भवेत्यादि चक्षुषी आज्ये नेत्यंतमुक्त्वा अब्रप्रधानं विष्णुं त्वष्टारं प्रजापतिं धातारं सिनीवालीं सरस्वतीं अश्विनो
पर्जन्यं एताः प्रधानदेवताः आज्येन शोषेण स्विष्टकृतमित्यादि पूर्ववदुक्त्वा प्रजापतये स्वाहेति समिद्धयं हुत्वा इध्यां ब-
र्हिषी चासाद्य पवित्रकस्त्राद्याज्यभागां तं कुर्यात् ततः प्रधानदेवताः आज्याहुतीर्दद्यात् तन्नाममंत्रैरेव यथाविष्णवे
स्वाहा त्वष्ट्रे स्वाहा प्रजापतये स्वाहा धात्रे सिनीवात्ये० अश्विन्यां पर्जन्याय० शोषेण स्विष्टकृतं इध्यासंनहनेन रु-

पञ्च
२

१४

द्रायः अयासमग्नयेः देवेभ्योः विष्णावेः अग्नयेः वायवेः सूर्यायः प्रजापतयेः अग्नयेः मरुभ्यः प्रणीतापात्रं व
 हिषिस्थापयित्वा जलेनापूर्य प्राच्यादिशि देवामार्जयन्तां दक्षिणस्यां पितरुः प्रतीच्यां ग्रहाः समुद्रेक्षिषामीति पत्यंजलो-
 पूर्णपात्रं निनीय बर्हिषि क्षिपेत् ततो विभूतिधारणमग्निपूजनं कृत्वाग्निं विस्तजेत् ततो आलोकृतो यजमानः नवदस्त्रं
 धृत्वा अश्वगंधारसंभार्यायां दक्षिणनासाविलेसे चयेत् तत्र मंत्राः विश्वावसो महाभाग मनसा त्वां स्तुवीमहि उदी-
 र्घ्यो योनिं मिच्छंति पत्यास मृजसि च तामिति ब्रादित्रादिघोषयुक्तः सूर्ये नमस्कुर्यात् ततो रात्रौ शय्यायां विष्णावे नमः त्व
 द्वे नमः प्रजापतयेः धावे नमः सिनीवात्ये नमः सरस्वत्येः अश्विभ्यां पर्जन्याय नम इति योनिमभिः मृश्य सकृद्गच्छे-
 त् ऋतोगमनोत्तरं स्नायात् स्त्रीणां नस्नानं शयनादुत्थितानारीशुचिः स्यादशुचिः पुमान् इति वचनात् अनृतो तु मूत्र-
 चक्षोश्चाचमने युग्मास्तु पुत्रा जायन्ते आयुग्मास्तु चक्रवर्त्तकाः इति गागाभट्टकृते बाळाजीप्रभुवर्यकारिते कायस्थधर्मदीपे
 गणार्धानप्रयोगः अश्वपुंसवनं द्वितीये वामासे पुंसवनं कृत्वा भ्यंगं कृत्वा देशकालौ स्मृत्वा अस्यां मम भार्यायां
 जनिष्यमाणगर्भस्य पुंरूपता प्राप्स्यर्थं बीजगर्भसमुद्भवे नो निवर्हणार्थं च परमेश्वरप्रीत्यर्थं पुंसवनं मवलोक्य भनं च करिष्ये इ-
 तिसंकल्प्य गणेशपूजनं पुण्याहवाचनं मातृकापूजनं नां दीक्षां च माचार्यवरुणं च कुर्यात् आचार्यः स्थंडिलं द्युग्निं प्रतिष्ठापनं क-

यत्ति समिद्धयमादाय पुनर्देशकालोऽस्मृत्वा अस्मिन्नुसवनारण्ये कर्मणि देवतापरिग्रहार्थं नन्वाधानं करिष्ये इति संकल्प्य अ-
स्मिन्नन्वाहिते ग्नावित्यादि चक्षुषी आज्येनेत्यंतमुक्त्वा अक्रप्रधानं प्रजापतिमग्निमाज्येन शोषेण स्विष्टकृतमित्यादि पूर्ववदु-
क्त्वा प्रजापतये स्वाहेतिसमिद्धयं हुत्वा इध्मा बर्हिषी सन्नत्य परिस्तीर्य पर्युक्ष्य प्रोक्षणीं स्क्रवं प्रणीता माज्यपात्रं इध्मा बर्हिषी-
चासाद्य पवित्रकरणाद्याज्यभागात्तं कुर्यात् ततः प्रधानदेवतामाज्याहुतिं दद्यात् तन्नाममंत्रैः प्रजापतये स्वाहा अग्नये
स्वा शोषेण स्विष्टकृतादि होमशेषसमापयेत् ततो अलंकृतो यजमानः नववस्त्रधरः अलंकृतसमानवर्णवत्सायाः गोर्द-
धिपत्या दक्षिणपाणौ दत्त्वा मध्ये प्रागग्रं यवं द्वौ माषौ पार्श्वयोर्दत्त्वा किंपिबसीति स्पृष्ट्वा तथा सुसवनमिति त्रिरुक्त्वा प्राश्नीया-
त् एवं त्रिः कुर्यात् ततो द्वारसंभार्याया दक्षिणनासापुटे अग्नये प्रजापतये इति मंत्रेण सिञ्चेत् इति गांगानुक्तं बा-
ळाजी प्रमुनामककारिते कोथस्थधर्मदीपे पुंसवना नवलोभनप्रयोगः ७ अथ सीमंतप्रयोगः चतुर्थे षष्ठे मे वामासि प्रा-
ग्वा प्रसवार्त्पुनः सत्रे कर्ता देशकालो संकीर्त्य ममास्यां भार्यायां जनिष्यमाणं सर्वगर्भाणां बीजगर्भसमुद्भवे नी निरसनं द्वारा प्र-
निगर्भरां स्कारांति शयार्थं श्रीपरमेश्वरप्रीत्यर्थं च सीमंतोन्नयनं करिष्ये इति संकल्प्य तदंगगणपतिपूजनं पुण्याहवाचनं मातृ-
कापूजनं नां दीश्राद्धं आचार्यवरणं च कुर्यात् आचार्यस्थडिलाद्यग्निप्रतिष्ठापनादिकृत्वा समिद्धयमादाय पुनर्देशकालोऽस्मृ-

त्वा करिष्यमाणेसीमंनो न्यनारव्यहोमेदेवतापरिग्रहार्थमन्वाधनंकरिष्ये इतिसंकल्प्य अस्मिन्वाहितेग्नावित्यादिचक्षु
 षी आज्येनेत्यंतमुक्त्वा अत्रप्रधानं धातारं राकांप्रजापतिं अष्टाज्याहुतिभिः प्रजापतिमाज्येनशोषेणस्विष्टकृतमित्यादिपूर्वब-
 दुक्त्वा प्रजापतयेष्महेति समिद्वयंहुत्वा इध्वाबर्हिमीसंनत्य परिसमृत्यपरिस्तीर्य पर्युक्ष्यप्रोक्षणींस्तुवंप्रणीतामाज्यप्राचं
 इध्वाबर्हिमीचासाद्य पवित्रकरणाद्याज्यभागांतंकुर्यात् आचार्यः प्रधानहोमंकुर्यात् धात्रेस्महा ८ राकायै ८ प्रजापत-
 येः शोषेणस्विष्टकृतादिहोमंशेषं समापयेत् ततोऽलकृतोनववस्त्रधरः यजमानः विश्वकृशाललींकुशत्रययुतांउदुंबंरफलमुच्छ-
 युक्तामादायंपश्चात्स्थित्वा प्रजापतयेन्नमइति मध्यादारभ्योर्ध्वंदिधांकेशान्कृत्वा त्रिःसीमंतंकुर्यात् ततोनीराजनं तदंतंफल-
 लड्डुकादिदत्त्वा विप्रेभ्योदशामांघ्रानिदक्षिणांचदद्यात् विप्रक्षत्रिययोः कुशादिवासीमंतकर्मच वैश्यशूद्रयोश्चेतदिवानेष्यंति
 केचन इतिगागाभट्टकृतेवालाजीप्रभुवर्यकारितेकायस्थधर्मदीपेसीमतोन्नयनप्रयोगः ६३ अथजातकर्मप्रयोगः
 प्रादुर्भूतेपुत्रपुत्र्योश्चद्रसूर्यग्रहेतथा स्नात्वानंतरमात्मीयान्वितुंश्चाद्धेनतर्पयेत् कुमारजातेनाग्निच्छेदान् प्रागपिसचैलंस्नानं
 कृत्वा देशकालौसंकीर्त्य अस्यकुमारस्यगर्भांबुपानजनितदोषपरिहारार्थं जातकर्मकरिष्ये इतिसंकल्प्य गणेशपूजनंपु-
 ण्यांहवाचनंसातृकापूजनंनानादीश्चाद्धंकुर्यात् आज्यमधुनीहेम्नाप्राशयित्वा कर्णयोर्निधाय देवायसवित्रेनमः सरस्वत्यैनमः

अश्विभ्यां नमः इत्युक्त्वा असौ अभिमृश्य इन्द्राय नमः इत्युक्त्वा विप्रान् पूजयेत् इति गागाभट्टकृते कायस्थधर्मदीपे जा-
तकर्मप्रयोगः ५ अथ षष्ठीपूजनं मिताक्षरायां मार्कंडेयः रक्षणीयं स्तथा षष्ठीनिशातत्रविशेषतः रात्रौ जागरणं का-
यं जन्मदानं तथा बलिः पुरुषाः शस्त्रहस्ताश्वत्थगीतेश्च योषितः रात्रौ जागरणं कुर्युः दशम्यांचैव सूतके व्यासः सूतिका-
शसनिलया ज्येष्ठदानामदेवताः तासां यागविमित्तान्तु शतधिर्जन्मनिकीर्तिता प्रथमे दिवसे षष्ठे दशमे चैव सर्वदा त्रिष्वेतेषु न कु-
र्वीत सूतकं पुत्रजन्मनि अपराके ब्राह्मे कन्याश्च तस्वोराकाद्यावातघ्नीचैव पंचमी ऋडनार्थाय बालानां षष्ठे च शिशुरक्षणी-
रवद्धे तु पूजनीया वै वैश्वे ब्राह्मे द्विजातिभिः राका अनुमती सिनीवाली कुहुरिति चतस्रः कन्या इत्यर्थः पिता देशकालौ स्मृत्वा म-
मास्य शिशोः सर्वारिष्टशान्त्या आयुरारोग्यसिद्ध्यर्थं गणेशपूजनं जन्मदाजीवंतिकारां काहीनां पूजनं करिष्ये इति संकल्प्य क-
लशं संस्थाप्य तत्र पूर्णपात्रं निधाय तदुपरि बस्त्रं तदुपरि गणेशं जन्मदां जीवंतिकां स्कंदं राकां अनुमतीं सिनीवालीं कुहं बा-
लघ्नीं च प्रतिमां स्वावात्त्य रवद्धे शिशुरक्षणीं लिखितां षष्ठीं आवात्त्य षोडशोपचारैः संपूज्य माषमन्त्रादिबलिंदत्वा प्रार्थयेत्
गेरेरीपुत्रो यथास्कंदः शिशुत्वे रक्षितः पुरा तथाममाप्ययं बालः षष्ठीके रक्ष्यतां त्वयेनि ५ इति गागाभट्टकृते कायस्थधर्मकुलप्र-
दीपे षष्ठीपूजा ५ अथ दत्तकपुत्रविधिः वर्धमानहरिहरादयः संबंधतत्त्वकारमाश्रित्य अग्न्याद्याहुतिहोममात्रेणापि द-

तत्कोभवति । कायस्थानामपि दत्तकोभवति । तदादौ कर्ता देशकालौ स्मृत्वा दत्तकविधिना दत्तकं करिष्ये इति संकल्प्य गणे
 शपूजनं पुण्याहवाचनं मातृकापूजनं नांदीश्याहं आचार्यवरणं च कुर्यात् । आचार्यवृत्त्वा अस्मिं दत्तकविधिकर्मणि होमे देवतापरिग्रहा
 र्थं अन्वाधानं करिष्ये . . अस्मिन्नन्वाहिते ग्नावित्यादि चक्षुषी आज्येनेत्यंतमुक्त्वा अत्र प्रधानं अग्निं वायुं सूर्यं प्रजापतिं सोमं गंधर्वं
 चरुणा यक्ष्ये शेषेण स्विष्टकृतमित्यादि पूर्ववदुक्त्वा प्रजापतये स्वाहेति समिद्धयं हुत्वा इध्वा बर्हिषि संनृत्य परिसमूह्य परिस्तीर्य प
 र्युक्ष्य चरुस्थालीं प्रोक्षणीं दर्वीं स्क्रवं प्रणिताम् आज्यपात्रं इध्वा बर्हिषी चासाय पवित्रकरणायाज्यभागांतं कुर्यात् ततश्च सप्ता
 प्रधानहोमं कुर्यात् सग्नये स्वाहा . = वायवे . = सूर्या . = प्रजापतये . = सोमाय . = गंधर्वाय . = शेषेण स्विष्टकृदादि होमशेषं समा
 पयेत् ततो अलंकृतो यजमानः आचार्यो नृसदस्यादीन् संपूज्य ब्राह्मणेभ्यो आमन्त्रानि श्रूयसीं दक्षिणां च दद्यात् इति श्रीगागा
 भट्टकृते बाळाजी प्रभुवर्यकारिते कायस्थधर्मप्रदीपे दत्तकविधिः समाप्तिमगमत् . अथ सूतिकास्नानं ज्योतिषे करोद्ब्राह्मण्या
 निलवासवांत्यं नवमेऽह्नि पुंसांति थावरिक्ते शशमामनंति प्रसूतिकास्नानविधिमुनीन्द्राः अथ नामकर्म मदनरत्ने बृहस्पतिः द्वाद
 शे दशमे वापि जन्मतोपि त्रयोदशे शोडशे विंशतो चैवं द्वात्रिंशे वर्षातः क्रमात् नारदीये सूतकांते नामकर्मविधेयं स्वकुलोचितं
 नाम कुर्यात्तु बालस्य मंगलं सप्तमाक्षरैः तत्रैव गार्ग्यः मातृनामं गुरोर्नाम दद्याद्दालस्थत्रैपिता कृष्णानंतोऽच्युतश्च क्रीचैकुंजो

गा. का.
१७

यज्ञनार्दनः उपेंद्रो यज्ञपुरुषो वासुदेवस्तथा हरिः योगीशः पुंडरीकाक्षो मासनामान्यनुक्रमात् अत्र मार्गशीर्षादिः चैत्रादिर्वा-
क्रम इति मदनरत्ने नाक्षत्रमपि नामकार्येन क्षत्रसंबंधं पिता नाम कुर्यादिति तत्रोक्तं शंखोक्तेः परिशिष्टेऽपि तदाक्षरादिकं नाम य-
स्मिन्धिष्णो यदक्षरं अथ पिता देशकालोऽस्मृत्वा अस्य कुमारस्य बीजगर्भसमुद्भवो निबर्हणार्थं नाम व्यवहारसिद्ध्यर्थं च नाम क-
रणं च फेरिष्ये इति संकल्प्य तदेगभूतं गणधितिपूजनं पुण्याहवाचनं मातृकापूजनं नां दीश्वरं कुर्यात् ततः कांस्यपात्रे तदुल्लूख्य हे-
मागणेशनाम ततः कुलदेवतानाम्मततो मास्नाम ततो नक्षत्रंततो व्यवहारिकं शिवादिनाम लिखित्वा नाम देवताः संपूज्य शिशोर्दक्षि-
णकर्णे अमुकभक्तो अमुकनामासि इत्यादिनाम निष्कृतिं च नृकृतांजलिः कुलदेवतानाम्नाम आमुकनामा भवंतः सर्वान् ब्राह्मणान्
अभिवाहयेत् आयुषान् भवत्वमुकनामा इति विप्रान् ब्रूयुः एवमेव व्यवहारिणेन नाम्नेत्यादिवाच्यं ततः शतं दश वा आमां चानि
विप्रेभ्यो दद्यात् दक्षिणां च दत्त्वा विप्रेभ्यो आशिषो गृण्णीयात् मंत्राः यावद्दीचीतरंगान् बहति स्फुरन् दीजान् हवीं पुण्यतो यायाव-
त्याकाशमार्गे तपति दिनकरो ज्वास्फुरो लोकपालः यावद्द्वजं दुनीलस्फटिकमणिशिलावर्तते मेरुशृंगे तावत्त्वं पुत्रपौत्री स्वजनपरिवृ-
ता जीवशंभोः प्रसादात् आशीर्वादाः सफलाः संतु पूर्णाः संतु मनोरथाः शत्रूणां त्वद्भिनाशोस्तु मित्राणां मुदयस्तव इत्याशिषाः
इति श्रीगागाभट्टकृते बालाजी प्रभुवर्यकारिते कायस्थधर्मदीपे नाम कर्मप्रयोगः ६ अथ दोलारोहः पारिजाते बृह

प. प्र.
२

१७

स्पतिः दोलारो हस्तुकर्तव्यो दशमे हस्तशोपिवा ज्योतिर्निबन्धे गगः आदोल्लाशयने पुंसो द्वादशो दिवसः शुभः त्रयोदशस्तुकन्यायान
 नक्षत्रविचारणा करत्रये वैष्णवरेवतीषु दिति द्वये चाश्विनकध्रुवेषु कुर्याच्छि शूर्नाक्षपते श्वत द्वादो लनं वै संखिनो भवेति ७
 अथ कर्णवेधः ज्योतिर्निबन्धे गगः मासेषष्ठे सप्तमे वाप्यष्टमे मासि वत्सरे कर्णवेधं प्रशंसन्ति पुष्ट्या युः श्रीविबृद्धये मदनरत्ने वसिष्ठः
 मासेषष्ठे सप्तमे वा वेध्यो कर्णो द्वादशो षोडशो हि हेमाद्रौ व्यासः कार्तिके पोष मासे वा चैत्रे फाल्गुनकेपिवा कर्णवेधं प्रशंसन्ति शक्ये
 पक्षे शुभे दिने सचमृगरोहिणी हस्तचित्रा पुनर्वसु पुष्यश्रवण धनिष्ठा रेवतीषु रिक्तावर्जजित्यो कार्यः मदनरत्ने सोवर्णी राजपुत्रस्य रा
 ज्ञती विप्रवैश्ययोः शतद्रस्य चायसी सूचिर्मध्यमाष्टांगुलात्मिका अथ प्रयोगः उक्तकाले पूर्वा णहे खध्या न्हं वा मातुरुत्संगे लंकृत शि
 शुमुपवेश्य विष्णुशिवब्रह्मचंद्रसूर्यदिगीशाना सत्यसरस्वती कुलदेवताः संपूज्योक्तसूच्या कर्णवेधं कुर्यात् चंडेश्वरः सार्धमास
 द्वये दद्यात्ताबूलं प्रथमं शिशोः अथ निष्क्रमणं ज्योतिर्निबन्धे यमः तृतीये वा चतुर्थे वा मासि निष्क्रमणं भवेत् मनुः मासे चतुर्थे कर्त
 व्यं शिशोर्निष्क्रमणं बुधैः षष्ठे वा प्राशनं मासितच्छेष्टं मंगलं कुले अत्र शिशुक्तिर्न तु द्विजोक्तिः तैने तदन्येषामपीति मेधातिथिः मदन
 रत्नेषु हस्पतिः अत्र प्राशनकाले वा कुर्यान्निष्क्रमणक्रियां विष्णुधर्मोत्तरे दिगीशानां दिने तत्र तथा चंद्रार्कयोर्द्विजः पूजनं वा स देवस्य
 गगनस्थचक्रयेत् बहिर्निष्काशयेत् गेहाड्डं खपुण्याहनिः स्वनेः अथ पिता वेशकाले स्मृत्वा स्य शिशोर्बाजिगर्भसमुद्भवेनो निबर्द्ध

णद्वारा बलायुर्वर्चोभिवृद्ध्यर्थं निष्क्रमणं करिष्ये इति संकल्प्य गणपति पूजनं स्वस्ति वाचनं मातृका पूजनं नां दी आहं कुर्यात् ततः प्र-
 तिमास्व क्षत पूजेषु चंद्रादिदिक्पादचंद्रसूर्यदेवगगनानां नामभिरावाहनादि पूजां कृत्वा शंखचक्रमंगलस्वनेः स्तूय चंद्रधेनूनां दर्श-
 नं कारयित्वा पठेत् चंद्रार्कयोर्दिग्गिशानां दिशं च गगनस्य च निक्षेपार्थमिदं दक्षिते मे रक्षंस्तु सर्वदा अप्रमत्तं प्रमत्तं वा दिवारात्रम-
 थापि वा रक्षंस्तु सततं सर्वे देवाः शक्रपुरोगमाः ततो विप्राः करोतु स्वस्ति ते ब्रह्मेत्यादि आशिषं दधुः इति श्रीगागाभट्टकृते बाळा-
 जीप्रभुवर्यकारिते निष्क्रमणप्रयोगः ७ अथोपवेशनं प्रयोगपारिजाते पात्रे पंचमेव तथा मासि भूमौ तस्य उपवेशयेत् तत्र
 सर्वे ग्रहाः शस्ता भूमौ प्रविशेयतः विष्णुधर्मोत्तरे वराहं पूजयेद्देवं पृथिवीं च तथा हि जान् अथ पितादेशकालोऽस्मृत्वा स्य कुमार-
 रस्य सर्वा रिष्ट शांत्या युरारोग्य ह्ये मायं मुपवेशनं करिष्ये इति संकल्प्य गणेशपूजनं स्वस्ति वाचनं मातृका पूजनं नां दी आहं कुर्यात्
 ततः पीठे प्रतिमायां पूजयोर्वा वराहपृथिवीचनान्नाषोडशोपचारैः संपूज्य तदग्ने भूमौ पंचसप्तधा धान्यपूजां वस्त्रे कृत्वा करो-
 तु स्वस्ति ते ब्रह्मेत्याद्यैराशिषां दधुः धान्योपरिशिशुमुपवेशय मृत्फलजयं स्मृत्वा भस्म नारक्षां कृत्वा पठेत् रक्षेन्न वस्तु धेदे विसदा सर्व-
 गतं शुभे आयुः प्रमाणं सकलं निक्षिप स्व हरिप्रिये अचिरादायुषस्त्वस्य ये केचित्परिपंथिनः जीवितारोग्यवित्तेषु निर्दहस्वा-
 चिरेण तान् वरेणाशेष भूतानां मातास्वमसिकामधुक् अजराच्चा प्रमेया च सर्व भूत नमस्कृतां चराचराणां भूतानां प्रतिष्ठाचा-

व्ययं ह्यसि कुमारं पां हि मां तस्त्वं ब्रह्मा तदनुमन्यतामिति अत्रैककटिसूत्रं बंधयेत् शिष्टास्त्वन्नप्राशनदिने एव निष्क्राममुपवेशनं च कु-
 र्वन्ति इति श्री मागाश्रमदृक्ते वाकाजीप्रभुवर्यकारिते कायस्थधर्मदीपे उपवेशनप्रयोगः ५९ अथान्नप्राशनं मदनरत्नेनारदः षष्ठे वा-
 प्यष्टमे कार्यं नवान्नप्राशनं शक्ते लोगाक्षिः षष्ठान्नप्राशनं जातेषु वा विष्णुधर्मात्तरे ब्रह्माणं शंकरं विष्णुं चंद्राकौचं दिगीश्वरान् भुवं-
 दिशश्च संपूज्य हुत्वा वह्नौ तथा चरुं देवतापुरतस्तस्य धान्यमुत्संगगतस्य च अलंकृतस्य दातव्यमन्नपात्रे सकांचनं मध्याज्यदधिसंयु-
 क्तं प्राशयेत्पायसंतु वा अंथापित्तादेशकालौ स्मृत्वाऽस्य शिशोर्बीजगर्भसमुद्भवो नो विनाशद्वारा बलाद्युर्वचोऽभीष्टं ध्येयमन्नं प्राशनं करि-
 ष्ये इति संकेत्य तदंगयणपतिपूजनं स्वस्तिवाचनं मातृकापूजनं नां दीश्वरं आचार्यवरणं च कुर्यात् आचार्यस्थंडिलो ह्येपनो ह्येस्वना-
 दग्निप्रतिष्ठाग्निध्यानं कुर्यात् समिद्धयमादाय पुनर्देशकालौ स्मृत्वा करिष्यमाणेऽन्नप्राशनं होमे देवंता प्ररिग्रहार्थमन्वाधानं करिष्ये अस्मि-
 न्त्वांहिते ग्नात्रित्यादिचक्षुषी आज्येनैत्यंतमुत्कात्रं प्रधानं ब्रह्माणं शंकरं विष्णुं चंद्राकौचं दिक्पालान् भूमिं दिशश्च वरुणान्यस्ये शेषेणास्मि-
 न्कृतमित्यादिसद्यो यस्ये इत्यंतमुत्काप्रजापतये स्वाहेति समिद्धयं हुत्वा परिसमूहनादि पूर्णपात्रनिधानांतं कृत्वा तत्र शर्पं स्थितं तंडुला-
 न्स्थाल्याम् चतुरश्वतुरो मुष्टिं एकैकस्यै देवतायै निर्वपेत् ब्रह्मणे ब्राह्मे व्यमानं निर्वपामित्येवं चतुर्वारं शंकराय त्वासे व्यमानं निर्वपामि एवं
 चंद्राय अर्काय इंद्राय अग्नये यमाय निरर्कं तये वरुणाय वायवे सोमाय ईशानाय भूम्ये दिग्भिः सेव्यमानं निर्वपामीति निर्वाप्य त्रिः प्रह्सात्य चरुं

अपयित्वा अभिघार्यस्तंडुलादुत्तरतोऽत्तार्य अभिघार्य आज्यादक्षिणतः स्थापयेत् ततः इध्मद्यानाद्याज्यभागान्तं कुर्यात् तत इदमुप-
 कासितं द्रव्यंतरस्यै देवतायै यजमानस्य जेतुं ब्रह्मणं स्वाह०८ शंकराय०८ विष्णवे०८ चंद्राय०८ अर्काय०८ वृंदाय०८ अग्नये०८
 यमाय०८ निऋतये०८ वरुणाय०८ वायवे०८ सोमाय०८ ईशानाय०८ भूम्यै०८ दिग्भ्यः प्रतिदेवतं च रुद्रव्येण अष्टौ अष्टौ आहुत-
 योजुहोति शेषेण स्विष्टकृतादि होम शेषं समापयेत् ततः दधि मधु सुतमन्नपायसंच प्राशयित्वा तांबूलंच दत्त्वा रत्नहेमं विभाजनानि
 अग्ने निधाय यद्वालस्पृशेत् सास्यजीविकेति परिर्क्षयेत् अन्नप्राशनं इति श्रीगागाभट्टकृते बालाजी प्रभुवर्यकारिते कायस्थ धर्मदीपे
 अन्नप्राशनप्रयोगः ७. अथाब्दपूर्तिः गौडव्यवहारनिर्णये नवांबरधारो भूत्वा पूजयेच्च विरायुषं मार्कंडेयनरो भक्तः पूजयेत्प्रयत्-
 स्तथा तत्रादीर्घायुषं व्यासं रामं द्रौणिं कृपं बलिं प्रल्हादं च हनूमंतं विभीषणं मथार्चयेत् अस्य नक्षत्रं जन्मतिथिं प्राप्य संपूजयेन्नरः
 षष्ठिं च दधिभक्तेन वर्षे वर्षे पुनः पुनः तिथितत्वे तन्नाम्ना तिलहोमोप्युक्तः आदिपुराणे सर्वैश्च जन्मदिवसे स्वातैर्मंगलचारिभिः गुरु-
 देवाग्निविप्राश्च पूजनीयात्प्रयत्नतः स्वनक्षत्रं च पितरस्तथा देवः प्रजापतिः प्रतिसंबत्सरं यत्नात्कर्तव्यं भवति सवः कृत्यचिंतामणौ गु-
 षुगुलं निंबसिद्धार्था दूर्वागोरोचनादिकं संपूज्य मातृविघ्ने शोमहर्षिप्रार्थयेदिदं जन्मतिथि-
 श्रौदयिकीयाद्या तदुक्तं कृत चिंतामणोस्कांदे युगाद्या वर्षवृद्धिश्च सप्तमी पार्वती प्रिया रवेरुदयमीक्षंते न तत्र तिथियुग्मतेति अ

थपितासबालोभ्यंगं कृत्वा नववस्त्रधरोदेशकालौ स्मृत्वा अस्य शिशोः दीर्घायुरारोग्यार्थं वर्षवृद्धिदिनकृत्यं करिष्ये इत्युक्त्वा प्रतिमा
स्वस्तपुजे शुभागणेशं सूर्यं मार्कण्डेयं व्यासं परशुरामं अश्वत्थामानं कुपे बलिं प्रल्हादं हनुमन्तं विभीषणं षष्ठीं स्वर्नक्षत्रं पितरो प्रजाप-
तिं गुरुमग्निं च संपूज्य शूलपाणिमते तन्नाम्ना तिलहोमं च कृत्वा गुग्गुलुनिबसर्षपद्वारोचनाशुडानां पोडलीं हस्ते ब्रध्ना मार्कण्डेयं-
प्रार्थयेत् चिरजीवियथा त्वं भो भविष्यामि तथा मुने रूपवान्वित्तवान्मैव श्रिया युक्तश्च सर्वदा मार्कण्डेयनमस्तेस्तु सप्तकल्यांतजीवन
आयुरारोग्यसिद्ध्यर्थं प्रसौद्वमंगवन्मुने चिरजीवयथा त्वं तु मुनीनां प्रवरद्विज कुरुष्व मुनिशार्दूलतथामां चिरजीविनं मार्कण्डेयमहा-
भागसप्तकल्यांतजीवन आयुरारोग्यसिद्ध्यर्थं मस्माकं वरदो भव पिता त्वेन मितिं वदेत् ततो गुडमिलयुतं दुग्धमादाय सतिलं गु-
डसंमिश्रं अंजल्यर्धमिति पयः मार्कण्डेयाद्वरं लब्ध्वा पिबाम्यायुर्विवृद्धये इति प्रिवेत् ततो गुडदेवविप्रः पूज्याः तिथित्वेस्कां दे रवं
उनं नरं च केशानां मेषुनापगमौ तथा अमिषं कलशं हिंसां वर्षवृद्धौ विवर्जयेत् तत्रैव कृतांतकुंडयोर्वरिष्यं जन्मतिथिर्भवेत् अनुक्ष-
योगसंप्राप्तौ विघ्नस्तस्य पदे पदे कृतांतः शनिः जन्मनक्षत्रयोगेन दोषः तस्य सर्वौषधिस्नानं गुरुदेवाभिपूजनं अथ वर्धापने विशेषो
भविष्ये मासि प्रविष्टे प्रथमे बालवर्धापनं बुधैः राशौ चैतन्मनिश्चेष्टसमांते च विधीयते बालानां माससमाप्तौ अन्येषां समांते वर्षांते इत्य-
र्थः कुमुदाम्पवीगोरीरुद्राणीपार्वती उमा काली सरस्वती चैव सावित्री ब्रह्मण्यप्रिया सती संज्ञांतथामेधा पुष्टितुष्टिसमन्विता नृ

पडिंभपरित्राणाज्जीवन्तीनामषोडशी पूजनीयाः प्रयत्नेन शूर्पमध्ये विलिख्यतु रजनीपिष्टमेवापिलिखेद्वा कुंकुमेन तु हरिद्रारजनीगंधैः पुष्पैः स्रगंधैश्च दीपरत्नानिवेदनैः पूजनीयास्तु संस्थाप्य कुंकुमाद्याः पृथक् पृथक् नामभिः स्थापनीयास्ताः पूजयित्वा तु बालकं पूजयित्वा अलंकृत्वा पूजयन्मातृपितरौ बालवर्धापने सति पुरोधाः पूजयेत् ब्रह्मन् राजवर्धापने विधौ कुमुदाद्यासमुद्दिश्य वंशपात्राणि कल्पयेत् एकैकस्याधनाक्षस्तु दद्यात्षोडशशोडश तदर्थानि तदर्थानि द्वैवैकैकमथापि वा बहुपक्षात् समुक्तानि बहुपुष्पफलानि तु स्रवासिनीभ्यो विप्रेभ्यो दद्याद्भक्तिपुरःसरैः प्रीयतां कुमुदाद्यामे बालकायुर्विवर्धिनीः ॥ बलवयशसा तुष्ट्या बलमेव धयंतु वै प्रयच्छंतु तथा रोग्यं सौख्यं सौभाग्यमेव च नाममंत्रेण देवानां अर्घ्यं ताभ्यः प्रदापयेत् वस्त्रतां बूलपुष्पादि दिनैः तास्मिन् प्रकल्पयेत् स्रवासिनीनां देयंतु कुमुदाप्रीयतामिति यः पूजयेत् साक्तिपुरःसरं हि सहेमपूर्णं बलं वृद्धियुक्तः इति श्रीगागाभट्टकृते बाळाजीप्रभुवर्यकारिते कायस्थधर्मदीपे अब्दपूर्तिप्रयोगः ७ अथ चोलं तृतीयवर्षे यथा कुलधर्मवा कार्यं बृहस्पतिः उत्तरायणगे सूर्ये पक्षयीः शक्रकृष्णयोः कृष्णोत्पंचदिवसात् चर्तयित्वा शक्रं स्मृतः वसिष्ठः द्वित्रिपंचमसप्तम्यामेकादश्यांतथैव च दशम्यांच त्रयोदश्यां कार्यं सौरं द्विजन्मना अन्या निषिद्धाः वाराः शस्तानर क्षौरे सोमज्ञगुरुभार्गवाः हस्ताश्विपौष्णश्रवणं दनिष्ठादित्यपुष्यमे सौम्यचित्रेन वसौरे उत्तमानवतारकाः जन्मनक्षत्रस्य निषिद्धत्वात् विनेति ज्ञेयं त्रीण्युत्तराणि वाप्यव्यं रोहिणी वारुणं तथा क्षारवणमध्यमाः प्रोक्ता शेषा द्वादशगहिताः

वसिष्ठः गर्भमातुः कुमारस्य न कुर्यात् चो ल कर्म च पंचमासादधो कुर्यात् अत ऊर्ध्वं न कारयेत् नारदः पंचाब्दात्प्रागतोर्ध्वं तु गर्भि-
ण्या मपि कारयेत् सहोपनीत्या कुर्याच्च सदा दोषो न विद्यते इदं च नां दी श्राद्धोत्तरमपि मातूरजो दर्शने कार्यं मातुरंगत्वात् षष्ठे ब्रह्मोड-
शो वर्षे विवाहाद्देतये च अंत्यवर्त्त्यां च जातायां नेष्यते मुंडनं क्वचित् इति निषेधाच्च मुंडनं पुत्रादे विवाह इति मंडनो प्रलक्षणं कुले
ऋतुत्रयौ दवाक् मंडनं न तु मुंडनं प्रवेशो निर्गमेनेष्टो न कुर्यान्मंगलत्रयमिति कात्यायनोक्तेः अथ चो ल प्रयोगः कर्ता देशकालौ स्मृत्वा
ममास्यं शिशो बीजगर्भसमुद्भवेनो निबर्हण द्वारा बलायुर्वर्चो भिवृध्यर्थं चो लारव्य संस्कार कर्म करिष्ये इति संकल्प्य तदंगशतृगुण
पति पूजनं पुण्याहवाचनं मातृका पूजनं नां दी श्राद्धं आचार्य वरणं च करिष्ये इति संकल्प्य कुर्यात् पुनर्देशकौ लो स्मृत्वा करिष्यमाणो होमे
चो लं कर्तुं स्थडिलादि करिष्ये इति संकल्प्य अग्निं प्रतिष्ठाप्य अग्निं ध्यात्वा अन्वाधानं कुर्यात् अस्मिन् च न्वाहिते ग्नावित्या घारा वाज्येन-
त्यंतमुक्त्वा अत्र प्रधानं त्रिवारमग्निं पवमानं प्रजापतिं अपि वायुं सूर्यं प्रजापतिं चाज्येन शेषस्विष्टकृतमित्यादि आधारांतं कुर्यात् प्रधान
होमं कुर्यात् प्रधानदेवते अग्नये पवमानाय स्वाहेति त्रिवारं जुहुयात् प्रजापतये स्वाहा अग्नये स्वाहा वायवे स्वाहा सूर्याय प्रजापतये
स्वा इति जुहुयात् (प्रजापतये स्वाहा अग्नये वायवे सूर्याय स्वाहा प्रजापतये इति जुहुयात्) ततः शीतोष्णोदकधाराद्वयं एकस्मिन्
पात्रे कुर्यात् कुतलानां क्षौरविधौ कुमारारोग्यसिद्धये अदितिं संस्मरन् कुर्यात् शीतोष्णोदकधारेति मंत्रेण ततो नवनीतेन दध्ना-

वादिनयेनप्रदक्षिणंशिरउदेत् ततो धृतैकविंशतिकुशपिंजूलमध्येपिंजूलत्रयदक्षिणेगोदानेनिधाय अदितयेनमइति सकेशान्कुशान्छिनति सोमस्यापिवरुणस्यापि सवितायेनचावपत् ब्राह्मणस्तेनवपत् कुमारारोग्यवृद्धयेइतिछित्वा सकेशान्कुशान्शमीपर्णैस्तदभावेपुष्पैः सहमातुरंजलौनिदधाति सातानडुहचर्मस्थितानानडुहगोमययुक्तशरावेनिदधाति एवंदक्षिणेगोदानेचतुर्वारं करोति उत्तरेगोदानेचतुर्वारं करोति उत्तरेगोदानेविः एवमेवविंशतिकुशपिंजूलसमाप्तिः ततोयथासौकुम्भगेः केशैः स्फुरः संशोधतेभुवि आयुरारोग्यसंपत्त्यायथासंशोभेतादयं इतिस्करधारांनिमृज्य शितोष्णोदकेनवपनंकुर्वीत नापितंवदेत् ततः कुलाचारानुसारेणशिरवारक्षयित्वा मुंडनंकुर्यात् ततः कृतमंगलस्नानंकुमारंसमीपेउपवेश्य स्थिष्टकृतादिहोमशेषंसमाप्यब्राह्मणैर्योदक्षिणां दत्त्वा प्रार्थयेत् इतिगागाभट्टकृतेकायस्थदीपेचौलकर्मप्रयोगः ५९ उपनयने मासतिथिनक्षत्राणिनिषिद्धानि शौनकः जन्मनासनिषेधेतुदिनानिदशवर्जयेत् तृतीयापंचमीषष्ठीद्वितीयाचापिसप्तमी पक्षयोरुप्तयोश्चैव विशेषेणसंपूजिताः समकसंग्रहः अनध्यायेयतत्पूर्वापक्षयोश्चगलग्रहे अष्टकायुगमन्वादिप्रदोषस्यदिनेतथा भूकंपोल्कातुदर्शिनकुर्यान्मौज्जीबंधनं तेनसप्तमीनवमीद्वितीयाचतुर्थीत्रयोदश्योनिषिद्धाः षष्ठ्याद्वादश्यांचप्रदोषेसापि कृष्णापक्षेचतुर्थीचिसप्तम्यादिदिनत्रयं त्रयोदशीचतुष्कंअष्टावेतेगलग्रहाः तेनक्वचित्प्रतिपदादिविधिः पुनरुपनयस्यनिमित्तानंतर्यलोपेतद्विषयोज्ञेयः ए

वंचैत्रवैशाखशिततृतीयायामाघसप्तम्याश्च युगमन्वादिनिषिद्धानां विधिरपिशिष्टास्तु तत्र कुर्वेति सर्वेषां जीवशक्रावाराः प्रोक्ताव्रते
 पु० भानिनक्षत्राणि च्युत्तरे सुरोहिण्याहसोमैत्रेचवासवे त्वाष्ट्रसौम्यपुनर्वस्वत्युत्तमंत्युत्तरायनं बृहस्पतिः ज्योतिषे हस्तत्रये पुष्य
 धनिष्ठयोश्च पौष्णान्वेसौम्यादिति विष्णुभेषु पुनर्वसुविधिरापस्तंबः अथोपनयनं आश्वलाशनं गर्भाष्टमेष्टमेचाव्देपंचमेसप्तमेषु
 का विष्णुः षष्ठेतुं धनकामस्य विद्याकामस्य सप्तमे अष्टमे सर्वकामस्य मोक्षजीवबंधनमिष्यते तस्य कालोदगयनपूर्वपक्षपुण्याहंषु
 देवाविति सूत्रेण षष्ठ्या ध्याये जैमिनिवाङ्मयः माघादिषु च मासेषु मोक्षजीवचक्रशस्यते मिथुने संस्थितो भानो ज्येष्ठमासे न दोषकृत् अ-
 च्जन्मविषयस्तत्सूत्रगृह्यं निषेधस्त्वन्यशास्त्रिणां अथ प्रयोगः तत्रादौ शक्ते शक्त्या न वयं ह मरवः कार्यः तत्रापि ता आचार्यो वास्ना-
 तः स्वलंकृतः सप्तलीकः कुमारः पीठासने उपविश्य नत्वा विष्णुं संस्मृत्य देशकालोसंकीर्त्य अस्थि कुमारस्य आचारोपदेशद्वारा स्वजा-
 तिविहितकर्मादिसिद्ध्यर्थं उपनयनारख्यं कर्म करिष्ये इति संकल्प्य तदंगगणपतिपूजनं स्वस्तिवाचनं मातृकापूजनं नां दीश्या-
 न्दं मंडपदेवतास्थापनं च करिष्ये इति संकल्प्य नां दीश्याद्वा तं कृत्वा सूत्रवेदितसमित्कुशागं शोभंश्च पत्रेषु नंदिनीः नलिनीः मे-
 त्रा उमा पशुवर्धनी भगवती संवात्य पूज्यस्थापयेत् मृदाय कलशद्वये चूर्णलेपिते पक्वान्महिरण्यपूरिते नारीकेलेन कछुपि-
 हिते अविघ्नगणपतिं आवात्य पूज्यस्थापयेत् तत उपरिधितानं द्वारे च तोरणाग्निबन्धीयात् ततः कर्ता उपनयनाधिकारसिद्ध्यर्थं कृ-

छूत्रयं प्रायश्चित्तं करिष्ये गोदानद्वारा तन्मृत्युद्वारा वा कुमारोपदेशकालोऽस्मृत्वा मम कामं चारकामं वा दकामं भक्षणजनितप्रत्यवा-
यपरिहारद्वारा श्रीपरमेश्वरप्रीत्यर्थं कृच्छ्रत्रयं प्रायश्चित्तं करिष्ये इति संकल्प्य नथैवातिर्यक्तुमारहस्तेन चतुर्हस्तां पंचहस्तां वा मृ-
न्मयीं वेदीं कृत्वा तस्यादक्षिणभागे अग्निस्थापनं अष्टादशांगुलं तंडुलचूर्णेन स्थडिलं कृत्वा तदुत्तरभागे द्रोणातदार्धार्धमिति तंडु-
ले हस्तद्वयमिति हस्तमितं वामतोरथं चतुरस्रं नानारंगयुतं मंडलं कृत्वा तत्कोपीनं परिधानार्थं कटिसूत्रं अहतं वास आवरणार्थं-
वासो अजिनं धनुर्ज्यामेखलां तदभावे अश्रमंतकमेखलां उत्तरीयमुपवीतं औदुंबरं दंडं च स्थापयेत् ततो ज्योतिर्विदुक्ते शशभे सु-
हूर्ते तस्यां वेद्यां कर्त्ता प्राञ्ज्युरवोपविश्य पश्चिमाग्निमुखं कुमारं आसनाग्रे उपविश्य अंतः पटं धृत्वा शशभे सुहूर्ते तन्मुखं निरि-
क्ष्य कुमारं कंस्थापयेत् ततो विप्रः करोतु स्वस्तिते ब्रह्मेत्यादि मंत्रान् पठित्वा अक्षता कुमारोपरि प्रक्षिपेयुः ततः कर्त्ता कुमारं स्व-
दक्षिणतः उपविश्य देशकालोऽस्मृत्वा अस्य कुमारस्य करिष्यमाणे उपदेशो होमं कर्तुं स्थडिलो ह्येपनादिसर्वकर्म करिष्ये इ-
ति षट्पात्रप्रयोगेन आज्यसंस्कारां तं कृत्वा कुमारस्य कटिसूत्रं बध्वा कोपीनं परिधाप्य अहतं वासः परिधापयति शरण्यं सर्व-
लोकानां लज्जया रक्षणं परं स्वेषधरि वस्त्रत्वमतः शांतिं प्रयच्छमे इति मंत्रेण वस्त्रं धृत्वा ततोऽजिनं च क्षमिन् वस्त्रं वरुणं ते बलीयस्तेज-
उत्तमं जरिष्णुं वसनं नित्यमजिनं धारयाम्यहं इत्यजिनं धृत्वा ततो यज्ञोपवीतं प्रक्षाल्य हरिद्रया अनुरज्य कुमाराय दद्यात् परब्रह्मादि

देवत्यं पवित्रं परमं स्मृतं प्रजापतेस्तु महजमुपवीतं दधाम्यहं इति मंत्रेण दक्षिणहस्तमुत्थृत्य कंठे धारयेत् आत्मानमग्निं चांतरा
 कुमारमुत्तरे नीत्वा आचमेत् केशवादि नमो नारायणाय नमो माधवाय नमो तथा च्यम्यत्रयेण कार्यं गोविंदाय विष्णवे कौशालनं मधुसू-
 दनाय त्रिविक्रमायेति ओष्ठौ उपरि मृज्य वामनाय श्रीधरायेति अधः निमृज्य लक्ष्मीकेशायेति वामे उदकं गृहीत्वा तनोदकेन नखानि त्र-
 ल्येकं स्पृशेत् पद्मनाभायेति प्राद्वोऽस्पृशेत् दामोदरायेति शिरसि संकर्षणाय वासुदेवायेति नासापुटौ प्रसुम्नाय अनिरुद्धायेति च-
 क्षुषि पुरुषोत्तमाय अर्धोऽसृजायैति श्रोत्रद्वये नारसिंहायेति नाभिं अच्युतायेति हृदये जनार्दनायेति कंठे उपेन्द्रायेति शिरसि
 हरये कृष्णायैति बाहौ केचित्तु आत्मतत्त्वायेति स्वाहेति प्रथमं विद्यातत्त्वाय स्वाहेति द्वितीयं शिवतत्त्वाय स्वाहेति तृतीयं तूष्णी-
 यं प्रजापतये इत्यष्टाहुती हुत्वा अग्नये रुत्तरतः कुमारं प्राड्युरयमवस्थाप्य स्वयं प्राड्युः खस्तिष्ठेत् ततः सहिरण्यं कुमारं जलोऽस-
 रं जलमापूर्य सहिरण्यं चाजलि मन्येन पूति धारयेत् एवञ्चिः कृत्वा सवित्रे नम इति सूर्यं प्रजापतयेत्वा परिददामीति कुमारं प्रजापति-
 देवताकं मनसा ध्यायेत्ततः कुमारो मेः पश्चादुपविश्य तूष्णीं समिधमादाय जलेन स्मरं चिर्मृज्य अग्नये नम इति अग्निमुपस्थाप्य अधि-
 नत्वा आचार्यं वस्त्रं लंकारादिभिः स्तोत्रं पठित्वा आचार्यपादौ धृत्वा उपदेशं कुरु इति प्रार्थयेत् गुरुः कुमारं जलिं स्वांजलिना सह वस्त्रेण-

वेष्टयित्वा गुरुः कुमारमस्तकोपरिवस्त्रं दत्वा कुमारस्य दक्षिणकर्णे स्वेमंत्रं त्रिरुपादिशेत् ततः कुमारः तमंत्रं आवधार्य तेजोरूपं कर्णवर्त्मना
 तद्दिप्रविष्टं मनसा ध्यायेत् ततः आचार्यो मेरुबलामाबध्य तत्रमंत्रः प्रजया पशुभिश्चैव संनत्तामिधृते च न औषधीभिश्च पय
 सादीक्षितास्त्वं समोधिमा इति मेरुबलामंत्रः ततः दंडं धृत्वा आदांतं दमयित्वा च मार्गं संस्थापयन् स्वयम् दंडः करे धृतो यस्मात्त
 स्माद्रक्षयतो भयं इति मंत्रेण इदं प्रदाय मंत्रं तत्रतमुप्रदिशेत् तद्यथा स्वकर्म कुरु उर्ध्वो धरोच्छिष्टयो शौचाच्च मनं कुरु नित्यं श्रानादिकं
 कुरु दिवामास्वाप्सीः गुरोरधीनो भवमंत्रानुसंस्मानशील न परो भव ततः नवीनकांस्यपात्रं ग्रहीत्वा भिक्षां भवति ददात्विति मातरं अ
 न्यां वा अप्रत्याख्यायिनीं भिक्षां याचयेत् ताभिर्भिक्षात्वेन दत्तं नंदुल्लादिकं गुरवे दद्यात् ततो ब्राह्मणान् संपूज्य शतं यथा शक्तिं भोजये-
 द्वा आमांश्चानि संकल्प्य भूयसीं दत्त्वा कर्मेश्वरार्पणं कुर्यात् ततः श्रुत्य हनिगणेशं संपूज्य कुशस्तंबं अष्टौ न्यावनानि दत्वा आवाहि-
 तमंडपदेवतानामुद्भासनं कुर्यात् इति गागा भट्टकृते कायस्थधर्मप्रदीपे उपनयनोपवीतधारणप्रयोगः ६७ ६८ ६९
 अथ श्रावणीपौर्णमास्यां विहितरक्षाबंधनोपवीतधारणप्रयोगः श्रावण्यापौर्णमास्यां श्रावणनक्षत्रयुक्ताया तदभावे श्राव-
 णनक्षत्रं उक्तं पंचम्यां हस्तयुक्तदिनां तरेण तत्कार्यं श्रावणीपौर्णिमासी चेत् पंचम्यां संप्रति युक्ता तदानकार्यं बहुराचम्य प्राणानाय-
 म्य आचार्याग्रे उपविश्य आचार्यो देशकालौ स्मृत्वा करिष्यमाण आचार्योपदेशो आचारोपदेशनिर्विघ्नतासिध्यर्थं श्रावणीतथाचरक्षा

बंधनकर्मकरिष्ये इतिसंकल्प्य अस्मिन्कुतुंस्थंडिलोच्छेपनादिकरिष्ये इति अग्निप्रतिष्ठापनांते अस्मिन्कर्मणि देवतापरिग्रहाय-
 मन्वा धानमित्पादिवक्ष्यमाणदेवता आज्येन अक्षतैश्चरुणावाशोषेण स्विष्टकृतमित्वाद्याज्यभागांतंकृत्वा स्मविच्येनमः ब्रह्मणे
 नमः अथायैः मेधायैः प्रज्ञायैः धारणायैः सदसस्यतयेः अनुमतयेः कंबिभ्यः इति आज्येन हुत्वा अक्षतैर्जुहुयात् अग्नये
 अहृणस्सूर्येभ्यः अग्नयेः शकुन्तायैः अग्नयेः मित्रावरुणाभ्यां अग्नयेः अद्भ्यः अग्नयेः मरुद्भ्यः अग्नयेः विश्वेभ्यो देवेभ्यः
 अग्नयेः इंद्रासोमाभ्यां अपयेः इंद्राय अग्निमरुद्भ्यः पवमानसोमाय सोमाय अग्नये संज्ञानायेति नमोतैः स्वाहांतैर्वाचाममंत्रैः -
 अक्षतां हुत्वा नित्यब्रह्मयज्ञं विधाय जलशय्ये गत्वा गणस्नानं करिष्ये इतिसंकल्प्य स्वात्वा भस्मादाय ईशानाय नम इति शिर-
 सि तत्पुरुषाय नम इति मुखे अधोराय नम इति हृदये वामदेवाय नम इति गुह्ये सद्योजाताय नम इति पादयोः ब्रह्मणे नम इति सर्वा-
 गे स्वात्वा तर्तुगोमयमादाय अयमग्रं चरंतीमोषधीनां वने वने तासामृषषपत्नीनां पवित्रं कायशोधनं तन्मैरोगांश्च शोकांश्च तु
 दगोमयं सर्वदा सर्वांगे संलिप्य स्वात्वा ततो भूम्ये नम इति भूमिं प्रार्थ्य तूष्णीं स्वात्वा मृदमादाय मृदुपरिकुशां दूर्वां च दत्वा स्वमे-
 चैणाभिमुच्य इंद्राय नमः यमाय वरुणाय सोमाय इति पूर्वोदि प्रतिदिशं सूर्यायेत्यूर्ध्वं अनंतायैत्यधः सिंखा कृष्णाय नम
 इति मूर्ध्नि संकर्षणाय नम इति मुखे अनिरुद्धाय नम इत्यक्ष्णोः वासुदेवाय नम इति नासिके कर्णयोः पुरु-

गा. का.
२४.

षोत्तमायनमइति ग्रीवायां मत्स्यायनमइत्यंसंयोः कूर्मायनमइति बाह्वोः जनार्दनाय तृदये कमलनाभाय नाभौ मलापहारका-
यकक्षयोः वामनाय नमः कुक्ष्यो विष्णावे नमः पृष्ठे गोविंदाय नमः इत्यूर्वोः मधुसूदनाय नमः गुह्ये पद्मनाभाय नमः पादयोः
माधवाय नमः हस्तयोः तृषी केशायेति सर्वांगेषु लेपयित्वा ततः सरितः सागराः शैलास्तीर्थानि जलदानदाः एते त्वामभिविचंतु
सर्वकामार्थासिद्ध्ये इति कुशोदकेन स्नात्वा आचम्य २ त्वं राजा सर्वतीर्थानां त्वमेव जगतः पिता याचितं तीर्थं मे देहि सर्वपापैः प्र-
मुच्यते इति तीर्थं प्रार्थ्य जलमध्ये यथाशक्ति प्राणं नासिकां धृत्वा स्नात्वा च मयि ब्रह्मादिदेवांस्तर्पयामीति त्रिः सत्येन निवीती-
सनकादिमनुष्यास्तर्पयामीति त्रिः प्राचीनां वीती अग्निष्वात्तसोमयमाग्निं कव्यवाहनपितृस्तर्पयामीति त्रिः इत्येवं स्नानांगतर्प-
णं विधाय मृदावेदीकृत्वा नवप्रतिमाफलाक्षतापुंजान्यतमेषु कश्यपं, अत्रिं, भरद्वाजं, विश्वामित्रं, गौतमं, जमदग्निं, वसिष्ठं, अरुं-
धतीं चार्वाक्यपूजयित्वा सत्येन कश्यपंतर्पयामीति एवमरुंधंतं तर्पयित्वा सावित्रींतर्पयामीत्यादि हुतदेवतानांतर्पणं कृत्वा यमंतर्प-
यामि धर्मराजं, सृष्टं, अंतकं, औदुबरं, दधंतं, नीलं, परमेष्ठिनं, वृकोदरं, चित्रंतं, चित्रगुप्तं इति तर्पयित्वा यमो निहंता पितृधर्म-
राजो वैवस्वतो दंडधरश्चक्रालः भूताभिषोदककृतानुसारी कृतांतमेतद्दशभिर्जपति १ इति श्लोकं दशवारं जपेत् तत्रोभयागत्य स्थंडिले-
ष्विप्रतिष्ठाप्य न्वाध्यात् अस्मिन्नवाहिते प्रावित्यादि चक्षुषी आज्येनेत्यंतं अत्र प्रधानं सावित्रीं ब्रह्माणमित्याद्याज्येनेत्यंतं अग्निं अन्तु

प. प्र.
२

२४

णसूर्यानित्यादिसंज्ञानांताः प्रधानदेवतादधिसक्तुद्रव्येण शेषेणस्विष्टकृतं यज्ञोपवीतेन परमात्मानं इथांसन्नहनेन रुद्रमित्यादि आ-
ज्यभागांते सप्तविभ्यादिभ्य आज्याहुती हुत्वा अग्नये नमः अत्तुणसूर्येभ्यो नम इति अवदानधर्मेण दधिसक्तुं हुत्वा अग्नयेस्विष्टकृतं
हुत्वा प्राजापत्यायतः प्रोक्ताः संश्रवो वेष्णावं दधि प्राश्नामि दधिसक्तुं श्रुत्वा प्रीयतां मे प्रजापतिः इति मंत्रेण दधिसक्तुं प्राश्य कुशैर्मार्जयि-
त्वा अवदानधर्मेण यज्ञोपवीतमवदाम्य परमात्मने नम इति हुत्वा सप्तदक्षिणां ब्राह्मणेभ्यो दत्वा उपवीतं नवं सूत्रं विगुणं च पवित्रकं सर्व-
त्कर्मसिद्ध्यर्थं उपवीतमहं दधे इति मंत्रेण उपवीतं धारयित्वा पूर्ववद्ब्रह्मयज्ञं कृत्वा येन बद्धो बली राजा दानवेन्द्रो महाबलः तेन त्वामपि ब-
धामि रक्षमाचलमाचल इति मंत्रेण रक्षमं बध्वा गुरवे गां हिरण्यं दत्वा ब्राह्मणान् पूज्य दक्षिणायां तोषयित्वा स्वयं भुञ्जीतेति इति रक्षां ब-
ध्नोपवीतधारणकर्मप्रयोगः अथ समावर्तनप्रयोगः कर्ता देशकालोऽस्मृत्वा गुरुसमीपमागत्य गार्हस्थ्याद्याश्रमांतरप्राप्तिद्वारा-
श्रीपरमेश्वरप्रीत्यर्थं समावर्तनारब्धं कर्म करिष्ये इति संकल्प्य गणेशपूजनं स्वस्तिवाचनं मातृकापूजनं नादीश्राद्धादिकृत्वा शिष्येण गवा-
दिदक्षिणादानेन तोषितो हंसमावर्तनं करिष्ये इति प्रार्थ्य कुर्विष्युत्तरं दत्वा समावर्तनकर्मणि स्थंडिलादिकरिष्ये इति संकल्प्य पात्रा-
सादनकाले चोत्तवत्पात्राण्यासाद्य मणिं कर्णभूषणं वा सोयुग्मं च त्रसुपानहो वेणुदंडं स्वर्जकरं जबीजफलपिष्टं कृतमुद्धर्तनं तदभावे स-
र्षपपिष्टस्रगंधिकृतचंदनमनुलेपनं अंजनं उष्णीषं च स्थापयेत् ततः पवित्रं करणाद्याधारान्तं कृत्वा चोत्तवदष्टा वाज्याहुतीं स्तुद्वयात्

ततः स्मश्रुत्तोलवत्कुर्यात् दर्शनिधानादिचौलवद्वपनांतंकृत्वा उतद्वर्तनेनोद्वर्तनांगः स्नायान्. ततो अहंतंवांसो धूवावासः प्रावृत्य अ-
तुलेपनेन हस्तावनुलिप्य मुरयमनुलिपेत् ततः क्षीरोदमथनेपूर्वेउत्थृतंकुंडलद्वयं श्रियांसहसमुद्भूतंदधेश्वरचलास्तुमे इतिकुंडलधा-
रणमंत्रः कुंडलेपरिधायसव्यदक्षिणनेत्रेअंजनेनांकौ पुष्पस्त्रजंशिरसिबद्धाप्रदक्षिणेनोष्णीपंसंबद्धाखत्रं वैणवं द्दंडंच हस्ते धृत्वा मणिं
कंठे बद्ध्वा उपानहौ परिधाय तिष्ठन् अग्नवे स्वाहेतिसमिद्धयं हुत्वा विश्वेभ्यो देवेभ्य स्वाहाते दशसंमिधोजुहुयात्. ततः स्विष्टकृतादि
होमशेषंसमाप्य यथाशक्तिभूयसीदत्वा यत्रमधुपर्कपूजाभवतितत्रगच्छेत् समावर्तनानंतरं त्रिरात्रमाशौचंकुर्यात् इतिगागाप्र-
द्वृकृतेषाब्बाजीप्रभुवर्यकारितेकायस्थदीपे समावर्तनप्रयोगः ५ ततः विवाहमौंजीबंधनादिकर्मनिर्विघ्नतासिद्ध्यर्थं स-
र्वारिष्टशांत्यर्थं सर्वाभीष्टप्राप्त्यर्थं इदं हिरण्यं तुभ्यमहंसंप्रददे इतिसंकल्प्य पुरोहितहस्ते द्रव्यं दद्यात् अधिकाराभावात्स्वयंक-
रोतिचेत्पतितोभवेत् अथविवाहप्रयोगः तत्रादौ प्राक्निश्चयः विवाहमुद्भूते कन्यापितृगृहे वरपितातत्संबन्धिनश्च गत्वा-
कन्यापूजनंकुर्युः तथया कन्यापितावरपिताच देशकालौ संकीर्त्य करिष्यमाणविवाहांगत्वेन वाग्दानं करिष्ये इति कन्यापितां-
करिष्यमाणपुत्रविवाहांगत्वेन कन्यापूजनं करिष्ये इति वरपितासंकल्पयेत् ततो निर्विघ्नतासिद्ध्यर्थं गणपतिपूजनं वरुणपूजनं
करिष्ये इतिसंकल्प्य गणेशं पूज्य ततः वरुणं संपूज्य पटा छिन्नपीठोपरिकन्यामुपविश्य गौर्येनम इति कन्यागंधादिभिः संपूज्य वस्त्रं

सौभाग्यसौभाग्यं सर्वालंकारतोषिकं .सौभाग्याय ददेतुभ्यं तेन त्वं स भगवति इति वस्त्रं दद्यात् ततो नानाविधानिरत्नानिरंम्याण्या
भरणानि च सौभाग्याय ददेतुभ्यं तेन त्वं स भगवति इति अलंकारान् दत्वा नानाकृतुभवानीह पुण्यानि च फलानि च सफलान्वेददे
तुभ्य मेभिस्त्वं स भगवति पूगी फलतां बूलनारी केलादिभिः पूजयेत् ततः कन्यापिता पंचपूगी फलानि गृहीत्वा अमुकप्रपौत्राय
अमुकपौत्राय अमुकपुत्राय अमुकनान्मे वराय अमुकप्रपौत्रीः अमुकपौत्रीः अमुकपुत्रीः अमुकनान्मी कन्यां ज्योतिर्विदादिष्टे
मुहूर्ते दास्व इत्युक्त्वा पूगी फलानि वरपितृवस्त्रे बध्वा गंधाक्षतैः पूजयेत् ततः अव्यंगे पतिते क्लीबे दशदोषविवर्जिते इमां कन्यां प्र-
दास्यामि देवाग्निरुरुसन्निधाविति पठेत् कोमुद्यांतु पित्रास्सस्यत्यसं शयमिति वंदेदित्युक्तं स्नात्वा स्नाता मरोगी णि मिति कचि
त्पाठः ततः कन्यापिता वाचा दत्ताभया कन्या पुत्रार्थं स्वीकृता त्वया कन्या बलोकनविधौ निश्चितं स्त्वं सखी भवेति वरपिता
वाचा दत्ता त्वया कन्या पुत्रार्थं स्वीकृता मया पुत्राद्यलोकनविधौ निश्चितं स्त्वं सखी भवेति ततः उभौ विप्रान् यंधादिभिः संपूज्य प
रस्परं गंधादिभिः पूजनं कुर्यात् इति वाग्दानं ततो ज्योतिर्विदोक्ते शशमे मुहूर्ते आचारात् प्रथमं मंडपस्तं बस्थान्पनंतती धूलि नटनं
वासस्तैलारोपणं हरिद्राबंधनादिकार्यं ततः कन्यापंचभिः सप्तभिर्वा करैर्मितां सप्तपंचान्यंतरं सोपानां हरिहरमते चतुर्हस्तां वेदीं
कुर्यात् ततः कन्यावरयोः पिता पूर्वादिने वा कृताभ्यंगः ग्रहमखविनायकशांत्यादि कृत्वा देशकालो स्मृत्वा कन्यायाः पुत्रस्य विवाहं

गा. का.
२६

करिष्येति संकल्प्य गणपतिपूजनं स्वस्तिवाचनं मातृकापूजनं नां दीश्वरं कुर्यात् ततः सूत्रवेष्टितसमित्कुशगर्भाभ्युपात्रेषु नंदिनी
मेत्रां उमाचपश्ववर्धिनीं रावाद्य मृन्मयकलशद्वयचूर्णलेपिते पक्कानं हिरण्यपूरिते नारीके लफलविहिते अविघ्नगणपतिं आवा
त्य षोडशोपचारैः संपूज्य स्थापयेत् ततः उपरिवित्तानं द्वारे च तोरणानि बध्नीयात् ततः कन्यापितावरस्य सीमांतपूजनं कृत्वा
गृहांगणे वरं समानीय मंगलासने उपवेशयेत् स्वयं मुदं उपुरव उपविश्य देशकालौ स्मृत्वा करिष्यमाण कन्याविवाहांगत्वेन गृहांग
तं वरं मधुपर्केणाहं करिष्येति संकल्प्य विष्टरेति त्रिरुक्ता वराय विष्टरं पंचविंशतिं कुशमयं दद्यात् ततो वरः प्रतिगृह्णामीति
तत्प्रतिगृह्य विष्टरोसि क्रषीणां तु त्वमानं वरुणस्य च रुद्रस्य ब्रह्मणो विष्णो रपितिष्ठा मिसर्वदेत्युत्तराग्रे विष्टरे उपविशेत् ततः
पाद्यं प्रतिगृह्य तां प्रतिगृह्णामीति वरः ततः कन्यापितावरपादौ प्रक्षाल्य पत्नीचोदकं दद्यात् पृथिव्यां यात्रितीर्थानि तानि ती
र्थानि सागरे तु सागरे सर्वतीर्थानि पदे पूज्यस्य दक्षिणे इति मंत्रेण ततो गंधदूर्वाक्षताफलपुतमर्घ्यं ३ ततो प्रतिगृह्य तामि
ति दद्यात् ततो वरः मित्राय नम इति मधुपर्कमीक्ष्य प्रतिगृह्णामीति स्वांजलौ गृहीत्वा तत्पात्रे वामहस्तं कृत्वा दक्षिणां गुच्छकं
निष्ठिकाभ्यां मधुपर्कमालोड्य वस्त्राभ्यां नम इति पूर्वैरुद्रेभ्यो नम इति दक्षिणे आदित्येभ्यो नम इति पश्चिमे विष्टेभ्यो देवेभ्यो
नम इत्युत्तरे भूतेभ्यो नम इति उर्ध्वं मधुपर्कं क्षित्वा गोकर्णां कृतिहस्तेन त्रिः प्राश्नीयात् ततः अमृताय नम इत्याचम्य यशसे-

प. प्र.
२

२६

अथियेनमइतिपुनराचम्यः लोकिकोदकेनाचमेत् ततोदातागोर्गोर्गोः प्रतिगृह्यतामितिदद्यात् ततोवरः प्रतिगृह्णामीतिप्रति
गृह्य रुद्राणांमात्रेवसूबांदुहित्रेआदित्यानांस्वस्नेअमृतस्यनाभ्यैगवेनमः उदकंपिबतुतृणंभक्षयत्वित्युक्तागामुत्सृजेत्
ततोदातावस्त्रालंकारगंधमात्याद्यैर्वरमर्चयेत् ततः प्रत्यंड्युखोवरः प्राड्युखाकृतगौरीपूजायाः कन्यायाः अंतःपदंधृत्वा स-
लग्नेतमपसार्यस्वरंनिरीक्षेत् सुलग्नंपाणिग्रहणंकेचिदिच्छेतिमुखदर्शानोत्तरंमग्निप्रतिष्ठापनं ततः कन्यादानमिति हरदत्तः
स्वरनिरीक्षणान् पूर्वमग्निप्रतिष्ठापनमिति रुद्रधरः कन्याप्रतिगृहोत्तरमिति नारायणवृत्तिः अथकन्यापिताउदंड्युखः
स्वदक्षिणेपत्नीमुपवेश्यकुशापाणिराचम्यदेशकालोसंकीर्त्य ममसमस्तपितृणांनिरतिशयस्नानंदं ब्रह्मलोकावास्यादिकन्या
दानकल्पोक्तफलवाप्तये नैनवरेणास्थौकन्यायामुत्पादयिष्यमाणसं तत्याब्राह्मपक्षेद्वादशांवरां प्राजापत्येष्टावरान्ष्टपरान्
पुरुषान्पवित्रीकर्तुमात्मनश्चलक्ष्मीनारायणप्रीतये ब्राह्मविवाहविधिना प्रजापत्ये प्राजापत्यविधिना वालं कृत कन्यादानमहंक
रिष्ये इत्युक्तापठेत् कन्यांकनकसंपन्नांकनकाभरणैर्युतां दास्यामिविष्णवेतुभ्यंब्रह्मलोकंजिगीषया विश्वंभरः सर्वभूताःसा
क्षिण्यः सर्वदेवताः इमांकन्यांप्रदास्यामिपितृणांतारणाग्रचेति ततः कांस्यपात्रेवरहस्तोपरिवधूहस्तोन्यस्ववरहस्तेस्वप्रो-
क्षितमस्तु शिवा आपः संतु सोमनस्यमस्तु इत्युक्ता कन्यातारयतुपुण्यंवर्धतां शांतिः पुष्टिस्तुष्टिश्चास्तु तिथिकरणमुहूर्तनक्षत्र

संपदस्तु पुण्याहं भवंतो ब्रुवंतु ॐ पुण्याहमिति विप्राः स्वस्ति भवंतः श्रीरस्त्विति भवंतः ततो अमुकं प्रवंरावितामुकगोत्रोत्पन्नामु-
 कनामाहं मम समस्तपितृणामित्यादिलक्ष्मीनारायणप्रीतय इत्थं तं प्राग्वदुक्तामुकगोत्रस्य मुकनाम्नः प्रपौत्रां यामुकनाम्नः पौत्रा-
 यमुकनाम्नः पुत्राय अमुकनाम्ने वराय श्रीधररूपिणे कन्यार्थिने अमुकगोत्रां आमुकप्रपौत्रीं अमुकपौत्रीं आमुकपुत्रीं मम आमु-
 कनाम्नी कन्यां राजापतिदेवत्यां यथा शक्त्यलंकृतां प्रजोत्पादनार्थं तुभ्यमहं संप्रददे. इति कुशयवयुतं जलं कन्याहस्ते वरहस्ते दद्यात्
 सहधर्मचरणार्थमिति प्राजापत्ये संकल्पः. मयापि दत्तेति कन्यामातापि वदेदित्यास्तिकाः ततो वरः प्रतिगृह्णहामि स्वस्तीति वदे-
 त् ततः कन्यापिता एव त्रिः संकल्पयेत् गौरी कन्यामिमां भो त्वं यथा शक्तिविभूषितां गोत्राय वर्मणे तुभ्यं मया दत्तं समाश्रय क-
 न्ये ममाद्यतो भूयाः कन्ये मे देवि पार्श्वयोः कन्ये मे पृष्ठतो भूयास्त्वहानामोक्षमाप्नुयात् मम वंशकुले जाता पालिता वत्सराष्टकं तु-
 भ्यमेवं मया दत्ता पुत्रपौत्रप्रवर्धिनीति पठेत् ततः कन्यादानप्रतिष्ठार्थं इदं सुवर्णं गोमिथुनं सदक्षिणं संप्रददे इति दद्यात् शक्तौ स-
 त्यांताम्नः कांस्यपात्रं गवाम्बदासिदासादि दद्यात् कन्याबांधवाश्च पोतकंदद्युः होमांते यो वनकदानमिति केचित् ततः पात्रस्थ क-
 न्यादानोदकेन बध्नुवरो रभिषेकं कुर्युः ततः श्वतुर्वारं पंचवारं वा बध्नुवरो सूत्रेणावेष्ट्य उपरितनमथो मार्गेणाधस्तनवोपरिनि-
 ष्कास्य त्रिगुणं पीतं च कृत्वा हरिद्रापूर्णास्तुकांचनं बध्नाधस्तनं नरहस्ते उपरितनं बध्नुहस्ते कंकणं बध्नीयात् येन बद्धो बलीराजादा-

नवेन्द्रो महाबलः तेन त्वामपि बधामि रसे माचल माचलेति ततो दुग्धाद्रक्षितारोपणं बधुवरो कुर्यात् तत्रादौ बध्ना ततो वरेण त
त्रसंज्ञाः भृगायनमः यज्ञायनमः यज्ञायनमः धर्मयनः प्रजापतये यशसेनमः इतिततः प्राङ्मुखोऽपविश्य चरन्त्यं कन्यायेदया
त् साचपरिदद्यात् ततो मांगल्यं तं तुष्टानेन मम जीवनहेतुना कंठे बधामि सकृन्मगेत्वं जीवशरदांशतमिति सौभाग्यं तं तु बधुगले बधीयात्
अत्र कंकणबंधनं इति केचित् भूषणैश्च बधुं भूषयेत् ततो हरिद्राखंडयुतानि पंचपंच पूगानि आचारा लडकयुतानि पात्रे निधाय तत्र
भाभ्यां बधुवराभ्यां गणपतिरां वाहनादि दक्षिणां तैः षोडशोपचारैः पूजाकार्या ततः पुरोहितः तत्र नानि हरिद्राखंड लडक पूगी फ-
लानि बधुवरयोः प्रावरणं चरन् पल्लवे गणपतिं स्मरन् बधीयात् ततो बधुतंदुलपुंजेषु महालक्ष्मीं पार्वतीं शैवीं पूजयेत् तद्यथा मम
सौभाग्यप्रोत्थर्थं मिद्रापयादिपूजनं करिष्येति संकल्प्य पूजनं कृत्वा प्रार्थयेत् देवीद्राणि नमस्तुभ्यं देवेन्द्र प्रियं मामिनि विवाहभा-
ग्यमारोग्यं पुत्रलाभं च देहि मे प्रार्थयेत् ततो वरो बधुं गृहीत्वा पूर्वकृतवेद्यां प्राङ्मुखोऽपविशेत् तत्र अन्यासवासिनी रेशान्यामं
गलकुंभमलं कृतं मणिपूणं उत्तरतो दृष्ट्वा दुपले पन कृतं स्थापयेत् ततो वरो विवाहहोमं कुर्यात् तद्यथा देशकालौ स्मृत्वा अस्यां पर-
णीतायां भार्यात्वासिध्यर्थं विवाहहोमं करिष्ये तदंगस्थं डिलो छेपना दग्निप्रतिष्ठापनार्थं पूर्ववत्कृत्वा अग्न्याधानं अन्वाधानं कु-
र्यात् अस्मिन् विवाहे कर्मणि देवता परिग्रहार्थं मन्वाधानं करिष्ये इति संकल्प्य अस्मिन् न्वाहिते न्वावित्यादि चक्षुषी आज्येनेत्यतः

गा. क. २८

मुक्ता अत्र प्रधानं त्रिरग्निपवमानं अग्निं प्रजापतिं चाज्येन अर्यमाग्निं वरुणाग्निं पूषाग्निं प्रजापतिं च लाजद्रव्येण शोषेण स्विष्टकृ-
तमित्यादिसद्यो यक्ष्ये इत्यंतमुक्तां प्रजापतये स्वाहेति समिद्धयं हुत्वा इध्वा बर्हिः सन्नत्तपरिसमूहपरिस्तीर्य पर्युक्ष्य प्रोक्ष-
णीं सुवंप्रणीतां आज्यपात्रं इध्वा बर्हिषी चासाद्य पवित्रकरणं द्याज्यभागांतं कुर्यात् ततः इदमुपकल्पितद्रव्येण तस्यैतस्यै देवतायै-
नममेति आचो र्यात्ततः अग्नये पवमानाय स्वाहेति त्रिः अग्नये प्रजापतये च हुत्वा प्रत्यंडं स्वस्तिष्ठन् बंधवः सांगुष्ठपाणिं गृणहा-
ति भगोर्यमात्रसविता देवामत्यं पुराददुः तव हस्तं स्वहस्तेन गृणहामि स भगा भवेति मंत्रेण ततः स्वस्थानो पविश्य बंधवजलिमुप-
स्तीर्य तत्र कन्या भ्रातान्यो वा द्विर्जा न्वपति ततो ह विरवन्नंच प्रत्यभिघार्य अर्यमाग्नये स्वाहेति जुहुयात् ततो बंधुना सह अग्नि-
मुदकुंभं च प्रदक्षिणां कुर्यात् तत्र मंत्राः अराद्रवस्करपतिभिः शिवाचक्रमनास्तया स्रवर्चाः पूत्रसूदेव कामाचक्रमवदा भवेति
ततो गृहीता मेव बधूं उत्तरतो गैर्दक्षिणेन यदा शमानमारोहयति चित्रसौम्यगुणैर्युक्तावीरसूत्रं वस्रभवं अशमानमिममारोह भवास्ये-
वमपि स्थिरेति मंत्रेण गृहं त्रिर्होमादि अशमारोहणांतं कृत्वा चतुर्थीमाहुतिं शर्पेण तूष्णीं मभाप्रं प्रजापतये नम इति हुत्वांतरतः उदकसंस्था-
न्सप्तमं दुडुं जांकृत्वा बधूः दक्षिणेन पदावरः सप्तपदानि क्रामति इष्टये नमः प्रथमं उर्जे नमः द्वितीयं रायस्योषायेति तृतीयमायोभयारे-
ति चतुर्थं प्रजाभ्य इति पंचमं ऋतुभ्य इति षष्ठं सखिभ्य इति सप्तमं ततः सप्तमे पदे पुरोहितो द्वयोः शिरसि सन्निधाय पूर्वकुंभोदकेन आ-

य. प्र. २

२८

अपल्लवैरभिषिञ्चेत् ततः सूर्यमुदीक्षस्वेत्युक्त्वा बधूः सूर्यायनमइति सूर्यं पश्येत् दिने विवाहे रात्रौ ध्रुवं मुदीक्षस्वेत्युक्त्वा बधूः ध्रुवा
 यनमः ध्रुवं पश्येत् ततोऽस्विष्टकृतादि होमशेषं समाप्य गांस्तु वर्णं च दक्षिणां संकल्प्य भुञ्जीयात् ततोऽभ्यर्च्य द्वादशरात्रं वा अक्षरलेखणा
 शिनो ब्रह्मचारिणा बलं कुर्वाणा बधूः शायिनो दंपती स्यातां तैलाक्षतचंदनादियथाचारं कुर्यात् ततः चतुर्थदिने कन्यापिता दशकाले
 स्मृत्वा कृतस्य कन्याविवाहस्योत्तरांगत्वेन वरस्य वरपक्षीयाणां यथाविभवं वस्त्रैः पूजनं करिष्ये वरमात्रे वंशपात्रदानं करिष्ये तदंग
 णेशपूजनं स्वस्तिवाचनं च करिष्ये इति संकल्प्य वरं वरपित्रादींश्च वस्त्रैः संपूज्य षोडशलघु शर्पवंशपात्रपतिमायां फलतंडुलपुंजे वा उ
 ग्रामहेश्वराभ्यां नम इत्युग्रामहेश्वरोऽसंपूज्य प्रार्थयेत् ऐरणी त्वमुमा देवी महेशो गिरिजापतिः अतस्त्वां पूजं यिष्यामि ऐरणी सर्वकामः
 दां सर्वस्वां च सदीपां च शर्पे षोडशाभिर्युतां वरमात्रे प्रदास्यामि कन्यादानस्य सिद्धये इत्युक्त्वा कृतस्य कन्यादानस्य संपूर्णफलप्राप्त्यर्थं
 इदं वंशपात्रं वरमात्रे संप्रददेन ममेति पठेत् वंशो वंशकरश्चैव वंशो वंशविवर्धनः अनेन वंशदानेन तुष्टोऽऽत्थिं करोतु मे वंशपात्रमि
 दं पुण्यं वंशजातसमुद्भवं दानानामुन्नमं दानमतः शान्तिं प्रयच्छ मे इदं ते चित्रकुर्वन्ति ततः कन्यापिता यदि अष्टवर्षाभवेत् कन्यापुत्रवत्पा
 लिता मया इदानीं तु मया तुभ्यं दत्ता स्त्रेहेन पालिता इति वरांके बधू सुपवेशयेत् ततो वंशो यांनेन बध्वा सह ग्रहं गत्वा तत्र श्रिये संपूज्य स्था
 पितानां मातृणां मंडपदेवतानां च पूजां कृत्वा विस्तृत्य वस्त्रयंत्राणि ककणमोक्षौ कृत्वा विप्रान् पूजयेत् इति गागात्मं दृष्ट्वा बालाजी प्र

भुवर्त्यकारिते कायस्थधर्मदीपे विवाहप्रयोगः . अथ संस्कारत्वादत्येष्टिप्रयोगः . अंत्येष्टिस्त्रिविधामाध्वरीये ॥ पूर्वोक्ति-
यामध्यमा तथा चैवोत्तराः क्रियाः . विप्रकाराः क्रियाद्येतास्तासां भेदं शृणुष्व मे . आदाहाद्वादशाहचमध्येयाः स्युः क्रियानृप-
ताः शक्तामध्यमा मासि मास्येको द्विष्टसंज्ञिताः . प्रेतपितृत्वमापन्ने सपिंडीकरणादनु . क्रियंतेयाः क्रियाः पुत्रप्रोच्यंतेतानृपो-
त्तराः . पितृमातृसपिंडेश्च समासक्तिगतैस्तथा . तत्संघातगतैश्चैव राज्ञावाधनहारिणा . पूर्वामध्याश्वकर्तव्याः पुत्रार्थेरेवचो-
त्तराः . आद्याहमारभ्यावयवपिंडदानकालवत्यंतक्रियाः पूर्वाः . महिकोद्विष्टमास्यो नाद्विकसपिंडीकरणांताः मध्यमाः आ-
द्विकश्चाद्भुमारभ्यषण्णवतिश्चाद्द्विरूपा उत्तराः . तत्र पूर्वमध्ययोर्धनग्राहिणां सपिंडानां सोदकानां चाधिकारः . उत्तरास्तपुत्रादी-
नामेव तेन भागिनं यादर्थेन ग्राहिणोपि और्ध्वदेहिकपुत्रत्वे सपिंडीकरणांतमावश्यकं नाद्विकादि एवंपितृव्यमातृत्वादितपेणम-
पिनावश्यंतेषामप्युत्तरक्रियांत्वात् . पुत्रपौत्रप्रपौत्राभावौर्ध्वदेहिकाधिकारिणः . तत्कर्तव्यं च संक्षेपत उक्तं कल्पांतरे ब्राह्मे न कदा-
चित्त्वगोत्रायश्चाद्द्विकार्यमगोत्रजैः न समाप्तं तस्यापि कर्तव्यं ब्रह्मचारिणः . श्राद्धादिमातापितृभिः न तु तेषां करोतु सः . नित्यं गुरुकु-
लस्थस्य गुरुः संब्रह्मचारिणः . निरन्यथे सपिंडेतु मृते सति यदा नितः . तदशौचं पुराचीर्त्वा कुर्यात्तत्सिद्धवत्क्रियां . यतः किंचिन्नकर्त-
व्यं न चान्येषां करोतिसः . गुरुः करोति शिष्याणां पिंडं निर्वापणं सदा . कृत्वा तत्सिद्धकाशौचं स्वजातिविहितं च यत् . भ्रातृभ्रातास्वयं

चक्रेतद्धार्यान्वेनविद्यते तस्यभ्रातृसुतश्चक्रेयस्यनास्ति स होदरः दत्तानां चाप्यदत्तानां कन्यानां कुरुते पिता चतुर्थे हनिता स्तेषां
कुर्वीरन्सुसमाहिताः मातामहानां दौहित्राः कुर्वन्त्यहनि चापरे तेपितृषां प्रकुर्वन्ति द्वितीये हनि सर्वदा जामातुः श्वशुरश्चक्रेते
षांतेपिचसंयताः मित्राणां दशपत्यानां श्रोत्रियाणां गुरुस्तथा भागिनेयसुतानां च सर्वेषां च परेरुचिः श्राद्धं तु कार्यं प्रथमं स्नात्वा
कृत्वा जलक्रियाः मृतेरास्त्रिंशपिंडेतु निरपत्ये पुरोहितः मंत्री वा तदशौचं तु कृत्वा पश्चात्करोति सः ब्राह्मणस्त्वन्यवर्णानां न करो
ति कदाचन कामाक्षीं प्राद्व्या द्वापि कृत्वा तज्जामितां व्रजेत् पुत्राः कुर्वन्ति विप्रस्य क्षत्रविद्भूदयो नयः सता दशेभ्यः पुत्रेभ्यो न
करोति कदाचन स्वमाता कुरुते तेषां वेपितस्याश्च कुर्वतां इति चतुर्थं इति कन्या चैकतां तदा चतुर्थे हनि सर्वां नैव यवपिंडान्
समर्पयेदित्यर्थः एवमप्येपि ज्ञेयः दक्षिणोत्प्रास्त कन्यादिद्वारापि दशाहपर्यंतमेव यवपिंडान् चकारयन्ति तत्र विवाहश्च शानयो
ग्रामिं प्रविशतादिति स्मृतिसंचारे मूलं कन्यादीनामपि कर्मानधिकारः स्वाशौचादधिरेव तत्रापि पुत्रेषु विद्यमानेषु नान्येन वाचये
त्स्वधामिति वचनात् त्रिविधक्रियायां पुत्रस्यैवाधिकारः स च औरसो दत्तको वा दत्तोरसंतदेषां तु पुत्रत्वेन परिग्रह इति कलौ पुत्रां
तरुपरिसंख्यानाम् एवं च औरसपुत्रसत्त्वेपि दत्तकस्यैवाधिकार इति केचित् अन्ये तु पुत्रपदं पुत्रप्रपौत्रयोः उपलक्षणं तेषु पुत्रप्र
पौत्रेषु फलदत्तकस्य नाधिकार इत्याहुः पुत्रस्य च अनुपनीतस्याप्यधिकारः अनुपनेतापि कुर्वीत मंत्रवत्पैतृमेधिकां ययसौकृ

गा. का.
३०

तच्चूडस्यायद्विचस्यात्रिवत्सर इत्युक्तेः तत्रचमंत्रोच्चारणं गुरुद्वारा नाभिव्याहारयेद्ब्रह्मस्थधानिनयनादत इत्युक्ते सर्वाभावे
धर्मपुत्रोवाकार्यः अपुत्रेण सतः कार्योयादृक्तादृक्प्रयत्नतः पिंडदानक्रिया हेतोर्धर्मसंस्थापनायचेति व्यासोक्तेः अवमरणस
मयेदानान्युक्तानि आसन्नमृत्कनादेयागोः सबत्सांतु पूर्ववत् नदायदिनशक्नोति दातुं वैतरणीं तु गाम् शक्तान्योरुक्तदानत्वात्
दद्याच्छ्रेयोमृतस्य तु उत्क्रांत्यादीनि दानानि दशदद्यान्मृतस्य तु गोभूतिलहिरण्याज्यवासोधान्यंगुडानितु रौप्यं लवणमित्याहु
र्दशदानान्यनुक्रमात् गारुडे तुलसीं सन्निधौ कृत्वा शालग्रामशिलां तथा तिललोहं हिरण्यं च कार्पासं लवणं तथा सप्तधान्यशि
तिर्गावराकैकैपावनं स्मृतं तिलपात्रं यथाशक्ति शय्यादानं च कारयेत् अथ प्रायश्चित्तप्रयोगः पुत्रादिना सन्नमृत्कं पित्रादिज्ञात्वा
षडब्दं त्र्यब्दं सार्धाब्दं वा प्रायश्चित्तं कारयेत् यथा सप्तपञ्चत्रीनेकं वा विप्रं पर्वदमुपवेश्यार्द्रवासास्वर्णरौप्ययोर्निष्कं तदर्धं वा गोस्त
च्चतुर्गणं वा वृषस्येत्येवं वृषगोष्टृषण्मूल्यानि धाय साष्टांगं प्रणम्यतेः किंते कार्यमिति पृष्टो मम जन्मप्रभृत्यद्ययावत् ज्ञाताज्ञात-
कामाकामसकृदासकृत्कायिकवाचिकमानसिकसांसर्गिकस्पृष्टास्पृष्टभुक्ताभुक्तापीतापीतसकलपातकातिपातकोपपातकसं
करीकरणमलिनीकरणअपात्रीकरणजातिभ्रंशकरणप्रकीर्णपातकानां मध्ये संभावितानां निरासार्थमनुग्रहं कृत्वा प्रायश्चित्तमुप-
दिशंतु भवतः इत्युक्ता सर्वधर्मविविक्तारोगोत्तारः सकला द्विजाः मम देहस्य संशत्थिं कुर्वंतु द्विजसत्तमाः मया कृतं महाघोरं ज्ञा

प. प्र.
२

३०

तमज्ञातकिस्त्रिषं प्रसादः क्रियतां मयं शभानुज्ञां प्रयच्छथ पूज्यैः कृतं पवित्रो हं भवेयं दिजसत्तमैः इति पवेत् शृणुयाद्वा पुत्रादिस्त-
स्येत्यादिवदेत् ततः सप्त्यास्तस्य तु शक्त्यनुसारेण प्रायः श्रित्तमनुवादकाग्रैव देयुः ततः आचाराभिबंधस्तु कस्यानुवादकस्य च पूजां-
कृत्वा तस्मै दक्षिणां पापांनुसारेण दद्यात् ततः सप्त्याः अमुकेन प्रायश्चित्तेन पूर्वोत्तरांगयुतेन यथाशक्ति प्रत्याम्नाय द्वाराचीर्णेन त्वं शू-
त्यो भविष्यसीत्यनुवादकाग्रैर्विर्बदेयुः शोध्यस्त्वनुग्रह इत्युक्त्वा नद्यादौ गत्वा चम्य देशकालोस्मृत्वा मम जन्म प्रभृतीत्यादि निरासार्थं
मित्यंतमुत्कृष्टसप्त्योपदिष्टं ममुकप्रायश्चित्तं पूर्वोत्तरांगयुतममुकप्रत्याम्नायद्वारा यथा कालं करिष्ये इति संकल्प्य यानिकानि च पापानि ब्र-
ह्महत्यासमानि च केशानाश्रित्य तिष्ठन्ति तस्मात्केशान् वपाम्यहं इति कंक्षोपस्थचर्ज्यं केशं श्मश्रून् स्वप्निवापयित्वा आयुर्बलमिति-
दंतधावनं कृत्वा तूर्णान् स्नात्वा चम्य भृदमांदायै अष्टदिक्कनिःक्षिप्य शोषां सवांगे संक्षिप्य कुशोदकेन स्नात्वा चम्य गोमयदधिदुग्धघृ-
तकुशोदकैः स्नात्वा आचम्य वासः परिधानं तिलकं च कृत्वा गवामंगेषु तिष्ठन्ति सुवर्णमिचतुर्दश यस्मात्तस्माच्छिवं मे स्यादिह लोके पर-
त्रचेति गोदानं कृत्वा महाविष्णुप्रीत्यर्थं चतुर्नादियुग्मान्यामात्रानि दत्त्वा आज्यहोमं कुर्यात् स्थंडिलादिं मग्निप्रतिष्ठांतेन धानां
तं समिद्वयहोमांते इध्वा बर्हिषी सचरथ परिसमूह्य परिस्तीर्य परिबिच्य प्रोक्षणीं स्क्रवं प्रणीता आज्यपात्राणि स्थाप्य पवित्राणि अ-
ज्यसंस्कारांते मखं समृज्याग्निं विमृज्य प्रधानहोमं अग्नये वायवे सूर्याय प्रजां प्रतये नम इति सप्तविंशतिं कृत्वा समं कृत्वा चा-

जुहुयात् विष्णवे ब्रह्मणे चंद्राय इन्द्राग्निभ्यां अग्नये वायवे सूर्याय प्रजापतये अग्नये स्विष्टकृते नम इति दशाहुतीर्हु-
त्वा घृतग्रहणं करिष्ये इति ग्राह्यणामृत्वा तूष्णीं पिवन् विप्रद्वारा होमं केचित् स्त्रीशूद्राणां न होमः ततः प्रत्यास्नायेः प्रायः श्वि-
त्तंसमाप्नोत्त होमो विष्णुः श्राद्धमतः गोदानं च कृत्वा पूर्वोक्तदशदानानि कुर्यात् गोमंत्र उक्तः सर्वसस्याश्च भूमिर्वराहेन समु-
द्भूता अनंतसस्यफलदात्यतः शान्तिं प्रयच्छमे महर्षे गोत्रसंभूता तिलानां हिरण्यगर्भमिति हिरण्यस्य कामधेनोः समुद्भूतं स-
र्वकृतुषु संस्थितं देवानामाज्यमाहारोत्यतः शान्तिः शरण्यं सर्वलोकानां वाससः सर्वदेवस्य धान्यं सर्वप्रीतिकरं महत् प्राणिनां
जीवनोपायमतः ० तथारसानां प्रवरः स देवैश्चरसो मतः समतस्माच्छुभां लक्ष्मीं ददस्व गुडसर्वदा गुडस्य प्रीतिर्यतः पितृणां
तु विष्णुशंकरयोः सदा शिवनेत्रोद्भवमित्यमतः ० रौप्यस्य यस्मादन्तरसाः सर्वे नोत्कृष्टा लवणं विना शंभोः प्रीतिकरमित्य-
मतः ० लवणस्य ततो वैतरणीं दद्यात् मम यमद्वारस्थ नदी सरवोत्तारण द्वारा सरवप्राप्त्यर्थं वैतरणीदानं करिष्ये गोविप्रं
च संपूज्य गोपुच्छं गृहीत्वा पूर्ववत्कुलसुचार्यमाधेनुं हेमशृंगाम्रौप्यरवुराम् कांस्यदोहनां कृष्णावस्त्रां घंटायलं काराम् तुभ्यमिमां
संप्रददेन ममेत्युक्त्वा यमद्वारे महाघोरे घोरा वैतरणी नदीं तर्चु कामोददाम्येतां तुभ्यं वैतरणी नदीं इति पठेत् ततः प्रतिगृहीता
यां धेनुके त्वं प्रतीक्षस्व यमद्वारे महाभये विति तीर्षुरहं देवी वैतरण्यै नमोनमः इति पठित्वा विसर्जयेत् मोक्षं देहि तृषी केशमो

क्षंदेहिजनार्दन मोक्षधेनुप्रदानेन मुकुंदाप्रियतांनयेति मोक्षधेनुं रोहिकामुष्मिकंयच्चसप्तजन्मार्जितंऋणं तत्सर्वं सिद्धिमा-
यातु गाम्मेतां ददतो ममेति ऋणधेनुं अन्यजन्मार्जितं पापमनोवाकायकर्मभिः तत्सर्वं नाशमायातु गोप्रदानेन केशव पापधेनुं द-
द्यात् अथ दुर्मरणो प्रायश्चित्तं तत्र चांडालादि हते तं रिक्षं तं कृच्छ्राति कृच्छ्रं चांद्रायणतारणानि रजस्वलासूतिकांत्यस्पर्शं स्नेह-
हते च कृच्छ्राब्दः उर्ध्वोच्छिद्यो धरोच्छिद्यो भयोच्छिद्यश्चांडालश्च कल्यादस्य शरीरं द्वा मरणे शवे कृमि कीले द्रवे चीन्षे पंच दश कृच्छ्रा-
न् चांद्रायणं अंत्यजस्पर्शं कृच्छ्राब्दमेव प्रपाते विषे वानव कृच्छ्राः शृंगी विप्रचोरा ये रात्र्युघाते शवे पयुषिते कृच्छ्रायं अशोच्य-
मरणे प्येवं छंदोगपरिशिष्टे दुर्बलं स्नापयित्वा शब्दं चेत्वाभिसंवृतं दक्षिणाशिरसाभूमौ बहिष्कृत्यानि धापयेत् घृते न प्रयत्ननात्मा-
व्यशक्तवस्त्रोपवीतिनं चंदनोक्षितं सर्वांगे समनोभिर्विष्णुषितम् हिरण्यसकलान्यस्य स्निह्यन्तीयेषु समसु मुरखेष्वपि पिधा-
येन निहरेयुः सत्प्रदयः सप्तछिद्राणि तत्रैव ऋणेनेत्रे मुखे घ्राणे हिरण्यं शकलं न्यसेदित्यन्यत्रोक्तं आम्नपात्रसमादाय प्रेतमधि-
पुरःसरं एकाग्रं च्छेत्तस्यार्धमर्धं प्रत्यक्षं जेद्वि उर्ध्वमादहनं कार्यमासीनो दक्षिणामुखः सव्यं त्वन्वाच्यं शनकैः सति न्यैः पिंडदा-
नवत् अथ पुत्रादिराप्त्युक्त्या हारुचर्यमहत् ततोत्तानं निपात्येनं दक्षिणाशिरसं मुखे उत्तानत्वं द्विजानां तु अन्येषां तु त्र्यधा मुखत्वं
अथो मुखो दक्षिण दिक्चरणस्तु पुमान् उत्तानदेहानारी तु सपिंडैरेषिबधुभिरित्यादिपुंगु उर्ध्वदेहिकशिरोमणो निरग्निकन्तुचितो परि-

प्रेतमुत्तरशिरस्कं अथो मुरवं दक्षिणशिरस्कं उत्तानं वा स्थापयेत् आंवस ध्याग्निना तु दक्षिणशिरस्समुत्तानं आहिताग्निस्तु प्राक्शि-
रस्समुत्तानमिति व्यवस्था एवमेव पितृमेधपद्धतौ अत्र दाहे अमंत्रत्वं निषेकादीनीति या पुत्रिकेति वाराहात् अथ प्रयोगः
पुत्रादिः अत्यामन्नपितुः मृतौ कृष्णादिनामजपे कृत्वांकारयित्वा वा मृतं ज्ञात्वा सपिंडाः वृद्धाः मुक्तकेशाः शवं प्रच्छाद्य दाहदेशं नयेयुः
दाहदेशो ग्रामादाग्नेय्यादिशि ततः पुत्रादिः मृतस्य ऊर्ध्वाधोच्छिष्टदेहिकाधिकारमित्यर्थं कृच्छ्रत्रयं संकल्प्य ततः कक्षोपस्थव-
र्जवपनं कृत्वा वाससः त्रिभिर्भूमिः शिरः प्रधृति अंगुलिपर्यंतं पादतलवर्ज्यं प्रेतं माच्छाद्य चतुर्थभागं तस्य स्थित्वा तेनात्मन
उत्तरीयं कुर्यात् दाहशाहांतं प्रेतकृत्ये तदेव धार्यं ततः पुत्रादिः अपसव्येन देशकालोऽस्मृत्वा आमुकगोत्रस्य मम पितुः अमुकप्रे-
तस्य प्रेतत्वं विमोक्षार्थं और्ध्वदेहिकं करिष्ये इति संकल्प्य प्रेतं प्रक्षाल्य वपनं कारयित्वा पुनः प्रक्षालयित्वा सुगंधिद्रव्येण अ-
नुलेपयेत् ततः शक्तिदेशोपचंभूसंस्कृते कव्यादाग्निसंज्ञक मग्निं प्रज्वाल्य गंधमात्यैः संपूज्य तस्य मुख्यसप्तछिंद्रेषु हेमशक-
लान् तदभावे आज्यं वा सिस्वानववस्त्रं बेष्टितं घृताक्तं कृत्वा चितौ उत्तरशीर्षं मधो मुरवं पुरुषमुत्तानां स्त्रियं निपात्य असौ परलो-
काय स्वाहेति तूष्णीं वाज्याहुतिं दत्त्वा शिरस्थाने सिंदद्यात् मंत्रस्तु वाराहे कृत्वा तु दुष्कृतं कर्म जानता वाप्यजानता मृतकाल-
वशं प्राप्य नरपंचत्वमागतं धर्माधर्मसमायुक्तं लोभमोहसमायुतं देहेयं सर्वगात्राणि दिव्यान् लोकान् सगच्छतु ज्वलमानं महा

चन्दिंशिरस्थाने प्रदापयेत् . चतुर्वर्णेषु संस्थानमेवं भवति पुत्रिके चतुर्वर्णोक्तिरनुपनीता द्विजपरा क्रियानिबन्धे गारुडे त्वन्ये
मंत्रा उक्ताः . त्वं भूतकृज्जगद्योने त्वं लोकपरिपालक उक्तः संहारकस्तस्मादेनं स्वर्गं मृतं नयेति ततः किञ्चिच्छवेदग्धे सजलं कुंभमा
दाय पादतो प्रदक्षिणं त्रिः परिक्रम्य विरश्मना कुंभं भित्त्वा कुंभं क्षिप्त्वा अवे स्य माणा बालपुरः सराजलंगत्वा पूर्व धृतं वस्त्रं प्रक्षाल्य
पुनः धृत्वा वामनामिकया जलम्प्रालोढ्य वृद्धात्माः स्नात्वा तीरे दर्शपाषाणं निधाय क्रजुदर्भतिलजलपूर्णां जलिकां पृथग्गोत्रा मुकः प्रेत
शर्मणा एषं ते तिलांजलिरूपं तिष्ठतु . उपतिष्ठतामिति वा सर्वे दक्षिणा सुरवासकृतस्त्री मातुलराज्ञां उदकदानं कृता कृतं . क्लीबपतृगः
भिक्षी पतितैरुदकं न कार्यते भ्योप्यन्ये न त्थेयं एवं त्रिंशत्पंचदश्यादिनानि प्रत्यहं दद्यात् प्रत्यहमेकं घृद्धि कघृद्धि वा कार्या . ततो बालपुरः
सराजलादुत्तार्या धो दशषस्त्रं निष्पीड्य गृहं द्वारि स्थित्वा त्रीणि निब पत्राणि विदस्था चम्य गोमय सर्षप धृषां बुद्ध्याग्नि सप्ति स्मृश्या
शमनि पदं निधाय गृहं प्रविशेयुः वृद्धाः शाकोपनीदकं न कुर्युः ततो मृन्मय पात्रद्वये संकाहं त्र्यहं वा प्रेताय स्नाहीति जलं प्रिव दमिति
क्षीरं दद्यात् दशरात्रेति हेमाद्रौ प्रत्यहं भूमौ कर्ता भोजन समये न संकल्पयेत् ततस्त्र्यहं मुपवासः कृतलब्धा भनो वा अधः शय्या
सर्वेषां यावदाशौचं प्रथमतः तीयसप्तमदशमेषु ज्ञातीनां सह भोजनं तच्च दिव्यं वनरात्रौ अस्थि संचयनं तच्च प्रथमद्वितीयतृ
तीयचतुर्थसप्तमनवमेषु शूद्राणां विशेषतो दशमे हित हुत्तरंतु औमार्कं मंदतिथिषु एकं पादद्विपादत्रिपादकर्तृ न सत्रवर्ज्य दि

नेकार्यं कर्त्ता देशकालौ स्मृत्वा अस्मत्प्रपितुः अमुकगोत्रस्य अमुकप्रेतस्य प्रेतत्वं निवृत्त्या उत्तमलोकं प्राप्स्यर्थं अस्थिमन्त्रयश्चा-
 त्थं करिष्ये इत्युक्त्वा इह लोकं परित्यज्य गतोऽसि परमां गतिं मनसा वायुरूपेण प्रेतं त्वात्मनियोजयेत् अमुकप्रेते दंते आसनमुपति-
 ष्ठातां एवमर्घ्यं गंधं पुष्पं धूपं दीपं आच्छादनं उपतिष्ठतां एव ऋग्व्याददेवताभ्यः प्रेताय तत्सर्वं विभ्यश्च व्रीण्यामान् आनिदत्वा घृतक्षीरोद-
 कौश्चित्तिं प्रोक्ष्य प्रलाशशारवयावितेर्भस्मचोत्थांशुष्यकनिष्ठिकाभ्यां शिरस उरसः पाण्योऽपार्श्वयोः पादयोः अस्थिन्यादाय पंचगव्येन
 गङ्गोदकेन प्रक्षालनं गंधाद्यर्चितानि क्षौमेणावेष्ट्य नवकुंभे निधाय शरावेणादिकृत्वा तत्रावकाशमीपद्यपलाकायुतं कुंभं नवं सं-
 स्थाप्य ऋग्व्याददेवताभ्यः प्रेताय तत्सर्वं विभ्यश्च निवेद्य कुंभेषु पिंडान् दद्यात् नमः ऋग्व्यादमुख्येभ्यो देवेभ्य इह सर्वदा स्म-
 शानवासिनो देवाः शवानां परिकीर्तिताः तेष्वेव न मुदककुंभमक्षय्यमुपतिष्ठतु ये च स्मशानदेवास्युभयैर्गर्भतः सनातनाः ते स्मत्सका-
 शाद्गृह्णन्तु बलिमष्टांगमक्षयं प्रेतस्यास्य शृङ्गाह्लोकान् प्रयच्छन्तु च शाश्वतान् अस्माकमायुरारोग्यं सुखं च ददताच्चिरं इति मं-
 त्रेण स्मशानवासिभ्यो मध्यमं प्रेताय तदक्षिणे तत्सर्वं विभ्यश्च दत्वा स्थायात् शिष्टान्यस्थीनि गंगायां क्षिपेत् तत्प्रयोगस्तु हे-
 मश्राद्धं तर्पणं च कृत्वा अस्थीनि पंचगव्येन प्रोक्ष्य हिरण्यमधुतिलैः संयोज्य मृत्पिंडे निधाय दक्षिणामुखः नमोस्तु धर्मायै-
 ति जलं प्रविश्य समेप्रीतोऽस्तु इति सिद्धां विप्रेभ्यः दक्षिणां दत्वा पुनः श्राद्धतर्पणं कुर्यात् अत्र धरादानं गोदानादिदानं कुर्वन्ति इ

दमधिमासेऽष्टकास्तादौ नकार्यं दशाहमध्ये तु न दोषः अथ पाथेयश्चाहं अमुकगोत्रस्यामुकप्रेतस्थमनुष्यलोकात्प्रेतलोकं
 गच्छतः पाथेयसिद्धयर्थं पाथेयश्चाहं करिष्ये इत्युक्त्वा कुशबटौ इह लोकं परित्येति प्रागुक्तमंत्रात्ते इदं ते आसनमुपतिष्ठतां एव
 मर्घ्यं गंधं पुष्पं धूपं दीपं आच्छादनमात्मानं चोपतिष्ठतां इति सर्वत्र वदेत् ततः पिंडस्य दर्शस्नानमुपतिष्ठतु दर्शस्योपरितिलो
 दकं अमुकगोत्रायां मुकनाम्ने प्रेतायैकं आममुपतिष्ठतां पिंडस्योपरितिलोदकं उपतिष्ठतु अंजनाभ्यंजने गंधाद्युपचारा उपतिष्ठतां मि
 ति पंच पूजादक्षिणा च अयमेव सर्वप्रेतश्चादानां प्रयोगः एवं नम्रप्रच्छादनश्चाहं कुर्यात् अन्नवस्त्रदानं अथ नवश्चाहं तच्च
 विषमदिनेषु प्रथमं तृतीयं पंचमं सप्तमं नवमं कैकादशेषु कार्यं आमुकप्रेतत्वमुक्त्या उत्तमलोकं प्राप्त्यर्थं मातुर्येहि विषमश्चाहं करि
 ष्ये ततो सिद्धिव्यलोकत्वं कृतांतविं हितास्पथः मनसा वायुभूतेन विप्रेत्वाहं वियोजयेत् इति मंत्रेण श्चाहं कुर्यात् प्रेतपिंडास्तु व
 र्मभेदेनाशौचभेदात् यावदाशौचं प्रेतपिंडा इति स्मृत्या ब्राह्मणादिषु दशद्वादशविंशत्संख्याका उक्तास्तथापि कलौ सर्वाशौचेषु
 दशाहस्मरणात् प्रेतैष्यः सर्ववर्णैष्यपिंडांदद्याद्दशौचं चेति पारस्करोक्तेः दशैव ते च आत्मानेनेति हलायुधः चरुणोति शिष्टा ब्राह्मे
 सद्यः शौचे प्रदातव्या सर्वेषु युगपत्तथा व्यहाशौचे प्रदातव्याः प्रथमेऽप्येव हि द्वितीये हनि चत्वारं तृतीये पंचमेव हि अन्नदे
 शास्यं कर्तुं द्रव्यस्यैवैक्यं ज्ञेयं प्रथमे हनि यद्द्रव्यं तदेव स्याद्दशाहिकं यत्र यद्दीयते पिंडो तत्र सर्वं समापयेदिति व्यासोक्तेः प्रथमे

हानियोदद्यात्सदशाहंसमापयेदिमिं शातानपोक्तेः अत्राभिदद्यादिति मिताक्षराकारः पिंडं दद्यादित्यन्ये पिंडं दातुर्मध्ये सरणेत
ब्धं धुना कार्यासात्वाविशिष्टाकार्येति केचित् आदितः पुनः कार्येत्यन्ये अथ प्रयोगः ऐशान्यां वेदिं कृत्वा तैजसे मृन्मये वा चरुं श्रप-
यित्वा सक्तुनावतिलमधुघृतयुतं कपित्थमात्रं पिंडं कृत्वा तिथ्या युक्ता अमुकगोत्रस्यां मुकं प्रेतस्य मूर्धा च क्षुद्रं तावयवसंभृत्यै प्र-
थमाहिकदेहपूरकपिंडदानं करिष्ये द्वितीयहादौ द्वितीयेत्यादि ततः पाषाणाग्रे विष्णुं संपूज्य दर्भासनं पुनः स्निग्धं कृत्वा मुकं प्रे-
तेत्यादि मूर्धा वयवसंभृत्यै तद्देहपूरकः प्रथमाहोरात्रे पिंडं उपतिष्ठतां तिलोदकपूर्वं च त्रुं गीराजतुलसीपत्राणि पिंडं जले
क्षिपेत् अंजलिदानं तु उक्तमेव एवं दशाहृतत्रे संकल्पे विशेषः चक्षुश्चोत्रनासा मुरवा वयवनिष्पत्यर्थमिति द्वि० गलांसंभुजव-
क्षो निष्पत्यर्थमिति तृतीये विषमश्चाह नाभिलिंगगुदनिष्पत्यर्थमिति चतुर्थे जानुजंघापादा वयवनिष्पत्यर्थमिति पंच-
मे सर्वमर्मनिष्पत्यर्थं षष्ठे नज्जासेदोमांसस्नायुनाडीरूपा वयवसंभृत्यै सप्तमे दंतलोमनखा वयवनिष्पत्यर्थं अष्टमे वीर्या-
वयवसिल्यर्थमिति नवमे विप्रमश्चाह क्षुत्पिपासामिति दशमे प्रत्यहमंजलिसंस्तवयोदकुं भास्वदेयाः अत्यशक्तौ तु पिंडं
यज्ञावृतोदयं प्रेतयानं दिनत्रयमिति ज्ञेयं दशादेनेत्वयवसिल्यर्थं पिंडं दत्वा त्रिकोणां वेदिं कृत्वा प्रेतसखिभ्यः प्रेताय यमा-
यच पिंडं दत्वा पूषध्वज उत्रोदकं कुंभां निवेद्य काकबलिं दत्वा तैलेनाभ्यंजनं जले सित्वा प्रेतस्यैवावससीत्युक्ता पुत्रपत्नी

सर्वे त्वत्पुत्रवयसश्च वपनं कुयुः व्यासः आशौचांत्यदिने क्षौंजनन्यांच गुरोस्मृते आपस्तंबः अनुभाविनां वपनं अनुभाविनक निष्ठा इत्येके-
 पुत्रा इत्यन्ये शब्दुः खानुभावेन इति गोष्ठः ततः स्नात्वा त्रिधर्मोदकांजलिं दत्त्वा सर्षपकल्केन तिला मलकैश्चात्वा ग्रहं चर्तयुः अथैकादशाह-
 वृषोत्सर्गः मात्स्येन करोति वृषोत्सर्गं तीर्थे वा पिजलांजलिं न ददाति सुतो यस्तु पितुरुत्सर्ग एव सः तथा एकादशं हि प्रेतस्य यस्य नो-
 त्सृज्यते वृषः प्रेत त्वं सुस्थिरं तस्य हृत्तेः श्राद्धशतैरपि नीलवृषलक्षणं ब्राह्मे लोहितो यस्तु वर्णेन मुरवे पुच्छे तु पांडुरः श्वेतः रघुरवृषा-
 णां भ्यां सनात्तो वृष उच्यते चतस्रो वत्स का देयाः कन्वासंभवतोपि वा अथ प्रयोगः उपवीतिः तिथ्यादिसंकीर्त्या सुकगोत्रा सुकप्रेतत्वा-
 विवृत्यारुद्रलोकप्राप्त्यर्थं वृषोत्सर्गं करिष्ये नंदाच समनांचैव कशीलान्च पयस्विनी सरभिः पंचमी प्रोक्ता वृषमातुः प्रपूजयेच्च वा त-
 तः ईशाने कुंभे रुद्रं संपूज्याग्निं प्रतिष्ठाप्य ब्रह्मासनं वृत्या प्रणीता पात्रे द्वयोर्भागयोर्जलं क्षीरे प्रणीय याय संपिष्टं च रुच कृत्वा आदौ ईह-
 रतिः षट्च आज्यभागा वंतः परिवितिस्मृतिरग्रे ये स्वाहेति षट् ततः आघारे आज्यभागोचः ततः प्रजापतये ईंद्रा याभये सोमाय चा-
 ज्यं हुत्वा सये रुद्राय पशुपतये शर्माय उपाये शमनाय भगाय महादेवायेति पायसं हुत्वा पूष्णे स्वाहेति षिष्टं च रुद्रादयोः षिष्टं कृतं हुत्वा
 आज्येन प्रजापत्यं तान वा हुती हुत्वा वृषं चतस्रो द्वेष्टकां वा वत्स तस्मिन् कृत्य अत्र होमस्य वेदमंत्रैरुक्तेः इन्द्रो मेनेति मदन पारिजा-
 तः अन्येतु काम्ना हुतिः ततो वृषं मर्दि चतुः परिष्कम रुद्रकुंभो दके षिंच वृषं गोश्वगं च वस्त्रा ये रलं कृत्य रुद्ररूपं विप्राये तत्पाद्य मासनं

ध्वंवेति चतुर्भ्यो दत्त्वा रुद्रस्य प्रेतस्य विप्रेभ्यश्च त्वार्ग्यमात्रा निदत्त्वा वृषोत्सर्गश्चाहं प्रतिष्ठार्थं दक्षिणां दत्त्वा वृषपदे दद्यादिति केचित्
ततो वामांगेन विशूलेन दक्षिणे चक्रेण व्यवत्ययेन वा वृषगां तपित्वा कुशतिलहेमजलधुतं पुच्छमादाय देशकालावुक्त्वा अमुकगोत्रस्यामु-
कप्रेतत्वविमुक्तिद्वारा रुद्रलोकप्राप्त्यर्थं इमं वृषं वत्सतरी सहितं रुद्रदेवतममुकगोत्राया मुकप्रेता योत्सृज्यामि युष्मभ्यं पतिदं दास्ये
तेन पतिना स्वच्छंदं दत्तं तत्तेन श्रीरुद्रप्रीयतामित्युक्त्वा अपसव्येन पुच्छोदकमादाया मुकप्रेत इदं ते वृषवत्सतयोः पुच्छोदकमुपतिष्ठ-
तामिति पठेत् धर्मस्त्वं वृषरूपेण जगदानंदकारकः अष्टमूर्तिरधिष्ठानमतः पाहिसनातन वृषो हि जगवान् धर्मचतुःष्पादः प्रकी-
र्तितः वृणोमि तमहं भक्त्या प्रेतं स्वर्गं नयित्यसौ अयं हियो मया दत्तः सर्वासां पतिरुत्तमः तुभ्यं चैतामया दत्ताः पत्नीः सर्वामनोर-
माः वृष एव मया दत्तस्तं तारयतु सदैदा ब्रह्मणे पूर्णपात्रं आचार्याय सहिरण्यं गोमिथुनं दत्त्वा विसृज्ये श्वरार्पणं कुर्वात् इति वृ-
षोत्सर्गः ततः पूर्ववन्नवभ्राह्मं कृत्वा मतांतरे त्वकृत्वा महैको दिष्टं कुर्यात् देशकालो संकीर्त्य प्राचीनावीति अमुकगोत्रस्यामु-
कशर्मणः प्रेतस्य प्रेतत्वनिवृत्त्या उत्तमलोकप्राप्त्यर्थं महैको दिष्टं करिष्ये इति संकल्प्या मुकगोत्रप्रेतस्य महैको दि- क्षणमुपतिष्ठतु
एवं पाद्यासना ध्यं गंधपुष्पधूपदीपाच्छादनानि दद्यात् घृताक्तमामममुष्ये प्रेताय स्वाहेति हुत्वा ततो आमं परिवेष्या मुकगोत्रा-
या मुकप्रेताय इदमामं सोपस्करं प्रेतदस्यर्थं मुपतिष्ठतामिति दत्त्वा पिंडार्थं मधुत्वा मुकगोत्रस्यामुकप्रेतस्य प्रेतत्वविमुक्त्यर्थं महैको

दिष्टेयं पिंडदानं करिष्ये पिंडस्याधो दर्भासनमुपतिष्ठतु दध्नीपरितिलोदकमुपतिष्ठतु अमुकगोत्राया मुकप्रेताय प्रेतार्थे एष-
 आमपिंडमुपतिष्ठतु पुनस्तिलोदकं दत्वा गंधाद्युपचारैः संपूज्य विप्रं दक्षिणाग्निः सतोष्य प्रेतालंकारवस्त्रादिपितुर्यद्वाहनादिकं सं-
 पूज्य गंधमात्यैस्तु धादभोक्तेतं दर्पयेत् अभिरम्यतामिति विस्तृत्य अमुकगोत्रस्या मुकप्रेतस्य विप्राय आमाम्न दानेन विप्रतुष्टि-
 द्वारा प्रेता यममस्त्वीति भवंतो भुवंतु प्रेता यममस्तु अनादिनिधनो देवः शैरवचक्रगदाधरः अस्य पुंडरीकाक्ष प्रेतमोक्ष-
 प्रदो भव अभिरम्यतामिति पिंडं प्रवाहणं कुर्यात् ततो वसुगणश्चाहं ध्रुवो धरस्तुषा सोम आपश्चैवान्निलोनलः प्रत्युषश्च प्रभा-
 सश्च वसवोष्टो प्रकीर्तिताः अमुकगोत्रस्या मुकप्रेतवसुगणः वसुगणश्चाहं एषं ब्राह्मणमामंज्यस्नानपाषाण्यं गंधपुष्पधूपदी-
 पाच्छादनानि दत्वा अष्टावामान्त्रानि एवामुकप्रेताया मुकगोत्राय इदमा मानं यथा शक्ति सोपस्करं प्रेतं तृह्यर्घ्यमुपतिष्ठतामिति
 दत्वा पिंडं वज्रं दक्षिणां दानां तं कुर्यात् एवमरुद्रगणश्चाहं अजेकपादहिर्बुध्या पिनाकी वृषवाहनः वीरभद्रश्च गिरिशः शंकरश्च
 महायशः स्यात्पुर्णं गन्धर्वा गवान् रुद्रा एकादशः स्मृताः अथ शय्यादानं देशकालोपसंकीर्त्य मुकगोत्रस्या मुकं शर्मणः प्रे-
 तस्य प्रेतत्वं निवृत्त्यर्थं शय्यादानं करिष्ये इति संकल्प्य विप्रं वृत्तामधुपर्केणाभ्यर्च्य प्रेतप्रतिमां संपूज्य शिरः प्रदेशो घृतपूर्णकुम्भं पा-
 र्श्वतः सप्तधान्यानि निधाय मुक्ताफलं सूर्याये मां शय्यां सारदारुमयी मूलिकोत्तररुद्रप्रच्छन्नां प्रेतप्रतिमायुक्तां गंडोपधानयुक्तां

गाका
३६

घृत कुंभयुक्तांसत धान्यान्वितां तां कूल कर्पूर कुंकुमागरुचंदन दीपिकोपानहलुत्रां मरात्मन षोडशयुक्तां ज्ञप्यात्तुभ्यमहं संप्रद
दे इति संकल्प्य ततो यथाशक्ति दक्षिणां दत्वा प्रतिगृण्णीता दानस्तुतिं पठेत् ततस्तुतिकरं धत्वा शय्याद्यामुपवेशयेत् इति श
यादानप्रयोगः अथ मासिकानि कर्ता देशकालौ संकीर्त्तयामुकप्रेतस्य आद्यमासिको न मासिकं द्वितीयत्रैपक्षिकं चतुर्थपंचम
षष्ठरुनषष्ठसप्तम अष्टमनवम दशम एकादश द्वादश रुनाब्दिकानि श्राद्धानि सपिंडीकरणाधिकारसिद्ध्यर्थं स्वस्वकाले कर्त-
व्यानि अपकृष्य मंत्रेण करिष्येति संकल्प्याद्य मासिके क्षणमुपतिष्ठतामिति एवं षोडशविप्रान् कुशबदून्वानि धायाद्य मासिके इ
दंते पाद्यं इत्येवं सर्वे नव श्राद्धवत्कृत्वा षोडशमास्यानि पिडांश्च दद्यात् अथ सपिंडीकरणं अथ प्रयोगः देशकालौ स्मृत्वा अ
मुकप्रेतस्य प्रेतत्वं निवृत्त्यावस्थादिपितृलोकप्राप्त्यर्थं एको द्विष्ट पार्वणो भयात्मकं सपिंडीकरणं श्राद्धं करिष्ये अस्मत्पितुः अमुक
प्रेतस्थाने क्षणं दत्वा भवद्भिः प्रसादः कर्तव्यः ततः सव्येन कामकाल विश्वे देवस्थाने क्षणं दत्वा इत्यादि अस्मत्पितामहस्यामु
कनाम्नावस्करूपस्थावेत्यादि एवमस्मत्पितुः पितामहस्यामुकरुद्ररूपस्थानेत्यादि एवमस्मत्पितुः प्रपितामहस्यामुकंस्थानेत्यरू
पस्थाने इत्यादि एवं षट् विप्राः कुशबद्वीवा अक्रोधनैः शोचपरैरिति जपः सर्वत्र प्रेतस्थाने नव श्राद्धवत् पित्र्ये पार्वणवत् ततः परे
षुः संकल्पः पुनः क्षणं दत्वा देवे चतुरस्त्रमंडलं कृत्वा तद्दक्षिणे प्रेताश्चतुर्कोणं पितृभ्यो बर्तुलं कृत्वा क्रमेण पाद्यं दत्वा चम्य कामकालस-

प.प्र.
२

३६

ज्ञकाविश्वेदेवाः समाध्वं प्रेतः समास्व प्रेतस्य पितृपितामहाः समाध्वमित्यासनेषूपवेश्य नीवीबंधनं कृत्वा उपक्रांतं ग्राहक
 मर्करिष्ये कुरुष्वेत्युक्ते कामकालसंज्ञकानामित्यासनं सरवासनं अत्रास्यतां धर्मोसि देवेक्षणः कीयतां तथा प्राप्नुवन्ति ए
 वं द्वितीयदेवे ततोऽर्घ्यपात्रे संपन्ने संपन्ने इत्युक्ता कामकालसंज्ञकान् विश्वान् देवान् भवत्सयथायथं आवाहयिष्ये
 आवाहयेत्युक्ते कामकालसंज्ञकेभ्यो नमः आगच्छतु महाभागा इति आवाह्य कामकालसंज्ञकं देवो अर्घ्यमिति विप्रहृयेदत्वा
 पात्रं न्युञ्जं कृत्वा गंधपुष्पधूपदीपाच्छादनं च दत्वा पूर्णतां वाचयित्वा पसव्येन पितुः अमुकगोत्रस्य अमुकस्येदमासनमुपति
 ष्टतां स्वासनं प्राप्नोतु भवो नित्यादि चतः पितुः पित्रादीनां पार्वणवदासनादि दत्वा च त्वार्घ्यपात्राणि तत्राद्ये च त्वारिपवित्रा-
 णि त्रिपुत्रीणि ततोऽमुकगोत्रां मुके प्रेतं एषं तैर्घ्यमुपतिष्ठतामिति दत्वा अद्येत्यादि अमुकगोत्रस्यामुकप्रेतस्यार्घ्यं पितृपिताम
 हाद्यैः सह संयोजयिष्ये इति संयोजयेत् एकं पवित्रं पितृमात्रे दत्वा मुकगोत्रां मुकप्रेतस्वपुत्रां मुकेन वस्त्ररूपेण सह संयोज्य स्व
 सायुज्यं गच्छेति तदर्थं निनीयेन्न तत्पितामहेन रुद्ररूपेणेति द्वितीये स्वप्रपितामहेनादित्यरूपेण सह इति तृतीये ततः षष्ठोऽनुगतः
 प्रेतः पितरस्तद्दामिवः शशं भवतु शेषाणां जयतां चिरजीविना इत्यादि मृशेत् ससर्जनोत्तरं प्रेतार्थां धर्मदानमिति दानपा
 लः ततः प्रेतपित्रादिभ्यः पार्वणवदर्थं त्रयं दत्त्वा न्युञ्जं पात्रं कृत्वा गंधपुष्पधूपदीपाच्छादनं कृत्वा प्रेताय तत्पित्रादिभ्यश्च दत्वा संपूर्ण

तां वाचयित्वा प्रेताय यमाय च यमाहुतिरुपतिष्ठतामिति पाणो हुत्वा तत्पित्रादिषु त्रोग्नौ कुर्यात् कृत्वा देवे पित्रे तत्पित्रादिषु
चामात्रानि संकृत्योच्छिष्टं पिंडं विकिञ्चदत्वा ग्रहपाकानुसारेण स कुम्भिर्वा प्रेताय तत्पित्रादिभ्यः पिंडान् दत्वा अथेत्यादि अमु
कगोत्रस्यामुकप्रेतस्य प्रेतत्वविमुक्त्या वस्त्वादपितृ लोकप्राप्त्यर्थं तस्मिन् पिंडे पितृ पितामहं प्रपितामहानां अमुकगोत्राणां अमु
कदानां वस्तरुद्रादित्यस्वरूपाणां पिंडैः सह संयोजयिष्ये तत्पिंडं त्रेधा कृत्वैकं भागं मधुना दाय कश्यपगोत्रां अमुकप्रेतपित्रा सु
कगोत्रेणां अमुकवस्तरूपेण सह संयुज्ये एष ते पिंडः तस्मै ते स्वधानम् एवं द्वितीयभागं पितामहे न रुद्ररूपेण तृतीयभागं प्र
पितामहेणादित्यरूपेण ततः एष वो नुगदः प्रेतः इति प्रागुक्तमंत्रमुक्त्वा पिंडपूजादिकृत्वा दक्षिणं दत्वा मोक्षधेतुं दत्वा शेषं समा
पयेत् ततः पाथेयं श्राद्धं कृत्वा चर्षां तयावत् प्रत्यहं सुदकुंभश्राद्धं स्वस्वकाले मासिकानि च कुर्यात् इति श्रीगागाभट्टकृते कायस्थध
र्मदीपे सपिंडीकरणप्रयोगः ३३ अथामावास्याश्राद्धप्रयोगः कर्ता श्राद्धदिने पूर्वयुः प्रातः सकृन्निशमिषं भुक्त्वा सायं वा द्विजगृहं ग
त्वा प्रणतिपूर्वममकरिष्यमाणपार्वणश्राद्धे विभवे देवार्थेक्षणः कर्तव्यः इति कुशेन फलतां बलेन वा ब्राह्मणं निमंत्रयेत् एवं द्वितीयं ताभ्यां
तथोक्ते अक्रोधेनैव श्राद्धकर्मणः इति मंत्रं पठेत् परैरिति स्तोकं पठेत् पूर्वधुरिति मंत्रे सर्वायासविनिर्मुक्तेः कामक्रोधविवर्जितैः
भवद्भिर्भवितव्यं नन्वोभूते श्राद्धकर्मणि इति मंत्रं पठेत् ततस्तथैवापसव्येन करिष्यमाणश्राद्धे पितृस्थाने त्वामहं निमंत्रये एवं पिता

महस्थाने प्रपितामहस्थाने च. एवं मातामहादिस्थाने त्रय इति षट् वैश्वदेविके द्वावित्यष्टौ अशक्ता वेको वैश्वदेवे पितृपार्वणचैकैक
मेव एको मातामह इतीमंत्रयः ततस्तद्धिने परे युवापणमुहूर्तानंतरं द्विजानां हय तेषां मनिषिद्धदिने शमश्रुकर्मकारयित्वा स्ना-
नीयजलं तैलामलकोद्वर्तनादिदत्त्वा मध्याह्ने स्नातानागतान् प्राञ्जलिस्तिष्ठन् स्वर्गतं स्पृष्ट्वा सरवागतमिति तैरुक्ते द्विसचम्य देश-
कालौ स्मृत्वा स्मत्पितृपितामहप्रपितामहानां मुकगोत्राणां ममुकनाम्नां वसरुद्रादित्यस्वरूपाणां पार्वणश्राद्धं सपिंडं सदेवं-
पार्वणविधिना हविषा सद्यः करिष्ये गोमूत्रगोमयाभ्यां द्वारे प्रादेशमात्रमुत्तरदक्षिणयोः चतुरस्रं घृतं च मंडलं च कृत्वा तत्र कुशा-
न् देवेयवान् पित्रेतिलान् क्षिपेत् तत उषर उदङ्मुखः सव्येन पुरुरवाद्र्दकसंज्ञका विश्वेदेवाः इदं वन्पाद्यं नमम इति वादयो जलं द-
त्त्वा एवं देवे द्वितीये विप्रे दत्त्वा पित्र्ये विप्रे कृतापसव्यो स्मत्पितृः अमुकशर्मन् गोत्रासुकवसरूपपाद्यं एवं पितामहे च रुद्ररूपा-
दित्यरूपे ज्ञेयम् एवं मातामहादिके च ततो द्विराज्वातः स्नात्वा चम्य देवौ द्वौ प्राङ्मुखौ देवेभ्यो नमः इदं मासनमास्त्यतामिति
थामेनासनं स्पृष्ट्वा दक्षिणेन विप्रानुपवेश्य एवं पित्र्ये अपसव्येन उदङ्मुखवान् ततः प्राच्यां मातामहानां श्राद्धं द्वारं प्रवेश्याने च पा-
दस्पर्शं तथा चर्चने विकिरेपिंडदाने च द्विराचमनमिष्यते ततः सव्येन अपवित्रः पवित्रो वा सर्वावस्थां गतोऽपि वा यः स्मरेत्पुंडरी-
काक्षं स वास्याभ्यंतरे श्रुविः पुंडरीकायनम इति श्राद्धीय इव्यं प्रोक्ष्य तिलारक्षं त्वं सरानिति तिलान् विकिरेत् दीपान् दद्यात्

आमान्नादीनां पवित्रतास्तु केचित्तु सतव्याधादंशार्णेषु मृगाः कालांजने गिरौ चक्रवांकाः सरोद्धीपे हंसाः सरसिमानसे ते
पिञ्जता कुरुक्षेत्रे ब्राह्मणा वेदपारगाः प्रस्थिता दीर्घमध्वानं मूयन्ते ज्यो वसीदथ अमूर्तानां च मूर्तानां पितृणां दीप्ततेजसां
नमस्यामि सदा तेषां ध्यायीनां योगत्वं क्षुषां श्राद्धमूगयां ध्यात्वा ध्यात्वा देवं गदाधरं वस्वादींश्च पितॄन्ध्यात्वा ततः श्राद्धं प्रव-
र्तते ततोपसर्घ्येन देवताभ्यः पितॄभ्यश्च महर्षयो गीभ्य एव च नमः स्वाहायै स्वधायै नित्यमेव नमो नमः इति त्रिजस्ता
देशकालौ स्मृत्वा असुक्रगोत्राणां अस्मत्पितृपितामहं प्रपितामहानाममुकनाम्नां तथा गोत्राणामस्मन्मातामहं प्रपितामहं प्र-
मातामहं बुद्धप्रमातामहानाममुकनाम्नां तदेवं उपक्रान्तं पार्वणश्राद्धं करिष्ये कुरुष्वेति तैरुक्ते पुरुरवार्षवसंज्ञका विश्वेदेवाः इ-
दमासनं कुशपात्रमासने देवे क्षणः क्रियतामिति कुशं दत्वा तथेत्युक्ते प्राप्नोतु भवानित्याह प्राप्नुवानीति विप्रः एवं द्वितीयदेवे ततो
देवाग्रे पात्रद्वयं कुशद्वयं स्थापयित्वा तत्र जलं यवान् गंधपुष्पाणि सिद्ध्वा विश्वान् देवान् आवाहयिष्ये इति पृष्ट्वा आवाहयेत् अनु-
ज्ञातयवः आगच्छंतु महाभागा विश्वेदेवा महाबलाः ये अत्र विहिता श्राद्धे सावधाना भवेतुते इति द्विजकरांगुष्ठं गृहीत्वा विश्वे
देवा आगच्छन्ति आवाहयेत् ततो देवे पात्राणि संपन्ना इति पृष्ट्वा तैः संपन्ना वि देवकरे पवित्रे दत्वा देवद्वंद्वो अर्घ्यं नम इ-
त्यर्घ्यं दत्वा द्यौ नम इति संस्मरं धृत्वा एवं द्वितीयं दत्वा पात्रे पवित्रादिकृत्वा देवेभ्यः स्थानमसीति पात्रमुत्तरतो न्युञ्जं कुर्यात्

केचिन्युज्जतां देवेने छंति । ततो विश्वे देवा एषावोगंध इमानि पुष्पाणि एषधूपः एषदीपः इदमाच्छादनं इदं यज्ञोपवीतं एषोलंकारः
 इदं तां ब्रूतामिति दत्त्वा देवार्चनं संपूर्णतामित्यर्च्यपूर्णतां वाचयेत् ततो युष्मदनुज्ञया पित्रा यर्चनं करिष्येति पृश्ना कुरुष्वेति अनुज्ञातोप-
 सव्येन वामं जान्वा च्छांस्मसितुं रमुकनाम्नो वसरूपस्येदमासनं स्वधानमिति वामे द्विगुणमुग्नान् कुशान् दत्त्वा एवं पितामहादौ मा-
 तां महादौ कृत्वा पित्र्येक्षः कियतामिति प्रार्थ्य तथेत्युक्तः प्राप्नोतु भवानिति प्रार्थ्य ग्रामवानित्युक्तः एवं पितामहादौ मातामहादौ
 च कुर्यात् ततः पित्र्यब्राह्मणादौ कुशेषु पद्पत्राणि संस्थाप्य तेषु जलं तिलगंधपुष्पं च दत्त्वा गोत्रं पितरं वसरूपं भवत्सु आवाहयि-
 ष्ये इति स्पृष्ट्वा वाहयेत् अनुज्ञातपितृस्मावाहयामीति मूर्धादिपादां तंतिलान् विकिरेत् एवं पितृन् महादौ कृत्वा पितृपात्राणि संफ-
 ल्यानीति पृश्ना संपन्ना गीत्यनुज्ञातः सव्येन पितृविप्रकरे मघिन्नं दत्त्वा पितरि दंतैर्घ्यं स्वधोत दत्त्वा अङ्घ्र्यो नम इति संस्वं धृत्यैवं पिता-
 महादौ कृत्वा पितृभ्यः स्थानमसीति पात्रन्युंजीकरणं ततोपसव्येन पितरेषु तैर्गंधपुष्पधूपदीपाच्छादनं नियज्ञोपवीतालंकार-
 तां ब्रूतां सर्वेषु दत्त्वा र्चनं संपूर्णतां वाचयेत् ततो द्विजाग्रेषु वंसमृज्य पलाशादिपत्रावलीं अन्यस्य गोरमृद्वस्मादिमंडलं कृत्वा आदी-
 यादोमान्नात् अग्रं गृहीत्वा अग्नौ करणं करिष्येति पंक्तीमूर्धन्यं पृश्ना कुरुष्वेत्युक्ता सव्येनायकरे पर्युष्य दर्मानास्तीर्यावदानधर्मेण
 हिरवदाय अग्नये कव्यवाहनाय नमः अग्नये कः चंदनं सोमाय पितृमते नमः सोमाय च दनं अपसव्यपक्षे सोमाहुतिः पूर्वं अग्न्या

हुतिरुत्तरा इति हुत्वा शेषं पिंडार्थं अवशेष्य पितामहादिमातामहादिपात्रेषु तृष्णीं दद्यात् ततः पात्राण्यभिघार्य देवपूर्वमामं चतुर्गु-
णं समं वा दत्वा देवे दक्षिणं जान्वाच्य यज्ञोपवीति दक्षिणोत्तानसत्यपात्रं लक्ष्य विष्णवे नमः इति विष्णो हव्यं रक्षस्येति वा द्विजांगुष्ठं-
निवेश्यैव पित्र्येपसव्येन पात्रमालङ्घ्यांगुष्ठं दत्वा तिलाविकीर्योदकं स्पृष्ट्वा एवं प्रतिपात्रं कृत्वा वामेन देवपात्रं धृत्वा दक्षिणे कुशाय-
वान्वादाय पुरुरषाद्रवसंज्ञका विश्वे देवा इति मंत्रेण आमन्त्रं सपरिकरं गयेयं भूः गदाधरो भोक्ता अयं च ब्रह्मगृहीता ब्रह्मरूपमामा-
न्त्रं कल्पितस्त्वर्णपात्रस्थमक्षय्यवटछायास्थं पुरुरषाद्रव इति अक्षय्यतृप्यर्थं संप्रददेत्वा हानं भूम इदमामं सोपस्करममृत रूपेण
संपद्यंतः हव्यं नमः काश्यां विश्वेश्वरफर्दे दत्तमक्षय्यमस्तु गयागदाधरः प्रीतो भवतु ततोपसव्येन दिगुणं सुक्ते कुशातिलान्यादाय
वामे तत्पात्रं धृत्वा मुकगोत्रास्मृतपितः असुकतृप्ते आमन्त्रं सपरिकरं गयेयं भूरित्यादि रजतपात्रस्थमक्षय्यवटछायेयं गोत्रायास्मृतिवै-
मुकनाम्ने वस्करूपाये दमामं सोपस्करं मक्षय्यतृप्यर्थं संप्रददेत्वा संपद्यंतो कथ्यं नमः काश्यामित्यादि प्रागुवत् एवं पितामहाय प्रपि-
तामहाय मातामहादिभ्यश्च दद्यात् असंस्कृतप्रमीतेभ्यः षण्पिंड इति विकिरं दद्यात् उच्छिष्टपिंडो नम इति सोदकपिंडं दत्वा तिलो-
दकं दत्वा मधुमध्वीति त्रिर्जपेत् अष्टपिंडदानं तच्च ग्रहपाकेन पायसेन सक्तुभिर्मूलेन फलेन वा कार्यं पिंडार्थं घटीं कृत्वा अपसव्ये-
न दक्षिणमूलेन दक्षिणाधाररेवां कृत्वेवं द्वितीयं कृत्वा आपस्पृष्ट्वा ररेवायां हस्तेन पितरः श्रद्धंतां पितामहाः श्रद्धंतां प्रपितामहाः श्र-

हन्तामिति. जलं दत्त्वे वतिलोदकं मेव द्वितीयरेखायां मातामहादिभ्यश्च स्त्रीभ्यो दत्त्वा सकृदा छिन्नकुशान् दक्षिणाग्रान् रेखाद्वये-
निक्षिप्य मध्याज्यं अग्नौ करणं शेषं सहितं पात्रे कृत्वा पिष्टमयान्वापट्पिंडान् पितृतिथे मुकगोत्रस्य पितामुक एतत्तेन स्वधा एष ते-
पिंडो इति वा दत्त्वा इदं पित्रे एवं आमुकगोत्रास्म पितामहेत्यादिना त्रिभ्यो दत्त्वा लेपमुग्न्यो दर्भं मूलेषु करं मार्जयित्वैवं मातामहादिभ्यो
त्रिन्दत्वा करो प्रक्षाल्या चम्यो ह्यनुस्वः स्वध्यासं नियम्य पुनरावृत्त्या पितृभ्यो नमः मातामहेभ्यो नम इति नत्वा पिंडं शेषं व घ्राया चम्यामुक
गोत्रास्मत्पितरः आमुकं नमसिर्हस्वेति जलं पिंडोपरि दत्त्वा एवं पितामहा मातामहादिपिंडेषु ततोभ्यं स्वेत्येव मभ्यंजनं पितरो वास इ-
ति वस्त्रं सूचं वा प्रतिपिंडं दद्यात् ततो देवेभ्यः पितृभ्यश्चेति विजृम्भ्या सव्येन पिंडेषु पितादिनाभ्यां गंधपुष्पधूपदीपनैवेद्यं तां ब्रूया-
न्निदक्षिणादिनिवेद्यं जलं स प्रोक्षितमस्तु शिवा आपः संतु सोमनस्य मस्तु पुष्पाक्षतं चारिष्टं चारुत अस्तु तोप सव्येन पितृभ्यो-
पितामहेभ्यश्च दत्त्वा दीर्घमायुः शान्तिः पुष्टिः तुष्टिश्च मस्तु सुखं वा दैवसंलोक इति यद्वत्तमामात्रादितदक्षय्यं मस्तु एवममुकगोत्र-
स्यास्मत्पितरः अमुकस्य यद्वत्तमित्यादि एवं पितामहादौ अस्तु क्षय्यं इति विप्राः अथोराः पितरः संतु एवं मातामहाः गोत्रेभ्यो वर्ध-
तां दातारो गोत्रि वर्धतां संततिश्च चनो मां व्यगमत् बहुधेयं चनोस्तु अन्नं चनो बहु भवेत् अति धीश्च लभे म-हिया च तारश्च न संतु
माचया विष्णु केचना तथास्त्विति विप्राः ततः पित्रादिभ्यश्च स्वधो न्यतां अस्तु स्वधेति विप्राः अर्घ्यपात्रं मुत्तानं कृत्वा देवा ना

गा. का.
४०

सुवर्णं पितृणां रजतं दक्षिणां दत्त्वा पिंडानुद्वास्य सव्येन देवाः स्वस्तीति ब्रूयुः अपसव्येन पितरः स्वस्तीति ब्रूयुः स्वस्ती-
ति प्रतिवचनं संपूर्णतां वाचयेत् ॥ इति गागाभट्टकृते कायस्थ धर्मे दीपे आमावास्यायाः प्रयोगः ॥
॥ गागाभट्टेन विदुषा नत्वा श्रीराममादरात् उक्ता कायस्थसंस्कारान्कायस्थान्तिकमुच्यते ॥ ॥ ६५ ॥

प. प्र.
२

इति गागाभट्टकृतकायस्थपद्धतिद्वितीयप्रकरणं समाप्तः

४०

अथ गाङ्गा भट्टकृत कायस्थ पद्धतितृतीय प्रकरणम् ०

श्रीगणेशायनमः अथाह्निकप्रयोगः ब्राह्मेमुहूर्तेशयनादुत्थायपरमेस्वरं स्मृत्वा पुष्कल्यायं बौद्धव्यमूके मयस्कृतं कृतं
दत्तं वा दापितं वापि वाक् सत्यापरिभाषिता उत्थायोत्थायबोधव्यमहं द्वयमुपस्थितं मरणव्याधिशोकादि किं मय नि यतिष्यति
पठित्वा प्रातः स्मरामीति इष्टदेवतास्मारकश्लोकान्यठित्वा च मय नैकृत्यादिषु उड्युरवो मूत्रपुरीषोत्सर्गं कुर्यात् रात्रौ दाक्षिणा मुख
उपवीतं स्वकर्णे निधाय केचिदिच्छंति ततो गृहीतशिश्रु उत्थाय कृष्णामृदाजलेन हस्तादौ गंधक्षय करं गुदादौ लेपक्षय करं शौ-
चं कुर्यात् अस्या अभावे न्यापिमृत् मृत्संख्या च शता तपोक्ता एकालिंगे करे सव्ये तिस्त्रोद्देहस्तयोर्द्वयोः मूत्रशौचे सप्तवारव्यातं मि-
ति एकालिंगे गुदे तिस्त्रदशवारमकरेतथा उभयोः सप्तदातव्या मृदः शौचोपपादिताः तिस्त्रस्तु पादयोर्ज्ञेया इति स्त्रीशूद्रयोर्ध-
मानंतु कुर्याच्चैव मनीषिभिः इत्यादितस्यार्धशौचविषयकमित्यादि स्त्रीशूद्राणामशक्तानां बालानां चोपनीतितः गंधलेपक्षय
करं शौचं कुर्यान्न संख्ययेति स्मृत्यर्थसारात् कायस्थानां मृत्संख्या नियमो नास्तीति केचित् विष्णूमूत्रादिकर्तुमुपविष्टो यदि न क-
रोति तदाप्यर्धशौचं विवाहात्पूर्वेन मृत्संख्या नियमः भोजनकाले गुदस्नाने आदौ शौचं कृत्वा पश्चाद्गुदादिकरणं ततः उपवा-
सः पंचगव्यप्राशनंचेति एवं शौचं विधाय वस्त्रेणोपवीते कृत्वा उदङ्मुखः षडङ्गुलं चतुरस्रं वा क्षीरजदंतधावनं प्रक्षयेत् नारदः
अभावे दंतकाष्ठानां निषिद्धायां तिथौ तथा अपां द्वादशगंडूषैः कुर्याद्वादंतधावनं निषिद्धदिनानि प्रतिपच्चतुर्दशी अष्टमी पो-

णमासीसंक्रांतिनं वमीश्राद्धं चेति इष्टिकालोऽष्टपाषाणेर्नखैरंगुलिभिस्तथा मुक्ताक्षानामिकांगुलं न कुंर्यो दंतधावनं एवं दंतधावनं
 कृत्वा त्यक्त्वा चम्य केशान् प्रसाध्य प्रातः स्नानं नद्यादौ नमस्कारमंत्रेण कुर्यात् गृहेषु मंत्ररहितं ब्रह्मक्षत्रविंशांस्त्वेवं मंत्रवत्स्नान-
 मिष्यति तूष्णीमेवांतुलोमादौ स नमस्कारकं स्मृतं तच्च प्रातः संध्यामुपासीत दंतधावनपूर्वकमिति याज्ञवल्क्यवज्रस्तौ तस्याव-
 श्यकमिति वाच्यं गृहस्थस्यास्य प्रकरणपठितस्यास्य गृहस्थं प्रति दंतधावनविधानमात्रेणात्पर्यात् तस्य च फलं ब्रह्मचारिणो दंतधा-
 वननिवृत्तिरिति तत्र स सर्वापि मध्याह्नस्नानेति कर्तव्यता ज्ञेया अशक्तौ संक्षेपमाह तीर्थे मृदाजले न च पादौ प्रक्षाल्याचम्य . द्वि-
 वासा एकवासा जलं प्रविश्य कृतनिश्चयः पवित्रपाणिः प्राणानायम्य देशकालौ स्मृत्वा मलक्षयार्थं प्रातः स्नानं करिष्ये इति सं-
 कल्प्य नद्यां प्रवाहाभिमुखो तडागादौ सूर्याभिमुखः द्वादशकृतानि मज्ज्य पूर्वोभिमुखो घर्मर्षणांथं द्वादशवारं नम इति मंत्रमु-
 च्चार्य द्वादशवारं त्रिः सकृद्वा निमज्ज्याचम्य इति मंत्रमुच्चार्य देवांस्तर्पयामीति देवतीर्थे नांजलित्रयं दत्वा निवीति वम इति मंत्रमु-
 च्चार्य ऋषींस्तर्पयामीति द्वौ द्वावंजलित्रयं प्रजापतितीर्थे न दत्वा दक्षिणासुखः प्राचीनावीती नम इति मंत्रमुच्चार्य पितृंस्तर्पयामीति-
 पितृतीर्थे नांजलित्रयं दत्वा तत स्तीरपरिहितवस्त्रेकदेशं निष्पीड्योपवीत्येकं पादं मंतर्जले परंचतीरे निधाय द्विराचम्य श्वेतरक्त-
 वासोयुगं प्रोक्ष्येकं परिधाय परंपरि वीथ्यमृदातिलकं कृत्वा नम इति मंत्रेण सूर्यं ध्यात्वा यथा संभवं मृद्रोमयं कुशदूर्वायुतताम्र-

गा. का.
२.

पात्रेणांजलिनावाकुशपुष्पाक्षतयुक्तं नमः संवित्रेजगदेकचक्षुषेजगत्प्रसूतिस्थितिनाशहेतवे त्रयीमयायत्रिगुणात्मधारिणे वि-
रञ्चिनारायणं शंकरात्मने इति मंत्रेण सूर्यायार्घ्यं दत्वा वस्त्रं निष्पीडनं भिधाय च मय्य महद्भ्यो नत्वा गृहे स्वेष्टदेवतार्चनमाचरेत्
यस्य मंत्रदीक्षास्तितेन स्नानानंतस्तु मागमोक्तप्रकारेण स्नानादिकं कार्यमेवा अशक्तो कंदस्नानं वा ससागात्रप्रोक्षणं वा तीर्थोदकप्रो-
क्षणं अथ प्रतुः संध्या विधिना च मय्य अग्निवायुसूर्यप्रजापतिमन्वादि लोकाधिपतिभ्यो नमः इति प्राणानायम्य विवारं प्रदेत्
अयमेकः प्राणायामः एवं त्रीन्प्राणायामान्कृत्वा मम रात्रिकृतदुरितक्षयार्थं प्रातः संध्यां करिष्येति संकल्प्य तीर्थे तीर्थस्थि-
ताभिः गेहे वा महस्तस्थिताभिः ताम्रपात्रस्थिताभिर्वा अद्भिर्मार्जनं कुर्यात् तत्र मंत्रः इमा आपः शिवा शिवतराः शरत्थाः शरत्थ-
तराः पूताः पूततमा अमृता अमृततरामे ध्यास्त्वमं ऊर्जे बलाय पुष्ट्यै क्षेमाय संतु इति मार्जयित्वा सूर्यो ज्योतिषी रात्रिकृते स्वा-
हेति सकृदा च मय्य त्रिरात्रमेतः पुनस्तेनैव मंत्रेण मार्जयित्वा सत्याय ऋताय तपसे रात्र्यै समुद्राय संवत्सराय अहोरात्रेभ्यः
सूर्यचंद्राभ्यां रात्रे वा वापृथिव्यंतरिक्षेभ्यो नमः इति नासाय सृष्ट्यजलं त्यजेत् ततो आचम्य यथाशक्ति स्वमंत्रं जपेत् ततः सूर्या-
य नमस्कृत्य प्राच्यै दिशो इंद्राय नमः दक्षिणायै यमायः प्रतीच्यै वरुणायः उदीच्यै सोमायः उर्ध्वायै ब्रह्मणेन अधरायै
कुर्मो यनम इति दिशामधिपतीन् नमस्कुर्यात् अग्नये ब्रह्मणे क्ष्मायै ओषधीभ्यस्तथैव च वाचे च वाचस्पतये विष्णवे

प. प्र.
३

चनमोनमः- इति मंत्रं पठित्वा प्रदक्षिणां कुर्यात् नतो नमोस्त्वनन्तायेति पठित्वा पुरोहितगोत्रप्रवरांनुच्चार्य स्वनक्षत्रनामगृही-
त्वा अमुकनाम्नो गुरोः अहमभिवां दये इति गुरुं नमस्कुर्यात् इति प्रातः संध्या एवमेव सायं संध्यायि अथ मध्याह्नक-
त्यं संध्या मध्याह्नसूर्ये यथाविभवं मृद्गोमये कुशदूर्वा पुष्पतिलयवानादाय तीर्थं गत्वा शुचिदेशे मृदादिसंस्थाप्य पृथक् तत्रासृ-
दाहस्तोपादी संशो ध्याचम्य- श्रोत्तरीयो नोत्तरीया वा बद्धशिरवो वरुणं संपूज्य सकृन्निमज्ज्याचम्य देशकालौ स्मृत्वा मध्याह्नस्नानं
करिष्ये इति संकल्प्य मदस्तुता योशने नम इति मंत्रेण शिरोनुलिप्या परं परेण मुरवमारभ्य नाभिपर्यंतं नम इति मंत्रेणानुलिप्याप-
रेण तेनैव मंत्रेण नाभेरंधः सर्वमनुलिप्य निमज्ज्याचम्य प्रातःस्नानं च देवाद्यामर्पणं कृत्वा स्नानांगतर्पणादि प्रातःस्नानं च देवकार्यं-
गोमयं पाक्षिकं मितिकेचिदाहुः अथ ब्रह्मयज्ञप्रयोगः सूचार्वाकृतर्पणात्कार्यं पश्चाद्वा प्रातराहुतेः वैश्वदेवायसानेवानान्य
दर्तेरिबन्धनादिति नमस्कारेण मंत्रेण पंचयज्ञा ब्रह्मापयेदिति वा आचम्य देशकालौ स्मृत्वा ब्रह्मयज्ञेन यक्ष्ये इति संकल्प्य
दर्शेषु पविश्य दर्शगर्भं ब्रह्मांजलिं कृत्वा पद्मासनेनोपविश्य नमस्कारमंत्रं नमोनम इति त्रिरुच्चार्य यथाशक्तिसंमंत्रं जस्वांते यज्ञ
इति उक्त्वा दर्शान्परित्यज्योपस्पृश्याचामेत् केचित्तु देवताभ्यः पितृभ्यश्च महायोगीभ्य एव च नमः स्वाहायै स्वधायै नित्यमेव न
मोनमः इति मंत्राभ्यां समाहुः अथ तर्पणप्रयोगः लङ्कांतर्जले बहिर्जले वा आहुः देवेभ्यः एकोजलिः ऋत्विगभ्यो द्वौ द्वौ पितृ

स्यस्त्रयः सर्वेभ्यो वारस्त्रयस्त्रयः पितृणां तिलमिषाणां पञ्चान्वारब्धेन दक्षिणपाणिना वा देवक्रषीणां तिलानामप्यत्राभेतुस्त
 वर्णरजतान्वितम् तद्वाभावे निषिञ्चतुर्धर्मे मन्त्रेण वा यथा तर्पणं यदेकैकहस्तेन तदा वामहस्ते तिलग्रहणं उद्धृतजलेन तर्पणे
 तु तिलैरुदकस्य मिश्रीकरणं कार्यं ब्रह्मयज्ञोत्तरं देवयज्ञपितृतर्पणं करिष्ये इति संकल्प्य सध्वं जान्वाञ्च ब्रह्माणं तर्पयामि
 विष्णुं चंद्रं प्रजापतिं देवान् नागान् स्रक्णांश्च तरून् जृम्भकान् नागान् विद्याधरान् जलन्दरान् आकाशं स्वगा-
 न् निराधारांश्च ये जीवास्तांस्तर्पयामि पुण्यैतैरास्तान् अथ निवीति सनकं सनंदनं सनातनं कपिलं आसुरं वायुं पंच
 विश्वं मरीचिं अंगिरसं पुलस्त्यं पुलहं क्रतुं प्रचेतसं वसून् अर्गं नारदं इति ऋषिः अथ प्राचीना वीति दक्षि-
 णाग्निमुरदः अग्निष्वात्तान् तर्पयामि सोमं हविष्मंतं उग्रयान् सकाकिनः बर्हिषदः आज्यपान् ततः स्वपित्रादितर्पणं त
 यथा अस्मत्पितरं तर्पयामि पितामहं प्रपितामहं मानरं पितामहीं प्रपितामहीम् मातामहं मातुः पितामहं मातु-
 प्रपितामहम् मातामहीं मातुः पितामहीं मातुः प्रपितामहीं गुरुं गुरुपत्नीं पुत्रं कन्यां पितृव्यं तत्पत्नीं मातुलं
 मातुलपत्नीं सत्तृदं इति ततो ये बांधवा बांधवाः ये येन्यजन्मनि बांधवाः ते तृप्तिमखिलां यांतु ये चास्मत्तो भिवांछित मित्यं-
 जलित्रयं दत्त्वा ये के चास्मत्कुले जातास्त्यपुत्रा गोविणो मृताः ते गृणंतु मया दत्तं वस्त्रं निष्पीडनोदकं इति वस्त्रं निष्पीड्य तर्प

णकुशान्त्यक्ताचम्य ब्रह्मणे. रुद्राय. सवित्रेमित्राय. वरुणाय. नम इति मंत्रेण सूर्याय. पुष्पांजलिषट्कं जले प्रक्षिप्य नमो विव-
स्यते ब्रह्मन्मरुते विष्णुते जसे जगत्पवित्रे शक्रचये सवित्रे कर्मदायिने इति मंत्रेण सूर्याय जलांजलिं दत्वा गृहे इष्टं देवता षोड-
शोपचारान्कुर्यात्. अत्रैव द्वितीयां स्थाने प्रथमामुच्चार्य तृप्यतु तृप्यतमिति चोच्चरः अथ आश्वलायनोक्तप्रकारः प्रज्जपति स्तुप्य-
तु ब्रह्मा. वेदाः ऋषयः सर्वाणि छेदांसि. ओंकारः षषट्कारः व्याहृतयः सावित्री. यज्ञाः धावपृथिवी. अंतरीक्षं. अहोरा-
त्राणि. सारं व्याः सिद्धाः संमुद्राः. नद्यः गिरयः क्षेत्रौषधिवनस्पतिगंधर्वाप्सरसः नागाः वयांसि. गावः साध्याः विभ्राः यक्षाः र-
क्षांसि. भूतानि. एवमंतानि अथ ऋषयः शतचिन्तः स्तुप्यतु. माध्यमा. मृत्संमदः विश्वामित्रो. वांमदेवः ऋद्धजः वशिष्ठः
प्रगाथाः पावमान्यः क्षुद्रसूक्ताः महासूक्ताः प्राचीनावीती. अत्र जीविपितृके पसव्ये विशेषमाह अपसव्यं द्विजाभ्याणां पितृ-
सर्वत्र कीर्तितं. आप्रकोष्ठात्मकर्तव्यं मातृपित्रोस्तु जीविते इति आचारात् कर्मतज्जो मिनिवेशं पायनपैलसूत्रकाव्यभारतमहा-
भारतधर्माचार्यस्तु. जानंति बाह्वीगार्ग्यगोतमशांकव्यासपञ्चमण्डव्यमाण्डूकेयास्तु. गगीचाचन्कवी. वडवाप्राचीथेयी-
सुलभा मैत्रेयी. कहोलंतर्पयामि. कौषितं महाकौषीतकं पैंग्यं महापैंग्यं संयज्ञं सारं व्यायनं ऐतरेयं महैतरेयं शाक-
लं बाष्कलं. सजातवक्त्रं औदवाही महौदवाही सौजामी शौनकं आश्वलायनं यैचान्दे आचार्यास्ते सर्वे तृप्यंतु अत्र कारि-

गा. का.
४

का विंशद्विरेके मासे स्तदा दशैश्च तथा भवेत् त्रयोविंशति वाक्यैस्तदेवर्षिश्च पितृक्रमात् इति अस्मात्पितरममुकगोत्रममुक
शर्मणं वस्तरूपं तर्पयामि एवं पितामहं प्रपितामहं मात्वादीन्मातामहांदीन्सपत्नीकान् पितृव्यमातुलं भ्रातृपितृस्वसा आत्म-
स्वसा यथायोग्यं सपत्नीकान् सर्वांधवान्सतनयान्श्च श्वश्वरं गुरुं च तर्पयेत् आब्रह्मस्तं भूपर्यंतं देवर्षिपितृमानवाः तृप्यंतु पि-
तरः सर्वे मातृमातामहादयः अतीतः कुलकोटीनां सप्तद्वीपनिवासिनां आब्रह्मभुवनाहोकादिदमस्तु तिलोदकं ये केचास्मत्कु-
ले जाता अपुत्रा गोविणो मृताः ते गृहं तु मया दत्तं वस्त्रनिष्पीडनोदकं इति उत्तरीयवस्त्रं तदे निष्पीड्या च मय गृहं गच्छेत् मित्राय
नमः वरुणाय नमः आदित्याय नमः स्कारं मिति अर्घ्यपूजामुच्चरितमिति अथ देवपूजा सा च नाम मंत्रेण विश्वेश्वरादिजीर्णलिङ्गा-
र्चायां स्वस्थायित लिङ्गादौ तु स्पर्शसहिता वाराहे शालग्रामं न स्पृशेत्तुहीनवर्णो वरसंधरं स्त्रीशूद्रकरसंस्पर्शो वज्रस्थ शौधिको-
मतः शालग्रामस्फाटिकद्विजं स्थापित लिङ्गादौ स्पर्शरहिता हरतः कार्यः विष्णुधर्मोत्तरे विष्णोस्तपूजनं कार्यं तदनुष्ठानसंयु-
तं पादौ आदित्यं गणनाथं च देवेन्द्रं यथाक्रमम् नारायणं विशुद्धारव्यं मते च कुलदेवतां निगमः ब्रह्माणं शिवं विष्णुं च सूर्यमग्निं
णाधिपं दुर्गां सरस्वतीं लक्ष्मीं गौरीं चानियतः पुमान् मनुः जपस्तपस्तीर्थसेवा प्रभूजाम्यत्र साधनं देवताराधनं चैव स्त्रीशूद्राणां
पतनानिषिद्धाति तत्साक्षादर्चनं परं विहीतं भिन्नं परं वा यत्तु मातस्ये सौवर्णी राजती वा पिताम्नी रत्नमयी पिवा शैलीदारुमयी वा-

प. प्र.
३

४

पिलोहसंघमयीतथा लोहसद्यःपञ्चधातुरसाः रीतिकाधानुयुक्तावाताम्रकांस्यमयीतथा शूलदारुमयीवापिदेवताचोप्र-
 शास्यते अंगुष्ठपर्वदारुभ्यवितस्तिंयावदेवतु गृहेतुप्रतिमाकार्यानाधिकाशास्यतेबुधैः भागवते वैदिकस्तांत्रिकोमिश्र
 इतिचत्रिविधोमंत्रः रामार्चनचंद्रिकायांपाद्यै वैदिकोमिश्रितोवापिविप्रादीनांविधीयते तांत्रिकोविप्रसक्तश्चक्षुद्रस्त-
 पिप्रकीर्तितः तत्रोपचाराराधनप्रैःपदार्थादर्शोक्तः आचारचिंतामणौ सपर्याविविधाप्रोज्झास्तासामेकांसमाश्रयेत्
 गंधादिपंचकंचेतिउपचारादर्शादिताः अथषोडशोपचाराः आसनंस्वागतंचार्घ्यं पाद्यमाचमनंतथा मधुपर्कंचमनकं वसन-
 भरणानिच गंधपुष्पैर्धूपदीपौनैवेद्यश्चदनंतथा अथाह्लादशोपचाराः आसनावाहनेंचार्घ्यं पाद्यमाचमनंतथा स्नानं व-
 स्त्रोपवीतंच मूषणाच्चिचसर्वशः गंधपुष्पेतथाधूपं दीपनैवेद्यमेवच माल्यानुलेपनंचैव नमस्कारविसर्जनं अथषट्त्रिं-
 शोपचाराः आसनाभ्यंजनेतद्दूर्जनंचविस्तृक्षणे संमार्जनं सार्थिरादिस्नापनावाहनेतथा पाद्यार्घ्याचमनीयंच स्नानीयं म-
 धुपर्कौ पुनराचमनीयंच वस्त्रयज्ञोपवीतं अलंकारोगंधपुष्पैर्धूपदीपौतथैवच अनुलेपनं सर्वांगेचामृतं व्यजनंतथा आ-
 दर्शदर्शनंचैव नमस्कारेथनर्तनं गीतवाद्येचदनानिस्तुतिर्होमः प्रदक्षिणा दंतकाष्ठप्रदानंच देवपूजाविसर्जनं उपचाराद-
 मेङ्गयाषट्त्रिंशत्स्वरपूजने अन्यत्रापिकाम्यपूजायांचतुषष्ट्युपचाराभार्गोवाचनं दर्शपिकायामुक्ताः तेयंथ गौश्वभयावलि

स्विताः ब्राह्मे ब्रह्मांजलग्नं विप्रेभ्यो वैष्णवं च प्रदीयते रुद्रांगलग्नमग्नौ तु दहेत्सर्वं च तं स्फुप्तात् शिष्येभ्यस्त्वष्ट्रदेवेभ्यो दत्त
दिनेषु निक्षिपेत् पुष्पपत्रादिनिर्णयो नियतकृत्यं दिनकरद्योते ज्ञेयं इति प्रयोगः अथ वैश्वदेवो मार्कण्डेयपुराणे
ततः पूजयेद्दह्निं दद्याच्चैवाहुतीः क्रमात् प्रथमा ब्रह्मणो दद्याद्दद्याद्ब्रह्म बलिततः पर्जन्यां मोर्धनी त्रीणां दद्यात्तु मणकत्रयं वा
यव्ये प्रतिदिग्भ्यश्च प्राच्यादिभ्यो यथाक्रमं ब्रह्मणो चांतरिक्षाय सूर्याय च यथाक्रमं विश्वेभ्यश्चैव देवेभ्यो विश्वभूतेभ्य एव च उ
षसे भूतपतये दद्याच्चोत्तरतस्ततः स्वधानमभ्यस्तथा इति त्यक्त्वा पितृभ्यश्चापि दक्षिणे कृत्वा पसव्यं वायव्याय स्मेत तैव मे
जनं ततस्तोयमुपादाय तेषां नाम्ना क्षिपेद्भुवि इति विष्णुपुराणे प्येष होममुक्त्वा बलौ विशेष उक्तः तच्छेषं मणिकेपृथ्वी
पर्जन्येभ्यः क्षिपेत्ततः हरिधातुर्विधातुश्च मध्ये च ब्रह्मणः क्षिपेत् इंद्राय धर्मराजाय वरुणाय तथैव देवा प्रागादिषु बुधो दद्या
द्भूतशेषात्मकं बलिं प्रागुत्तरैश्च दिग्भागे धन्यं तरि बलिं विदुः वायव्यां धाय वेदिं क्षुसमस्तात्पुरतो दिशि ब्रह्मणो चांतरिक्षाय
मौनवे च क्षिपेद्भुवि विश्वे देवा विश्वभूतास्तव विश्वपतिं पितृन् यक्षमाणं च संमुद्दिश्य बलिं दद्यान्मलेभ्यः तत्र बलिदानं
गृहदेशेषु कार्यं अग्नये पश्वाहा अत्र कात्यायनस्मृतौ निरग्नेर्ध्यात्वा इति होमं शाकलहोमं चोक्त्वा शेषाद्भुतबलिं हरेत् इति
विश्वदेवोक्तः शाकलमत्राश्वदेवकृतस्येनेति षट्देवताकनाममंत्रैर्होम इति मदनपालः वस्तुतस्तु पुराणोक्तः अग्निरुक्ते

हेमाद्रौ व्रतकांडे स्त्रीबालशूद्रमूर्खैश्च होतव्यं प्रत्यहं तथा सभ्ये वा वसथे वापि न तु कुंडे कदाचनेति बालाद्विजानां सूर्यावेदा
 ध्ययनानेधिकारिणो नुलोमस्थश्च भागशः सभ्यः श्रोत्रियागाशदानीतः आवसथो महानसस्थः कुंडं गृह्याग्निरित्यर्थः अ
 थप्रयोगः दर्शहस्तं आचम्य तूष्णीं प्राणानायम्य देशकालौ स्मृत्वा पंचसूनापनुत्तये परमेश्वरप्रीत्यर्थं वैश्वदेवं करिष्ये कुंडं ह
 स्तमितस्थं हिलेवा अश्व्युक्ष्य लौकिकाग्निं संस्थाप्य अग्नये नमः मुखं यः सर्वदेवानां हव्यं शुक्रव्यं भुक्तं तथा पितॄणां च नमः
 स्तस्मै विष्णवे पावकाल्यने इति संपूज्य पर्युक्ष्य गृहान्नेन तंडुलैर्वा आज्यप्लुतैः फलैर्मूलैर्वा होमं कुर्यात् तद्व्यमग्नौ निधाय ३
 हास्याभ्युक्ष्य पाणिना घृतं पूतं जुहुयात् पुण्याहुतिर्द्वादशपर्वपूरिकार्द्रा मलकं मान्नावा अग्नये नमः वायवे सूर्याय प्रजापतये अ
 ग्नये इति षट् इति शाकलहोमः अथ पौराणः ब्रह्मणे प्रजापतये गृहाभ्यः कश्चपाय अनुमतये विश्वेदेवेभ्यः अग्नये स्विष्टकृ
 त इति ततः पर्युक्ष्य विभूतिं धृत्वा नमः कुर्यात् विज्ञानेश्वरमते देवताभ्यः पितॄभ्यः श्वमहायोगीभ्य एव च नमः स्वाहा
 यैस्वधा ये नित्यमेव नमो नमः इत्येतेन मंत्रेण होम इति मदनपारिजाते परिशिष्टे शाकंबाय दिवा अन्नं मूलं वाय दिवा फलं
 संकल्पयेद्यदा हस्तेनाग्नौ जुहुयादपि व्यासः जुहुयात्सर्पिषाभ्यक्तं तैलं क्षारविवर्जितं दध्यक्तं पयसाभ्यक्तं तदभावं भसापि वा
 चतुर्विंशतिमते अलाभे येन केनापि फलशाकोदकादिभिः पयोदधिघृतैः कुर्याद्वैश्वदेवः स्कंदेण तु हस्तेनान्नादिभिः कुर्यात्

गा.का.
६

दरिद्रांजलिनांजले इति देवयज्ञः अथ भूतयज्ञः मध्येपर्जन्याय अङ्गः पृथिवी द्वादशांस्वयैः धात्रे विधात्रे नमः प्रति
दिशं दिग्भ्यः इंद्राय धर्मराजाय वरुणाय इदं इंशानाय धन्वंतरये वामदेवाय ब्रह्मणे अंतरिक्षाय सूर्याय उत्तरेभिश्चेभ्यो देवेभ्यः
विश्वेभ्यो भूतेभ्यो नमः भूतानां पतये नमः ततः दक्षिणे प्राचीनावीति पितृभ्यः स्वर्धानमः इदं पितृभ्यः अलस्पर्शः अथ काति
यः पौराण्यस्वशब्देनेत्यक्ते पात्रं प्रक्षाल्य वासवै यस्मै तत्ते नम इति निनयेत् इदं यक्ष्मणे अथ देवताभ्यः पितृभ्यश्चेति व
ह्नौ सकृद्ब्रुत्वा तेनैव बलिस्तेनैव पितृयज्ञ इत्येकै आचारचूडामणौ तु ओं भूः स्वाहेति विप्रेणोक्तेन मोनम इति स्वयं जुहुयात्
एवं यस्तासमस्ताश्च ततो देवकृतं सैनसोश्च यजनमसी स्वाहेति विप्रेणोक्तेन मोनम इति स्वयं ह्नेमः अग्नये इदं एवं वषट्
ततो यमाय स्विष्टकृते च भूमौ विश्वेभ्यो देवेभ्यः सर्वेभ्यो भूतेभ्यो नमः पितृभ्यो नम इति दक्षिणेप्युक्तं शेषमादाय गृह्णागणे प्रोक्ष्य
क्षैषानौ श्यामशबलौ वैवंस्वनकुलोद्भवौ ताभ्यां पिंडं प्रदास्यासि स्यातामेतावहिंसकौ भ्यभ्यां नमः इति दत्त्वा पुनरादाय ऐंद्रवरु
णवायव्यः सौम्याय नैर्ऋतास्तथा वायसा प्रतिगृह्णंतु भूमौ पिंडं मयार्पितमिति काकबलिं दत्त्वा इदं वायसेभ्यः इत्युक्त्वा पुन
रादाय विष्णुपुराणोक्तमंत्रैः बलिं दद्यात् यथा देवामनुष्याः पशवो मनुष्याः सिद्धाः सयक्षोरगदेवताद्याः प्रेताः पिशाचाः
पशवः समस्ता ये चान्न मिच्छन्ति मया प्रदत्त इदं देवादिभ्यः पिपीलिकाः कीटपतंगकाद्या बुभुक्षिताः कर्मनिबद्धबद्धाः प्रयांतु ते च

प.प्र.
३

६

तिमिमं मयान्नं तैभ्यो विसृष्टं सखिनो भवेत्तु इदमनाथबन्धुष्वः भूतानि सर्वाणि तथानमेतदहंच विष्णुर्न तथान्यदस्ति त
स्मादहं भूतविकायभूतमन्नं प्रयच्छामि भवाय तेषां इदं भूतेभ्यः चतुर्दशो भूतगणोऽय एव तत्र स्थिता ये शिवलभूतसंघाः तृतीय-
मन्नं हि मुया विसृष्टं तेषां मिदं ते मुदिता भवेत्तु इदं भूतगणाधिप्यः इत्यर्घ्यं नरोदद्यादन्नं अथा समन्वितं सुविभूतोपकाराय
गृहीतं सर्वश्रयोयतः स्वच्छां डालाधिहंगानां सुविदद्यान्नरोत्तमः ये चान्ये पतिताः केचिदपुत्रा सुविमानवाः ततो गोदोहमात्रं वैकालतिष्ठे
दूहो गण इति ततः कस्यादिपतिततथापरो गीश्वपचादिभ्यो दद्यादिति पंचयज्ञादि वैवेत्याह जमदग्निवाक्यादि वैव अथ नित्य
श्राद्धं तत्पृथक् कार्यं श्रमत्यं वा पितृयज्ञस्यात् पित्रो बलिस्थापिवेति छंदोगपरिशिष्टात् मनुः - एकमंष्यशये द्विप्रंषणामप्य-
न्वहं गृही नाभिमंत्रण होमश्च नावाहन विसर्जनेन पिंडदानं च तथा नित्ये कुर्याद्दिजेऽन्नमः दक्षिणे स्वधाकारविष्टे देवानां विकल्पः
अथ प्रयोगः आचम्य देशकालौ स्मृत्वा नित्यश्राद्धं करिष्ये इत्युक्त्वा अस्मत्पितृपितामहप्रपितामहानां अमुकगोत्राणाममुक-
नाम्नां एवं मातो महमातुः पितामहमातुः प्रपितामहानां सपत्नीकानां स्थानेक्षणः कर्त्तव्यं इति क्षणं दत्त्वा पितरो मातामहाश्च इ-
दं वः पाद्यमिति पाद्यं दत्त्वा चम्यो दुष्कुंस्वः कुशासने उपविश्य पितरो मातामहाश्चैव वोगंधः इमानि पुण्याणि धूपदीपआच्छादनं चेति
दत्त्वा पूर्णतं वान्वयेत् द्विगुणमागान्नमनुकल्प्य प्रोक्ष्य पात्रमालप्य तिलान् विकीर्य अन्ने गुच्छदत्त्वा पितरः मानां महश्चैव देवताः इदं

वःआमानेत्रिगुणंवासोपस्करगयेयंभूर्गदाधरोविभ्रः ब्रह्मरूपमिदंपितृभ्योमुकंगोत्रेभ्योमुकनामप्येविसकरुद्रादित्यस्वरूपेभ्य
स्तथा मातामहादिभ्यश्चस्वधासंपद्यंतोनमः दत्तमक्षय्यमस्तु शिवाआयःसौमनस्यंअक्षतेपितरं दीर्घमायुरस्तु स्वस्तीब्रूतपितृ
णांयद्दत्तंतदक्षय्यमस्तुदक्षिणादत्ता वा एतावदशक्नोपित्र्यबलिनैवनित्यथाहसिद्धिः इतिनित्यआहुं अथमनुष्ययज्ञः
सत्वातिथिपूजनरूपः सचनित्यआत्मात्मागितिहंरहस्येतिः प्रीयेतस्वागतेनाग्निरासनेनरातक्रतुः पितरःपादशौचैश्चप्रज
नेनप्रजापतिः याज्ञवल्क्यः अध्वनीनोतिथिर्ज्ञेयः श्रोत्रियोधेदपारगः मान्यावेतोग्रहस्थस्यब्रह्मलोकमभीप्सतः नवैष्टुभ्यश्चतंगो
त्र देशानामकुलंश्रुतं अध्वनोभ्यागतंविप्रंभोजनार्थमुपस्थितं विष्णुपुराणे दिनेतिथौतुंविमुखेगतेयत्यातकंनृणां तदेवाष्ट
गुणंपुंसांसूर्येपिबिमुखेगते सूर्यास्तइत्यर्थः विष्णुपुराणे इष्टेवायदिवाद्देव्योमूर्खःपंडितएववा संप्राप्तेवैश्वदेवांतेसोतिथिः
स्वर्गसंक्रमः आतिथिकंपादादिभिः संपूज्य तस्मैसनकादिमनुष्येभ्योनमः इत्युक्तामानन्दद्यात् ततो गोघ्रासः मदनपारिजा
तैर्ऋष्यशृंगः गवाग्रासंचकुर्वेतिनित्यमेवसमाहिताः गवांकडूयनंस्पर्शग्रासमान्निहमेवच मंत्रस्तु सौरभेयाः सर्वहिताः सवित्रा
पापनाशिनीः अतिगृहंलिंगंघ्रासंभावस्त्रैलोक्यमातरः सुरैर्मरुत्वंजगन्मातादेवीविष्णुपदेस्थिता ग्रासंगृहाणामेदत्तंगोमात
स्त्वातुमहंसि पंचभूतेशिक्वेसुण्येपवित्रेसूर्यसंभवे प्रतीक्ष्येमयादत्तंसौरभेयिनमोस्तुते इतिवा अथभोजनंबालवृद्धगर्भि-

ग्यातुररुन्नीबोधवादिनां संभोज्य पाणिपादं प्रक्षाल्य हिराचम्य शंखौ देशोरहसिचतुरस्रं पंच सप्तगलिकं कांस्यं दधः कठभोज-
 नाय वै गृहस्थे तु तदा कार्यं भवेद्देहं मरुष्ययोः इति अत्रिवाक्योक्तं अशक्तं पत्रावलिरूपं वा संस्थाप्य त्रिकोणं वा तत्र भोजनपात्रं स्थाप-
 येत् तत्र परि विष्टपात्रं प्राङ्मुखो मौनी घृतं तं प्रोक्ष्य धर्मराजाय नमः चित्रगुप्ताय नमः प्रेतेभ्यो नमः इति बलिं दक्षिणतो दत्वा सुखं मुञ्जी वा
 तं नो छिद्ये ग्राहयेत् यथाज्यं जग्ध्वा शिष्टेन संत्यजेत् भोजनं तु न निःशेषं कुर्यात् प्राज्ञः कथंचन अन्यत्र दधः क्षीराज्यक्षौद्रं सक्तुभ्य एव च उ-
 च्छिष्टं प्राग्धेयेभ्यश्चोदकं निर्वपेद्भुवि भोजनं ते पुनर्जलं प्राश्य स्मादनं दुच्छिष्टं शेषमादाय भूमौ दत्वा तत्रोदकं सिंचेत् ततो मुसं पाणिपादं प्रक्षा-
 ल्य हिराचम्य जानुनी स्पृष्ट्वा पुनराचम्य अगस्त्यं निर्वडवानलं च भुक्तं मयान्नं न्वरयं त्वशेषं सुखं मे तत्परिणामसंभवं यच्छूलरो गोममवासुदे-
 वः अगस्त्यं कुम्भकर्णं च शान्तिं च वडवामलं आहारपरिणामार्थं स्मरामि च हृकोदरमिति उदरं समृज्य तांबूलं प्राश्य पुराणश्रवणादिना हशेषेन
 येत् ततो रात्रौ रविपूर्वे संक्रमणव्यतिपातवैधृतिप्रसूतं द्विन पूर्वरात्रौ न द्वितीयवारं भुज्यात् कामाक्ष्यं अगस्त्ये नमः माधवाय नमः मुकुंदाय न-
 मः अस्तिकाय नमः इति नत्वा प्राच्यां दक्षिणतो वा शिरः कृत्वा स्वपेत् इदमन्तिकं प्रत्यहं कुर्यात् इति श्रीगागाभट्ट कृते कायस्थधर्मे दीपिका
 हिं प्रयोगः ७३ ७४ ७५ श्रीचंद्रसेन नृपतेः प्रभूवरे वंशप्रसिद्धमतयः प्रभुरामधेयः कायस्थ इत्यभिदधुस्त्वभिधानं दानीं क्षत्रांतकारिजमद-
 ग्निमुतप्रसूद्रात् तदन्वये प्रादुरभूद्गणाख्योरामाभिधः सर्वलिपिप्रवीणः तदात्मजः श्रीहर्षाजिर्वर्मा कभूक्येवै किल चित्रगुप्तः तदात्मजश्चापाजि-

गा. का.
८.

नामधेयः स्वजातिधर्माचरणानुरक्तः श्रुतिस्मिणीतन्महिषीप्रगल्भाबह्मच्छवर्माणमसूतसूतं बह्मच्छः प्रसुरेषसंविदीपिबिद्राज्ञः कृपाभाजनं स
र्वानंदकरस्वजातिविहीताचोरकनिष्ठः सुधीः लिप्यासर्वमनोज्ञयासमभवद्यच्चित्रगुप्तोपरः स्वाचारस्यनिबंधनं निजकुलेचक्रबुद्धिः समतं ५ ब्र
ह्मांडखंडदंडोक्तश्रीबह्मच्छशुभेच्छया कायस्थधर्मदीपोयं धर्मान्कायस्थवंशजान् ५ प्रकाशयंतुलोकेषुधस्तां धर्मस्यपद्विति कायस्थधर्म
दीपेनकायस्थाः स्वकुलोचितान् धर्मान्प्रशंसन्ति सज्जनं धर्माचरणतत्पराः ६ इतिविविधविचाराचारसंचारनिष्ठैः सकलगुणवरिष्ठैः पंडितैर्निर्मितोयं प्रभुज
निजधर्मोद्दामशर्मप्रकाशः प्रकटसूक्तमार्गीकारिबह्मच्छनामा ७ कायस्थानां सृष्टतंचरिते ब्राह्मणानां विवादोलोपासुद्रापरिदृढक
भागभाजोबभूव साक्षान्नारायण इव शिवोयन्नदेवो स्तितत्रज्ञातुं धर्माद्भुतगतिमथोवाडवानां गणोगाम् ८ सर्वज्ञतानिलयतालयमा
नसोपिचाग्देवतायतनमंबुमुखंबुजोपि विख्यातमापयितुमेव सदाबुधानां काशिस्थपंडितजनघजसाचकार ९
प्रकारयतुलोकेषुधस्तासिध्दांतपद्वितिः कायस्थधर्मदीपेनकायस्थाः स्वकुलोचितान् धर्मान्प्रशंसन्ति सज्जनं धर्माचरणतत्पराः इतिविविध
विचाराचारसंचारनिष्ठैः सकलगुणवरिष्ठैः पंडितैर्निर्मितोयं प्रभुजननिजधामोद्दामशर्मप्रकाशः प्रकटसूक्तमार्गीकारिबह्मच्छनामा ११ सिद्ध
नयनंतृतीयांशमंशिश्यामंगलं कज्जलं स्यच्छांगं मुकुरं निशाकरं कलामाभुग्नरक्तं स्रजं गंगां निनिबद्धपिंगटजटापेदास्थितामालतीं विभो
णोगिरिजासहानिशमसौदेवः शिवाग्रास्तवः ॥ ॥ इति गांगोभट्टकृतकायस्थपद्वतिसमाप्ता ॥ ॥ नमिति चैव सु. १५ शके १७९४ ॥

अ.

३

१

८

८

हाग्रंथ श्रीमंत राजश्री भास्करराव विठ्ठलबाबा साहेब दिवाणजी, व श्री. सदाशिवराव देवाजी दादा साहेब मुकाम बडोदे यां-
णीं व श्री. रा. बळवंतराव शिवराम देसाई मुक्काम मुंबई यांणीं मुख्यत्वेन आश्रय दिल्यावरून मुंबईत " जगदीश्वर " छाप-
खात्यांत परशुराम रघुनाथ शिंदी घंगवे व नारायण जनार्दन कातरणे यांणीं छापून प्रसिद्ध केला, शके १७९४ माहे पौष मास

याग्रंथास आश्रय देणारांची नावे.

नांवें	प्रति	नांवें	प्रति	नांवें	प्रति
बडोदे.		श्री. रा. सदाशिवराव देवाजी दादा साहेब दिघे	१०	श्री. रा. कृष्णराव विठ्ठलभाऊ साहेब दि.	२
श्री. रा. भास्करराव विठ्ठलबाबा साहेब दिवा	२५	" " आनंदराव आबाजी कि ही मकर	५	श्री. रा. बळवंतराव यशवंत	२
णजी.		" " गोविंदराव लक्ष्मण शिंदेकर	३	श्री. रा. देवराव गोविंद दिघे	२

रा. स. बामनरावगोपाळचिंचरकर
 " " गणपतरावसरवारामवाकसकर
 " " नारायणरावनामराव
 " " मोतीभाईविनायकराव
 " " रघुनाथराव नारायणकर्णीक
 " " गोपाळराव बाबाजीसिंदकर
 " " असुतराव कृष्णगडकरी
 " " रामचंद्र भैराव येसवीकर
 " " शिवराव रामचंद्र चिंचरकर
 " " लालजी लाडो पारकर
 " " गोपाळराव गोविंदतळेकर

२ रा. रा. बाबाजीगणेशमाहाडकर
 १ " " यादवराव रमाकांत फणशे
 १ " " गोविंदराव अमृतवाडेकर
 १ " " दामोदर दंडकृष्ण पनवेल
 १ कर
 १ " " शंकरराव कृष्ण
 १ " " अनंतराव आपाजी
 १ " " मार्तंडराव नारायण पारकर
 १ " " वासुदेव शिवराम दवळेकर
 १ " " रामचंद्रराव बामन मुरमाड
 १ कर

१ रा. रा. यशवंतराव बळवंत वंकीकर

१ " " माधवराव नारायण हरणीकर

सुंबई.

१ श्री. रा. बळवंतराव शिवराम देसाई

१ रा. रा. मोरोबाजगनाथ मोहिले

१ श्री. रा. नारायणराव बळवंत भिसे

१ रा. रा. निळोबागणपतजी चौबळ

१ " " गणपतराव आबाजी करणीकर

१ रा. रा. बाबाजी काशिनाथ करणीकर

१ " " विनायक आत्माराम मोहिले

१ " " अनंदराव बापूजी लिखिते

१ " " मल्लनाथ बाबुराव कामत राईकर

१ " " केशव शिवराम सांडारी

डाहाणु.

२ रा. रा. आबाजी भास्कर दवणे

१ " " बजाबा कृष्ण नाचणे

१ " " रामचंद्र भगवंत दिक्षीत

मांहीमः

रा. रा. बंछवंतगव आपाजीश्वर
गोरपुरे

धर्मपूरः

श्री. रा. भगवंतसबबाबाकर्णीक

यसई

रा. रा. आत्मारामबंछवंतवकील
दामोदरकृष्णगुप्ते

रा. स. आत्मारामकृष्णगुप्ते

" " नारायणकृष्णधारकर

" " शिवरामगोपाळ देशमूरव

" " गोपाळरावरावजीदेश पांडवे

" " नारायणभास्कर

स्फुरतः

श्री. रा. आप्पजीरामचंद्र मेडेकर

दत्तरदार

पुणेः

रा. रा. विनायकविठ्ठलगुप्तेचिटणी

समाहाडकरमा.डे. नाझर, ये

नशानर

रा. रा. अनंतरखंडेशावदिये पौडकर

पेनशनर

" " केशवरावरामचंद्र गुप्ते-माम.क.

" " खंडोराजारामपाटणकर.पेन.

" " गणेशसरवारामचिटणीस का.

स्टांप.हपीस.

" " दाजी धोडेदेवपाटणकर का. रि.

" " परशुरामबापूनी.ट्रिपणीस.

" " बाळकृष्ण आपाजीतळोजकर

" " भिवरावबाबाजीदिघे.

" " नारायणमाहादेव प्रधान

" " नारायणसदाशिवरुळे.

" " वामनसितारामूलिखिते

" " विठ्ठलगंगाधरदिघे

इतिगागाभट्टकृतकायस्थपद्धति समाप्तः

